



รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาติดตามสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ
ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I
และที่ไม่ได้รับการยกเว้นในระหว่างปี พ.ศ. 2528-2530

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร. สุพัทธ์ สุขมณีนันต์
อาจารย์ กรองแก้ว วรรณสุต

สถานศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2533

รายงานการวิจัย



เรื่อง

การศึกษาติดตามสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ
ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้น
ในระหว่างปี พ.ศ. 2528-2530

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร. สุกตน์ สุกมลสันต์
อาจารย์กรองแก้ว กรรรสูต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2533

๕ ๒๑๒๕๓๔๗ ๒๓ ส.ค. ๒๕๔๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์



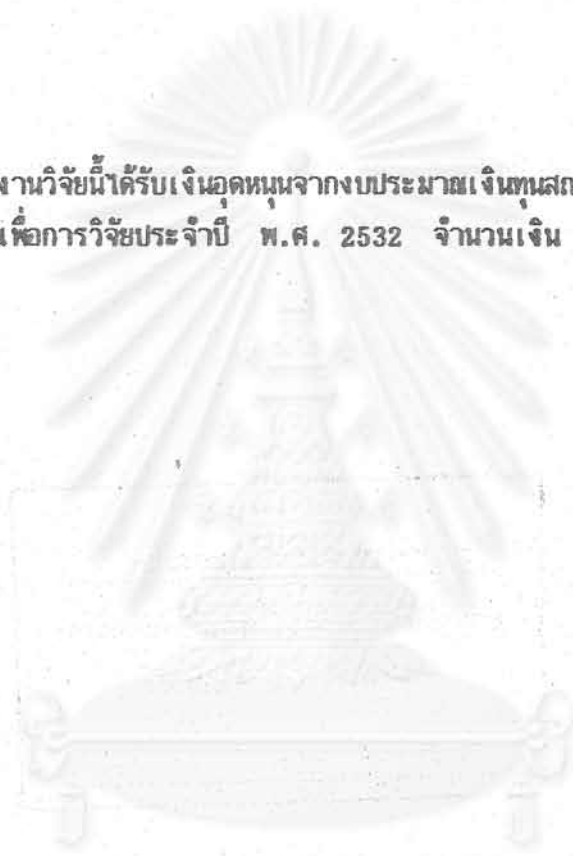
ศูนย์บริการวิชาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์บริการวิชาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
10132 กรุงเทพฯ

งานวิจัยนี้ได้รับเงินอุดหนุนจากงบประมาณเงินต้นสถาบันภาษา
เพื่อการวิจัยประจำปี พ.ศ. 2532 จำนวนเงิน 9,135 บาท



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



อาจารย์ ทรงเกิด วรรณจิต
มอบให้หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๘ / ต.ค. / ๕๖

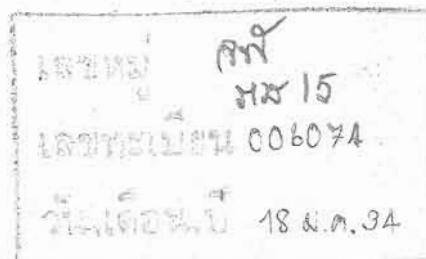
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
- หลักการและ เหตุผลที่สำคัญของปัญหาการวิจัย	1
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
- สมมุติฐานในการวิจัย	4
- ขอบเขตของการวิจัย	4
- ข้อตกลงเบื้องต้น	5
- ความจำกัดของการวิจัย	5
- คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	6
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 เอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง	10
- การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา	10
- การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันภาษา	16
- การจัดสอบเพื่อจัดระดับและ/หรือยกเว้นการเรียนของสถาบันภาษา	24
- การจัดสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย	35
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	40
- ประชากร	40
- พหุวิจัย	42
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
- การรวบรวมข้อมูล	45
- การวิเคราะห์ข้อมูล	46
- สถิติที่ใช้ในการวิจัย	47
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
- การเปรียบเทียบกระสวน (pattern) ของผลการเรียน	48
- ภาพรวมกระสวนของผลการสอบและผลการเรียน 3 ปี	48
- ภาพรวมกระสวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 3 ปี	51

	หน้า
- กระสวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนิสิต 2 กลุ่ม ในปี 2528	57
- กระสวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนิสิต 2 กลุ่ม ในปี 2529	61
- กระสวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนิสิต 2 กลุ่ม ในปี 2530	65
- ตัวพยากรณ์ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่สูงขึ้น	71
- ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบและ/หรือผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ	71
- ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบและ/หรือผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียน FE I	74
- ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบและ/หรือผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียน FE I	76
- ตัวพยากรณ์ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ	78
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	91
- สรุปผลการวิจัย	96
- การอภิปรายผลการวิจัย	96
- ข้อเสนอแนะ	103
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ก. ที่มาของโครงการสอบเพื่อจัดระดับและ/หรือยกเว้นการเรียน (Placement/Exemption Test)	
ข. โครงการและผลการดำเนินงานโครงการในปี พ.ศ. 2528-2530	
ค. สรุปผลการสอบเพื่อจัดระดับและ/หรือยกเว้นการเรียน ใน ปี พ.ศ. 2528-2530	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



สารบัญตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนประชากรที่เข้าสอบและลงทะเบียนเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษต่าง ๆ ในปีการศึกษา พ.ศ. 2528-2530	41
2	จำนวนพลวัจยของแต่ละปีและแต่ละรายวิชาที่นำมาศึกษา	43
3	ค่าความเที่ยงโดยประมาณของแบบทดสอบชุดต่าง ๆ จากการคำนวณโดยวิธี KR21	45
4	กระสวนและค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระหว่างปี 2528-2530 ของนิสิตทั้งหมดในแต่ละปี	49
5	กระสวนและค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระหว่างปี 2528-2530 ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียน รายวิชา FE I ในแต่ละปี	52
6	กระสวนและค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระหว่างปี 2528-2530 ของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียน รายวิชา FE I ในแต่ละปี	53
7	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวมของผลการสอบและ ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตตลอดเวลา 1-3 ปี	56
8	กระสวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียน รายวิชา FE I และที่ไม่ได้ยกเว้นในปี 2528	58
9	กระสวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้น การเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้ยกเว้นในปี 2529	62
10	กระสวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้น การเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้ยกเว้นในปี 2530	66
11	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของผลการสอบ/ ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระหว่างปี 2528-2530 ของนิสิตทั้งหมดในแต่ละปี (ภาพรวม)	72
12	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของผลการสอบ/ ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระหว่างปี 2528-2530 ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ในแต่ละปี	75

ตารางที่		หน้า
13	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของผลการสอบ/ ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระหว่างปี2528-2530 ของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ในแต่ละปี	77
14	ค่า แสดงถึงอิทธิพลของวิชาต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียน รายวิชาที่สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญในปี 2528-2530	79



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภูมิประกอบ

แผนภูมิที่		หน้า
1	แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521	11
2	แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524	13
3	ผังไหลของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ของพลวิชัย	23
4	การทดสอบเพื่อจัดระดับและ/หรือยกเว้นการเรียนในมหาวิทยาลัยก่อน ปี พ.ศ. 2528	28
5	กระสวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียน รายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้นปี 2528	59
6	กระสวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียน รายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้นปี 2528	60
7	กระสวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียน รายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้นปี 2529	63
8	กระสวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียน รายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้นปี 2529	64
9	กระสวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียน รายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้นปี 2530	67
10	กระสวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียน รายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้นปี 2530	68
11	กระสวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียน รายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้นปี 2528-2530	69
12	ขนาดของอิทธิพลของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ต่อสัมฤทธิ์ผล ในการเรียนรายวิชา FE I	80

แผนภูมิที่		หน้า
13	ขนาดของอิทธิพลของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ต่อสัมฤทธิ์ผล ในการเรียนรายวิชา FE II	80
14	ขนาดของอิทธิพลของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ต่อสัมฤทธิ์ผล ในการเรียนรายวิชา EAP I	82
15	ขนาดของอิทธิพลของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ต่อสัมฤทธิ์ผล ในการเรียนรายวิชา EAP II	83
16	ขนาดของอิทธิพลของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ต่อสัมฤทธิ์ผล ในการเรียนรายวิชา AE I	84
17	ขนาดของอิทธิพลของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ต่อสัมฤทธิ์ผล ในการเรียนรายวิชา AE II	85
18	แนวโน้มของขนาดอิทธิพลของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่สูงขึ้นโดยสรุป	86

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

ชื่อโครงการวิจัย	การศึกษาติดตามสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้นในระหว่างปี 2528-2530
หัวหน้าโครงการ	รองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ สุขมลสันต์
ผู้ร่วมโครงการ	อาจารย์กรองแก้ว กรรณสูต
ปีงบประมาณ	2532
งบประมาณ	เงินทุนสถาบันภาษา (ปี 2532)

วัตถุประสงค์สำคัญในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกระสวนของ
ผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนราย
วิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้นจำนวน 3 รุ่นในระหว่างปี 2528-2530
และเพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่สูงขึ้น

กลุ่มผลวิจัยของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตรุ่นปีการศึกษา 2528-2530
จำนวน 3,053 3,051 และ 2,902 คนตามลำดับ ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ต่าง ๆ จำนวนแตกต่างกันแต่ละรุ่นแบ่งออกเป็น 2 พวกคือ พวกที่ได้รับการยกเว้น
การเรียนรายวิชา FE I และพวกที่ไม่ได้รับการยกเว้นซึ่งแต่ละปีมีจำนวนประมาณ
250 และ 2,750 คนตามลำดับ เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ แบบทดสอบชุดต่าง ๆ
ที่ใช้จริงในการวัดและประเมินผลแต่ละรายวิชา จำนวนทั้งสิ้น 36 แบบทดสอบ
การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่า \bar{X} , S.D., t-test, Pearson Correlation และ
Multiple Regression

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. กระสวนของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ โดยเฉลี่ยของนิสิตทั้ง 3 รุ่น
และทั้ง 2 กลุ่มมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก และแต่ละวิชามีค่าใกล้เคียง
กันมาก มีดัชนีของสัมฤทธิ์ผลในการเรียนมีค่าประมาณ 56%-67%
2. กระสวนของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ โดยเฉลี่ยของนิสิตทั้ง 3 รุ่น
ที่ไม่ได้รับการยกเว้น การเรียนรายวิชา FE I มีลักษณะคล้ายคลึง
กันมาก และในแต่ละรายวิชามีค่าใกล้เคียงกัน มีดัชนีของสัมฤทธิ์ผล
ในการเรียนมีค่าประมาณ 57-67%

3. กระสวนของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ โดยเฉลี่ยของนิสิตทั้ง 3 รุ่นที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก และในแต่ละรายวิชามีค่าใกล้เคียงกัน มีดัชนีของสัมฤทธิ์ผลในการเรียนมีค่าประมาณ 70% -82%
4. ผลการเรียนโดยเฉลี่ยของแต่ละรายวิชาของนิสิตแต่ละรุ่นที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I สูงกว่าผลการเรียนของผู้ที่ไม่ได้รับการยกเว้นอย่างมีนัยสำคัญ
5. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ กับผลการสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัย ชด กช. และ กชค. และผลการสอบจัดระดับและยกเว้นการเรียน เมื่อนิสิตเรียนปีที่ 1 แล้ว มีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ เมื่อนิสิตเรียนรายวิชาที่สูงขึ้นในปีต่อมา คือมีค่าประมาณ .83-.45 สำหรับนิสิตทั้งหมดของแต่ละปี มีค่าประมาณ .77-.41 สำหรับผู้ที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียน และมีค่า .67-.32 สำหรับผู้ที่ได้รับการยกเว้นการเรียน
6. พื้นความรู้ของภาษาอังกฤษ กช. และ PET มีผลต่อการเรียนรายวิชา FE I อย่างมีนัยสำคัญ สำหรับนิสิตทั้ง 3 รุ่น และสามารถทำนายผลการเรียนได้ประมาณ 37% ภาษาอังกฤษ กช. กชค. PET และ FE I มีผลต่อการเรียนวิชา FE II ประมาณ 48% ภาษาอังกฤษ กชค. FE I และ FE II มีผลต่อการเรียนวิชา EAP I ประมาณ 54% พื้นความรู้ PET FE I FE II และ EAP I มีผลต่อการเรียนวิชา EAP II ประมาณ 37% ภาษาอังกฤษ กช. FE II และ EAP II มีผลต่อการเรียนวิชา AE I ประมาณ 55% และภาษาอังกฤษ EAP II และ AE I มีผลต่อการเรียนรายวิชา AE II ประมาณ 44%
7. พื้นความรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตซึ่งวัดจากการสอบเข้ามหาวิทยาลัยคือ ภาษาอังกฤษ กช. และ กชค. มีผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อนิสิตเรียนอยู่ปีที่ 1 แล้วมีผลน้อยลงเรื่อย ๆ จนไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเรียนปีที่ 3

Research Topic: A Follow-Up Study of the Exempted and
Non-exempted Students' Achievements in
Learning Various English Courses During
1985-1987

Head of the Project: Suphat Sukamolson, Ph.D.

Fellow Reseacher: Krongkeo Kanasoot, M.Ed.

Year: 1989

Grant: CULI Budget, 1989

=====

The main purposes of this study were to compare the exempted and non-exempted students' achievement patterns resulted from learning various English courses during 1985-1987, and to investigate significant predictors in learning different courses in the later years.

The subjects of the study were 3,053, 3,051 and 2,902 students studying in the years 1985-1987 respectively. They learned various English courses but a number of the registered students varied. Each group was divided into 2 categories: exempted and non-exempted students. The former were exempted from learning FE I while the later were required to learn it, and their numbers were approximately 250 and 2,750 respectively. The instruments used were 36 actual tests given to them previously for real assessment purposes. The data were then analyzed by means of \bar{X} , S.D., t-test, Pearson Correlations and Multiple Regression.

Its findings can be summarized as follows:

1. The achievement patterns of the student in the 3 groups and the 2 categories were very much similar. Their means of each course were rather close to each other, and ranged between 57%-67%.

2. The learning achievement patterns of the non-exempted students in the 3 groups were very much similar. Their means of each course were rather close to each other and ranged between 55%-66%.
3. The learning achievement patterns of the exempted students in the 3 groups were also very much similar. Their means of each course were rather close to each other and ranged between 70%-82%.
4. On average, the achievement of the exempted students in the 3 groups in learning each course were significantly higher than that of the non-exempted ones.
5. The correlations between the students' scores gained from the university entrance English examination (UEEE) forms AB and, ABC, PET (Placement/Exempted test) and those from various courses were rather high when they were in the first year and then steadily decreased in the later years. They ranged approximately .83-.45 for all students, .77-.41 for the non-exempted students and .67-.32 for the exempted ones.
6. The students' English background from UEEE: AB and PET had significant effects on their learning FE I and could explain its variance approximately 37%, UEEE: AB, ABC, PET and FE I had significant effects on their learning FE II and could explain its variance approximately 48%, UEEE: ABC, FE I and FE II affected significantly on learning EAP I approximately 54%. PET, FE I, FE II and EAP I affected significantly on learning EAP II approximately 37%. Only UEEE: AB, FE II and EAP II affected significantly on learning AE I approximately 55%. Besides, only EAP II and AE I had significant effects approximately 44% on their learning AE II.

7. The students' English background measured by UEEE: AB and ABC had moderately significant effects on the students' achievements in learning some courses in the first year and such effects decreased gradually in the later years. They became eventually insignificant when they were in the third year.



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้จัดทำขึ้นด้วยความรู้สึกผูกพันที่ผู้วิจัยมีความเกี่ยวข้องกับโครงการทดสอบ เพื่อจัดระดับและ/หรือยกเว้นการเรียน (PET) โดยตรงในฐานะที่เป็นโครงการในความดูแลและรับผิดชอบในระยะเริ่มต้น จึงมีความรู้สึกที่ใคร่จะทราบถึงผลการดำเนินงานของโครงการข้างต้น ในระยะเวลา 3 ปีแรกของโครงการ

ผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณสถาบันภาษาเป็นอย่างมากที่ได้ให้งบประมาณอุดหนุนเพื่อทำการวิจัย ครั้งนี้อย่างเพียงพอ ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์นิภาพร รัตนพกษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทศนีย์ ศรีไพพรรณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารยา มัวร์ส ในฐานะประธานคณะกรรมการสร้างแบบทดสอบ PET คณะกรรมการสร้างแบบทดสอบและดำเนินการสอบ PET คณะกรรมการทดสอบของรายวิชาต่าง ๆ ในระหว่างปี พ.ศ. 2528-2530 รวมทั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลการสอบประจำภาคในระยะเวลา 3 ปีดังกล่าวแล้วด้วย เพราะผลงานของท่านส่วนหนึ่งผู้วิจัยได้ใช้เพื่อการศึกษาครั้งนี้ด้วย และหากว่าปราศจากข้อมูลต่าง ๆ ที่ท่านทั้งหลาย ได้มีส่วนร่วมทำไว้แล้ว งานวิจัยนี้จะไม่สามารถดำเนินได้เลย ดังนั้นผู้วิจัยจึงรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณท่าน มาก

นอกจากนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. คุณัญดา ธรรมมงคล เป็นอย่างสูงที่ท่านได้ช่วยสนับสนุนและผลักดันให้เกิดมีโครงการ PET นี้ ในระหว่างที่ท่านดำรงตำแหน่ง เป็นผู้อำนวยการสถาบันภาษา และขอขอบคุณคณะกรรมการวิจัยของสถาบันภาษาที่ได้ช่วยสนับสนุนโครงการวิจัยนี้ตั้งแต่ต้น รวมทั้งได้ช่วยพิจารณาความสมบูรณ์ของรายงานวิจัยฉบับนี้อย่างรอบครอบในภายหลังด้วย และขอขอบคุณ คุณจรัสศรี ศรีสัญญาพานิชย์ เป็นอย่างมากที่สุดที่ได้ช่วยกรุณาจัดพิมพ์และแก้ไขรายงานฉบับนี้ได้อย่าง เรียบร้อยดีมาก

ท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังว่ารายงานวิจัยฉบับนี้ คงจะเป็นประโยชน์แก่สถาบันภาษาในการวางแผน ดำเนินงานทางวิชาการบ้างตามสมควร

รองศาสตราจารย์ ดร. สุพัฒน์ สุกมลสันต์
อาจารย์รองแก้ว วรรณสุต
28 พฤษภาคม 2533



หลักการและ เหตุผลที่สำคัญของปัญหาการวิจัย

ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น ระดับความสามารถของผู้เรียนแรกเริ่มและลักษณะของกลุ่มผู้เรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญมากอย่างหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมายของการเรียนได้มากหรือน้อยเพียงใด เช่น หากว่าระดับความสามารถของผู้เรียนแรกเริ่มสูงใกล้เคียงกัน และลักษณะของผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูงย่อมจะสามารถเรียนรู้ได้มากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมากและมีแรงจูงใจในการเรียนต่ำ ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนทั่วไป ถ้าเป็นไปได้ผู้บริหารหลักสูตรมักนิยมที่จะจัดผู้เรียนให้เป็นกลุ่มเอกพันธ์ (homogeneous group) มากกว่ากลุ่มวิวิธพันธ์ (heterogeneous group) ซึ่งปกติแล้วมักอาศัยความรู้ความสามารถทางด้านพุทธิปริเขต (cognitive domain) เป็นเกณฑ์ในการจัดแบ่งดังกล่าว เช่น การจัดกลุ่มตามระดับชั้นเรียน ตามระดับความสามารถพิเศษด้านใดด้านหนึ่งหรือตามวุฒิภาวะของการเรียนรู้ เป็นต้น

หนึ่งในกรณีของภาษาอังกฤษนั้น ปรากฏว่าการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปี พ.ศ. 2521 และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปี พ.ศ. 2524 ของกระทรวงศึกษาธิการ ทำให้ยกเลิกการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกในระดับมัธยมศึกษา ทำให้ระดับความรู้ความสามารถของผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามีความแตกต่างและหลากหลายมาก ในระยะต่อมากกระทรวงศึกษาธิการจะได้อนุญาตให้โรงเรียนทั่วไปจัดสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนได้ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในฐานะวิชาเลือก ทำให้เด็กในระดับต่าง ๆ ถูกบังคับให้เรียนภาษาอังกฤษในรูปแบบที่แตกต่างกันทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนปกติ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญมากประการหนึ่งที่ทำให้ระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่สอบเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกันอย่างมากมาย อย่างเช่นในปี พ.ศ. 2528 ผู้ที่สอบเข้าเรียนได้ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสามารถสอบภาษาอังกฤษชุด กข. 1 ได้ คะแนนสูงที่สุด 98 คะแนน และคะแนนต่ำที่สุดเพียง 17 คะแนน โดยเฉลี่ยคือ 59.32 คะแนน และสัมประสิทธิ์ของการกระจายคือ 20.49% และในปี พ.ศ. 2529 ผู้ที่สอบเข้าเรียนได้ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็มีคะแนนสอบภาษาอังกฤษ

ชุด กข. คะแนนสูงที่สุด 93 คะแนน คะแนนต่ำที่สุดเพียง 16 คะแนน คะแนนโดยเฉลี่ยคือ 55.23 คะแนน และสัมประสิทธิ์ของการกระจายคือ 22.72% คะแนน เป็นต้น กระบวนการ (pattern) ของผลการสอบวิชาภาษาอังกฤษในแต่ละปีมีลักษณะคล้ายคลึงกันทั้งภาษาอังกฤษชุด กข. และ กขค. และจะเห็นได้ว่าพิสัยของคะแนนสูงที่สุดและต่ำที่สุดแตกต่างกันมากทุกปี คะแนนของนักเรียนแต่ละปีมีการกระจายประมาณ 20% (S.D. มีค่าประมาณ 12 คะแนน) ซึ่งนับได้ว่ามีการกระจายมาก

เนื่องจากความแตกต่างของพื้นความรู้ทางภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่มีมากดังได้กล่าวมาแล้ว ทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานของสถาบันภาษามีปัญหาในการเตรียมหลักสูตรที่จะให้สอดคล้องกับพื้นความรู้เดิมของนิสิตที่แตกต่างกันมากแต่ต้องประเมิณผลการเรียนด้วยมาตรฐานการวัดและประเมินผลเดียวกันเพราะเป็นรายวิชาเดียวกัน

ดังนั้น ในปีการศึกษา พ.ศ. 2528 สถาบันภาษา โดยความเห็นชอบของที่ประชุมร่วมของคณบดีหรือตัวแทนของคณะต่าง ๆ จึงได้ตกลงร่วมกันให้สถาบันภาษาจัดสอบจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน (Placement/Exemption Test) เพื่อสอบยกเว้นการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 แก่นิสิตที่มีพื้นความรู้ด้านภาษาอังกฤษในระดับดีมาก เมื่อวัดโดยแบบทดสอบที่สถาบันภาษาสร้างขึ้นเป็นพิเศษตามหลักสูตรและเนื้อหาของวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 แล้วให้นิสิตเก่งเหล่านี้ได้ระดับคะแนน (grade) เป็น A ส่วนนิสิตอื่นที่ไม่สามารถสอบผ่านการสอบครั้งนี้ได้ สถาบันภาษาก็จัดห้องเรียนให้เรียนเป็นกลุ่มตามพื้นความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษของแต่ละบุคคลโดยอาศัยผลการสอบภาษาอังกฤษชุด กข., หรือ กขค. หรือผลการสอบจากแบบสอบยกเว้นการเรียนแล้วแต่กรณี ขณะนี้การดำเนินการจัดสอบดังกล่าวได้ดำเนินการมาแล้วเป็นเวลา 4 ปี และมีนิสิตที่ได้เข้าสู่ระบบการเรียนการสอนของหลักสูตรที่สามารถนำผลการเรียนมาประเมินผลได้แล้ว 3 รุ่นคือนิสิตที่สอบเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528, 2529 และ 2530

อีกประการหนึ่ง เนื่องจากการดำเนินการจัดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถและเพื่อการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ดังกล่าวได้ดำเนินการมานานพอสมควรแล้ว จึงควรจะได้ทำการติดตามผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนิสิตเหล่านี้ด้วยอย่างจริงจังในเชิงของการติดตามและประเมินผลโครงการ จึงทำให้ขณะนี้มีความเกี่ยวข้องกัน 3 เรื่อง ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวแล้วในประเด็นที่แตกต่างกัน แต่ผู้วิจัยมีความสนใจในด้านการติดตามสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนิสิตทั้ง 2 กลุ่ม คือผู้ที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้นของนิสิต 3 รุ่น ในระหว่างปี 2523-2530 ดังกล่าวแล้ว

ดังนั้น ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาติดตามสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้นในระหว่างปี 2528-2530" ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกระบวน (pattern) ของผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้นของนิสิตจำนวน 3 รุ่น
2. เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่สูงขึ้นของนิสิตเหล่านั้น

ตัวแปรในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรที่ต้องการศึกษาดังต่อไปนี้

- ก. ตัวแปรต้น (independent variables) ได้แก่
การได้รับยกเว้นหรือการไม่ได้รับยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ
พื้นฐาน 1
- ข. ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่
 1. สัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (FE I)
 2. สัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 (FE II)
 3. สัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา 1 (EAP I)
 4. สัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา 2 (EAP II)
 5. สัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับสูง 1 (AE 1)
 6. สัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับสูง 2 (AE 2)
- ค. ตัวแปรภูมิหลัง (background variables) ได้แก่
 1. สมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัย
 2. สมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษก่อนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ
พื้นฐาน 1

สมมุติฐานในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีสมมุติฐานในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ภาระสอน (pattern) ของผลการสอบและผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และที่ไม่ได้รับการยกเว้นแตกต่างกันทั้ง 3 รุ่น โดยนิสิตในกลุ่มแรกมีพื้นฐานความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษและมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยในแต่ละรายวิชาสูงกว่าของนิสิตในกลุ่มหลัง
2. สมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัย และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษที่นิสิตเพิ่งได้เรียนก่อน จะเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่สูงขึ้นที่นิสิตต้องเรียนในภายหลัง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังต่อไปนี้

1. เป็นการศึกษาผลการเรียนของรายวิชา FE I-II, EAP I-II และ AE I-II เท่านั้น
2. เป็นการศึกษาภูมิหลังทางภาษาอังกฤษและผลการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ในการศึกษา พ.ศ. 2528 ถึง 2530 เท่านั้น โดยรุ่นปี 2528 ศึกษา 3 ปี รุ่นปี 2529 ศึกษา 2 ปี และรุ่นปี 2530 ศึกษาเพียง 1 ปีเท่านั้น
3. เป็นการศึกษาที่ได้จากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ของนิสิตจำนวนหนึ่งที่มีข้อมูลครบถ้วนสำหรับการวิจัยในแต่ละชั้นตอนและเป็นข้อมูลของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนปกติในแต่ละภาคการศึกษาเท่านั้น ไม่นับรวมผลการเรียนในภาคฤดูร้อน หรือผลการเรียนของบางรายวิชาที่เปิดสอนเป็นกรณีพิเศษ เช่น เพื่อการเรียนซ่อม หรือสำหรับนิสิตตกค้าง เป็นต้น
4. ผลการเรียนภาษาอังกฤษระดับสูงของการวิจัยนี้มีเพียง 2 รายวิชาของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีเท่านั้น คือรายวิชา Social English และ Business English Writing เพราะข้อมูลของฝ่ายวิชาการของสถาบันภาษาที่บันทึกไว้ในแถบแม่เหล็กคอมพิวเตอร์มีเฉพาะ 2 รายวิชา

เท่านั้น ไม่มีของรายวิชาอื่น หรือของคณะอื่น เพราะรายวิชาอื่นมีนิสิต
เรียนจำนวนน้อยกว่า 300 คน จึงไม่ได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ขนาด
ใหญ่คิดคำนวณระดับคะแนน (grade) จึงไม่ได้มีการบันทึกข้อมูลไว้ในสื่อ
คอมพิวเตอร์

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้น (หรือข้อสันนิษฐานเบื้องต้น) ที่เชื่อ
ว่าเป็นจริงดังต่อไปนี้คือ

1. ข้อมูลทัศนคติภูมิที่นำมาศึกษาเป็นข้อมูลที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ เพราะ เป็นข้อมูล
จากหน่วยราชการ คงได้รับการตรวจสอบความถูกต้องมาเป็นอย่างดีแล้ว
เนื่องจากเป็นคะแนนผลการสอบซึ่งมีความสำคัญต่อผู้สอบมาก
2. แบบทดสอบแต่ละฉบับมีคุณภาพอย่างน้อยในระดับดีทั้งในด้านความตรงเชิง
เนื้อหา (content validity) และความเที่ยง (reliability)
เพราะ เป็นแบบทดสอบที่สร้างโดยกลุ่มบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหา
ของแต่ละรายวิชาที่ทำการสอบเป็นอย่างดี และมีความรู้ดีในการทดสอบ
รวมทั้งแบบทดสอบมีความยาวมากสำหรับการสอบ 2-3 ชั่วโมง และได้ใช้
สอบจริงกับผู้สอบเป็นจำนวนมาก
3. นิสิตได้พยายามทำแบบทดสอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้อย่างเต็มความ
สามารถที่สุด เนื่องจากผลการสอบแต่ละครั้งมีความสำคัญต่อนักคของคณ
เป็นอย่างมาก ทั้งการสอบภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัยและใน
ระหว่างการเรียนในมหาวิทยาลัย
4. เนื่องจากแบบทดสอบของรายวิชา EAP I และ II ของแต่ละคณะครั้ง
หนึ่งเหมือนกัน แต่ส่วนที่ต่างก็สร้างตามข้อกำหนดของข้อทดสอบที่เหมือน
กัน จึงถือว่าแบบทดสอบเหล่านี้เหมือนกันและทดสอบสิ่งเดียวกัน

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดบางอย่างดังต่อไปนี้ คือ

1. นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์เรียนรายวิชา FE I และ
II ในเวลาที่ต่างกับกับนิสิตคณะอื่น ๆ คือช้ากว่านิสิตคณะอื่น 1 ภาคการศึกษา

2. จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในแต่ละปีมีขนาดแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม
3. จำนวนนิสิตที่เรียนรายวิชาต่าง ๆ ในแต่ละปีมีขนาดแตกต่างกัน
4. แบบทดสอบของรายวิชาต่าง ๆ รวมทั้งแบบทดสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยและแบบทดสอบจัดระดับและยกเว้นการเรียนของแต่ละปีแตกต่างกัน แม้ว่ารูปแบบของข้อทดสอบจะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน แต่ผู้สร้างแบบทดสอบอาจไม่ใช้บุคคลกลุ่มเดิม
5. ขบวนการจัดสอบจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนของสถาบันภาษาแต่ละปีทำการศึกษาค้นคว้าแตกต่างกัน และแม้ว่าเกณฑ์ในการตัดสินผลการสอบจะเหมือนเดิมแต่ความยากง่ายของแบบทดสอบไม่ได้มีการตรวจสอบว่าเท่าเทียมกันหรือไม่
6. ผลการเรียนภาษาอังกฤษระดับสูงของการวิจัยนี้มีเพียง 2 รายวิชา ซึ่งเป็นของนิสิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีเท่านั้น เพราะสาเหตุดังกล่าวมาแล้ว

ดังนั้นจากความจำกัดดังกล่าวนี้อาจมีผลต่อการวิจัยครั้งนี้บ้างพอสมควร แต่ผู้วิจัยหวังว่าเมื่อมองภาพรวมของผลการวิจัยทั้ง 3 ปี คงสามารถตอบคำถามวิจัยที่มุ่งแสวงหาได้

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1. สมบัติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัย หมายถึง ความรู้และความสามารถทั่วไปทางภาษาอังกฤษที่นิสิตมีอยู่ก่อนเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งวัดได้จากคะแนนผลการสอบแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย ชุด กข. หรือ กขค.
2. สมบัติภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษก่อนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 หมายถึง ความรู้และความสามารถทั่วไปทางภาษาอังกฤษที่ครอบคลุมเนื้อหาของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ซึ่งนิสิตมีอยู่ก่อนเข้าเรียนรายวิชาดังกล่าวในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และวัดได้จากคะแนนผลการสอบแบบทดสอบจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน
3. แบบทดสอบจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน (Placement/Exemption Test: PET) หมายถึง แบบทดสอบที่จัดสร้างขึ้นเป็นพิเศษ โดยคณะอาจารย์ของสถาบันภาษาที่ได้รับมอบหมายในแต่ละปี แบบทดสอบนี้มุ่งทำการทดสอบความรู้และความสามารถของนิสิตชั้นปีที่ 1 ตามเนื้อหาของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (FE I) และมี 2 ส่วนคือ ส่วนที่

เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 80 ข้อ ใช้เวลาสอบไม่เกิน 2 ชั่วโมง 30 นาที เพื่อวัดความรู้และความสามารถทางการอ่าน และแบบทดสอบปรนัยชนิดให้เขียนเรียงความ 1 เรื่อง ใช้เวลาสอบไม่เกิน 30 นาที แบบทดสอบส่วนแรกมีค่าน้ำหนักความสำคัญร้อยละ 80 และ ส่วนที่สองมีความสำคัญร้อยละ 20

4. แบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อเข้ามหาวิทยาลัยชุด กข. หรือ กขค.

หมายถึงแบบทดสอบที่จัดสร้างโดยคณะบุคคลที่เกี่ยวข้องทางการทดสอบและ เนื้อหาของหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา และได้รับการแต่งตั้ง จากทบวงมหาวิทยาลัย แบบทดสอบแต่ละชุดเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือก ตอบจำนวน 100 ข้อ เพื่อทดสอบความรู้และความสามารถทางการอ่านและ ไวยากรณ์โดยตรง และการฟัง พูด และ เขียนทางอ้อม โดยแบบทดสอบชุด กข. ใช้สำหรับผู้สอบที่เรียนมาทางสายวิทยาศาสตร์ และแบบทดสอบชุด กขค. ใช้สำหรับผู้สอบที่เรียนมาทางสายศิลปศาสตร์ แบบทดสอบแต่ละชุด ใช้เวลาสอบไม่เกิน 3 ชั่วโมง

5. รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน หมายถึงรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2 (Foundation English I and II หรือ FE I และ II) ซึ่งเป็นราย วิชาที่มีเนื้อหาเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้และความสามารถเพียงพอที่ จะใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ รายวิชาเหล่านี้เป็นรายวิชาบังคับสำหรับ นิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกคณะ ยกเว้นคณะวิศวกรรม- ศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ซึ่งเรียนในภาคปลายของปีที่ 1 และภาคต้นของปี ที่ 2

6. รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา หมายถึงรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขา วิชา 1 และ 2 (English for Academic Purposes I and II หรือ EAP I และ II) ซึ่งเป็นรายวิชาที่มีเนื้อหาเพื่อมุ่งเน้นให้ ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถเพียงพอที่จะใช้ภาษาอังกฤษเป็น เครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาของตนได้ วิชา EAP I มีนิสิตเรียน 7 คณะคือ คณะนิเทศศาสตร์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี สถาบันศึกษาร- าสตร์ และวิทยาศาสตร์ แต่วิชา EAP II มีนิสิตเรียน 5 คณะคือ นิเทศศาสตร์ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และพาณิชย- ศาสตร์และการบัญชี เนื้อหารายวิชา EAP I และ II ของแต่ละ

คณะแตกต่างกันแต่มีเนื้อหาครึ่งหนึ่งที่เหมือนกันทุกคณะ และเป็นรายวิชาบังคับเรียนของคณะสำหรับนิสิตชั้นปีที่ 2

8. รายวิชาภาษาอังกฤษระดับสูง (Advanced English) หมายถึงรายวิชาภาษาอังกฤษของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี 2 รายวิชา คือ Social English ซึ่งเปิดสอนสำหรับนิสิตชั้นปีที่ 3 ในภาคแรก และ Business English Writing ซึ่งเปิดสอนในภาคหลัง รายวิชาทั้ง 2 นี้ ในที่นี้เรียกว่า Advanced English I and II หรือ AE I และ II และเป็นรายวิชาที่มีเนื้อหาเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถเพียงพอที่จะใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพได้
9. กระบวน (pattern) ของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ หมายถึง รูปแบบแบบอย่าง หรือลักษณะเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งของค่าเฉลี่ย (มัธยเลขคณิต) ของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ซึ่งวัดจากคะแนนของแบบทดสอบกลางภาคและปลายภาครวมกัน โดยไม่ได้รวมคะแนนเก็บระหว่างภาค เช่น คะแนนการมีส่วนร่วมในการเรียน และคะแนนการเข้าชั้นเรียนไว้ด้วย ในเมื่อพิจารณาค่าดังกล่าวของรายวิชาต่าง ๆ ต่อเนื่องกันตลอดตั้งแต่รายวิชาแรกที่เรียน (คือ FE I) จนถึงรายวิชาสุดท้ายที่เรียน (เช่น FE II, EAP II และ AE II เป็นต้น) ว่ามีลักษณะอย่างไร
10. รายวิชาที่สูงขึ้นหรือรายวิชาภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น หมายถึงรายวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนในภายหลังเมื่อเรียนรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งแล้ว และเป็นรายวิชาที่มีเนื้อหาสูงขึ้น เช่น ยกขึ้น หรือก้าวหน้ายิ่งขึ้น เพราะรายวิชาภาษาอังกฤษที่นิสิตต้องเรียนในแต่ละชั้นนั้นมีลำดับการเรียนที่หลักสูตรบังคับไว้ เช่นรายวิชา EAP I เป็นรายวิชาที่สูงขึ้นกว่ารายวิชา FE II และรายวิชา FE II สูงกว่ารายวิชา FE I เป็นต้น
11. ตัวพยากรณ์ของผลการเรียน (achievement estimator) หมายถึงผลการเรียนหรือสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษวิชาใดวิชาหนึ่งที่สามารถใช้ทำนายผลการเรียนของรายวิชาที่สูงขึ้นได้
12. ผลการเรียน สัมฤทธิ์ผลในการเรียน หรือผลสัมฤทธิ์ในการเรียน (achievement) หมายถึงความรู้และความสามารถทางพุทธิปริเขต (cognitive domain) ของนิสิตที่ได้จากการเรียนรายวิชาภาษา

อังกฤษต่าง ๆ ซึ่งวัดได้จากผลการสอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนในกลางภาคและปลายภาครวมกัน แต่ไม่ได้รวมคะแนนเก็บระหว่างภาค เช่น คะแนนการมีส่วนร่วมในการเรียน และคะแนนการเข้าชั้นเรียนไว้ด้วย

13. นิสิต หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
14. การยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 หมายถึง การที่นิสิตที่มีความรู้และความสามารถเท่ากับหรือมากกว่าเกณฑ์ตัดสินความสามารถขั้นต่ำของผลการสอบจากแบบทดสอบจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนในแต่ละปีแล้วไม่ต้องเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 แต่จะได้รับระดับคะแนน (grade) = A โดยอัตโนมัติและเกณฑ์ขั้นต่ำดังกล่าวแล้วคือร้อยละ 80 ของคะแนนจริง (true score) ของผลการสอบแต่ละส่วน (คือส่วนที่เป็นปรนัยและอัตนัย)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัยนี้

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะมีประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. สามารถใช้ผลการวิจัยประกอบการตัดสินใจในการปรับปรุงกระบวนการบริหารหลักสูตรภาษาอังกฤษของสถาบันภาษาที่เหมาะสมยิ่งขึ้นได้ เช่น การปรับปรุงวิธีการสอบยกเว้นการเรียน และปรับปรุงเนื้อหาของหลักสูตรรายวิชาต่าง ๆ เป็นต้น
2. สามารถใช้ผลการวิจัยมาประเมินผลรวบยอด การดำเนินงานจัดสอบยกเว้นการเรียนได้บางส่วนด้วย
3. อาจสามารถใช้ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพยากรณ์ผลการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้นสำหรับการทำนายแนวโน้มของผลการเรียนของนิสิตในรายวิชาที่สูงขึ้นได้ อันจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการแนะแนวการเรียนแก่นิสิต



บทที่ 2

เอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ผู้เขียนขอกล่าวถึง เอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องใน 5 หัวข้อที่สำคัญ
ดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา
2. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. การจัดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนของสถาบันภาษา
4. การจัดสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้

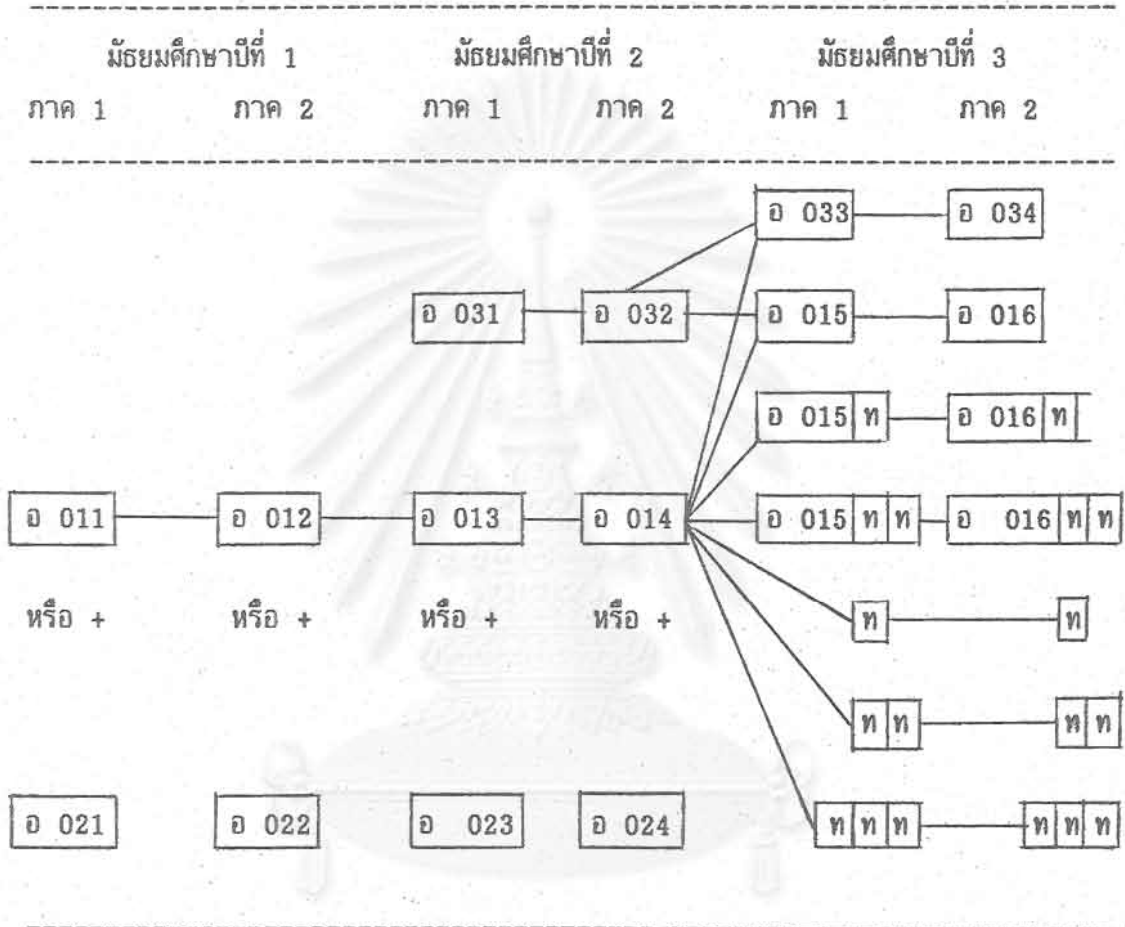
1. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปัจจุบัน จัดตามมติของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2521 ซึ่งกำหนดให้วิชาภาษาต่างประเทศเป็นวิชาที่นักเรียนสามารถเลือกเรียนได้หนึ่งภาษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และเลือกเรียน 2 ภาษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่ง ซึ่งกระทรวงศึกษาได้กำหนดให้เป็นวิชาเลือกทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย แม้ว่าหลักสูตรทั้ง 2 จะกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติโรงเรียนมักจะกำหนดให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วย ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัศึกษานักเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษจะต้องเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ตามโครงสร้างของหลักสูตร ดังนี้

- 1.1 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2521:21)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 1
แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521



หมายเหตุ

"ท" คือ วิชาทักษะฟัง-พูด อ 041, อ 042 ต้องเรียน อ 041 ก่อน อ 042
วิชาทักษะอ่าน อ 051, อ 052 ต้องเรียน อ 051 ก่อน อ 052
วิชาทักษะเขียน อ 061, อ 062 ต้องเรียน อ 061 ก่อน อ 062

รายละเอียดรายวิชาที่เปิดสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

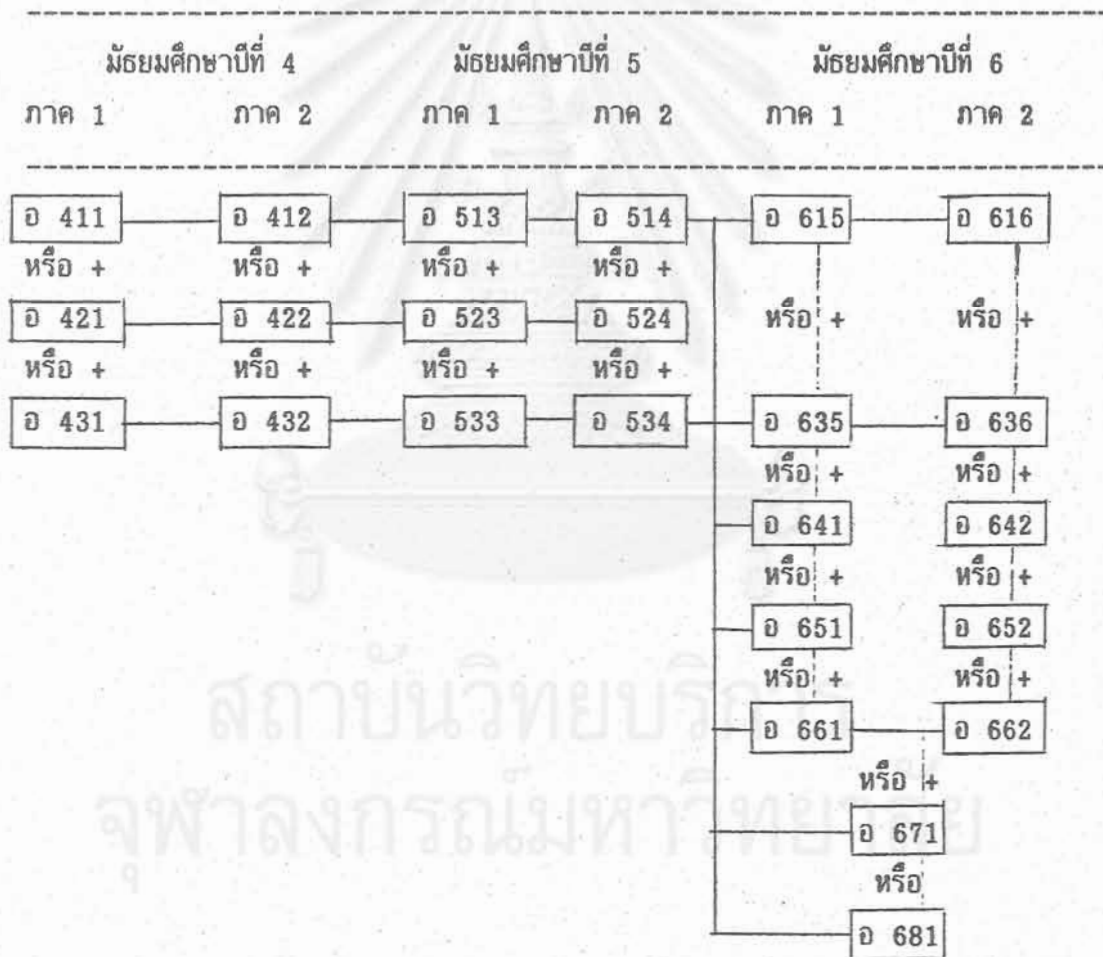
มัธยมศึกษาปีที่ 1	อ 011	วิชาหลัก 1	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
	อ 012	วิชาหลัก 2	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
	อ 021	วิชาเสริมทักษะ 1	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 022	วิชาเสริมทักษะ 2	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
มัธยมศึกษาปีที่ 2	อ 013	วิชาหลัก 3	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
	อ 013	วิชาหลัก 4	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
	อ 023	วิชาเสริมทักษะ 3	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 024	วิชาเสริมทักษะ 4	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 031	วิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 1	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 031	วิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 2	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
มัธยมศึกษาปีที่ 3	อ 015	วิชาหลัก 5	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
	อ 016	วิชาหลัก 6	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
	อ 033	วิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 3	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 034	วิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 4	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 041	วิชาทักษะฟัง-พูด	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 042	วิชาทักษะฟัง-พูด	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 051	วิชาทักษะอ่าน 1	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 052	วิชาทักษะอ่าน 2	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 061	วิชาทักษะเขียน 1	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
	อ 062	วิชาทักษะเขียน 2	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- 1.2 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย
พุทธศักราช 2524 มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตาม
หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังปรากฏในแผนภูมิที่ 2 (กระทรวง
ศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2524ก: 37)

แผนภูมิที่ 2

แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย
พุทธศักราช 2524



รายละเอียดวิชาที่เปิดสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
มัธยมศึกษาปีที่ 4

ให้เรียนรายวิชาต่อไปนี้

อ 411 ภาษาอังกฤษ 1 4 คาบ/สัปดาห์/ภาค 2 หน่วยการเรียนรู้

อ 412 ภาษาอังกฤษ 2 4 คาบ/สัปดาห์/ภาค 2 หน่วยการเรียนรู้

และอาจเลือกเรียนรายวิชาต่อไปนี้เพิ่มเติมอีก ทั้งนี้รายวิชาที่เลือกจะต้องเป็น
รายวิชาที่มีลำดับเดียวกับรายวิชาที่ให้เรียน

อ 421 เสริมทักษะ 1 3 คาบ/สัปดาห์/ภาค 1.5 หน่วยการเรียนรู้

อ 422 เสริมทักษะ 2 3 คาบ/สัปดาห์/ภาค 1.5 หน่วยการเรียนรู้

อ 431 การอ่าน 1 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค 1 หน่วยการเรียนรู้

อ 432 การอ่าน 2 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค 1 หน่วยการเรียนรู้

มัธยมศึกษาปีที่ 5

ให้เรียนรายวิชาต่อไปนี้

อ 513 ภาษาอังกฤษ 3 4 คาบ/สัปดาห์/ภาค 2 หน่วยการเรียนรู้

อ 514 ภาษาอังกฤษ 4 4 คาบ/สัปดาห์/ภาค 2 หน่วยการเรียนรู้

และอาจเลือกรายวิชาต่อไปนี้

อ 513 เสริมทักษะ 3 3 คาบ/สัปดาห์/ภาค 1.5 หน่วยการเรียนรู้

อ 524 เสริมทักษะ 4 3 คาบ/สัปดาห์/ภาค 1.5 หน่วยการเรียนรู้

อ 533 การอ่าน 3 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค 1 หน่วยการเรียนรู้

อ 534 การอ่าน 4 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค 1 หน่วยการเรียนรู้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มัธยมศึกษาปีที่ 6

าที่เลือกเรียนจากรายวิชาต่อไปนี้ ทั้งนี้จะต้องเรียนภาษาอังกฤษ

1-4 มาแล้ว และจะต้องเลือกเรียนตามลำดับรายวิชาของกลุ่มนั้น ๆ

อ 615	ภาษาอังกฤษ 5	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
อ 616	ภาษาอังกฤษ 6	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค	2 หน่วยการเรียนรู้
อ 635	การอ่าน 5	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
อ 636	การอ่าน 6	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
อ 641	พัฒนาทางภาษา 1	3 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1.5 หน่วยการเรียนรู้
อ 642	พัฒนาทางภาษา 2	3 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1.5 หน่วยการเรียนรู้
อ 651	ภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ 1	3 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1.5 หน่วยการเรียนรู้
อ 652	ภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ 2	3 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1.5 หน่วยการเรียนรู้
อ 661	การฟัง-พูด 1	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
อ 662	การฟัง-พูด 2	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
อ 671	การอ่านเชิงวิเคราะห์	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้
อ 681	การเขียน	2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	1 หน่วยการเรียนรู้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดังนั้น จากแผนภูมิที่ 1 และ 2 จะเห็นว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายแต่ละคนมีโอกาสเลือกเรียนรายวิชาต่าง ๆ แตกต่างกันมาก ตามโอกาสที่หลักสูตรเปิดกว้างไว้ให้เลือก และในทางปฏิบัตินักเรียนแต่ละระดับยังมีโอกาสได้ใช้ตำราเรียนแตกต่างกันมากมายด้วย เนื่องจากมีตำราเรียนให้โรงเรียนเลือกใช้หลายชุดแตกต่างกัน แล้วแต่โรงเรียนจะพิจารณาเห็นความเหมาะสม ประกอบกับในทางปฏิบัตินั้น นักเรียนมักจะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นที่แตกต่างกันในระดับประถมศึกษา เช่นอาจเริ่มเรียนครั้งแรกในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หรือ 3 หรือ 5 แล้วแต่ความพร้อมหรือความต้องการของโรงเรียน ดังนั้นด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อาจทำให้ระดับพื้นความรู้ทางภาษาอังกฤษของผู้ที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกันมาก ซึ่งจะได้กล่าวถึงในภายหลัง

วัตถุประสงค์หลักของหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษา, กรมวิชาการ, 2524:40)

1. ให้มีพัฒนาการในด้านความรู้และความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อสื่อสารอย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับกาลเทศะ
2. เพื่อฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และ เขียนให้ใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน ในงานอาชีพ และ การศึกษาในระดับที่สูงขึ้นตามวัยและศักยภาพของผู้เรียน
3. ให้มีพัฒนาการในการอ่าน และการฟัง เพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ และ เพื่อพัฒนาความรู้สึกรักการคิด
4. เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษาอันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน

2. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันภาษา

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับการจัดตั้งขึ้น เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2520 ตามคำประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 11 เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่มีภาระหน้าที่ "เพื่อบริการการสอนและฝึกอบรมภาษาอังกฤษและทำการทดลองและวิจัยเกี่ยวกับภาษาทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ" (ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ, 2520:32) สำหรับภาระหน้าที่ด้านบริการการสอนภาษาภายในมหาวิทยาลัยนั้น สถาบันภาษารับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่วิชาเฉพาะให้แก่บัณฑิตระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา โดยจัดการเรียนการสอนดังต่อไปนี้ (ฝ่ายวิชาการ สถาบันภาษา, 2529: 1-30)

ก. หลักสูตรที่เปิดสอน

1. ระดับปริญญาตรี

สถาบันภาษาจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้แก่บัณฑิตระดับปริญญาตรี แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชาดังนี้

1.1 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (Foundation English) คือภาษาอังกฤษที่คณะกำหนดให้บัณฑิตชั้นปีที่ 1 ศึกษาเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย และเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการเรียนภาษาตามหลักสูตรการศึกษาทั่วไปของทบวงมหาวิทยาลัยสถาบันเปิดสอน 2 รายวิชา คือ

1.1.1 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (Foundation English I)
3 หน่วยกิต/4 ชั่วโมง

1.1.2 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 (Foundation English II)
3 หน่วยกิต/4 ชั่วโมง

1.2 วิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา (English for Academic Purposes) คือภาษาอังกฤษที่นิสิตศึกษาเพื่อเป็นเครื่องมือเพิ่มพูนความรู้ในการศึกษาตามสาขาวิชา โดยจัดตามความต้องการของแต่ละคณะ ซึ่งจำนวนหน่วยกิตอาจแตกต่างกัน แบ่งเป็น 2 รายวิชา คือ

1.2.1 ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา 1 (English for Academic Purposes I) 3 หน่วยกิต/4 ชั่วโมง

1.2.2 ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา 2 (English for Academic Purposes II) 3 หน่วยกิต/4 ชั่วโมง

1.3 วิชาภาษาอังกฤษระดับสูง (Advanced English) คือภาษาอังกฤษที่จัดตามความต้องการของสาขาวิชาชีพหรือวิชาชีพ จำนวนหน่วยกิตสำหรับภาษาอังกฤษระดับสูงจะแตกต่างกันตามหลักสูตรของแต่ละคณะ และความสนใจของนิสิตเอง

1.4 วิชาภาษาอังกฤษวิชาเลือก (Elective English) คือภาษาอังกฤษที่จัดตามความสนใจและความต้องการของนิสิตในฐานะวิชาเลือก ปัจจุบันเปิดสอน 3 รายวิชาคือ

1.4.1 การฟังภาษาอังกฤษ (Listening) 2 หน่วยกิต/
3 ชั่วโมง

1.4.2 การพูดภาษาอังกฤษ (Spoken Communication)
2 หน่วยกิต/3 ชั่วโมง

1.4.3 ภาษาอังกฤษปฏิบัติการ (English in Action)
2 หน่วยกิต/3 ชั่วโมง

2. ระดับบัณฑิตศึกษา

ภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา คือภาษาอังกฤษที่จัดขึ้นสำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า และเพื่อสนองความต้องการของแต่ละภาควิชา หรือกลุ่มสาขาวิชา หรือแต่ละคณะ หลักสูตรที่เปิดสอนมี 4 รายวิชาคือ

2.1 ทักษะภาษาอังกฤษบัณฑิตศึกษา (Skills in English for Graduates) 3 หน่วยกิต/3 ชั่วโมง

2.2 เสริมทักษะภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์
(Consolidating Skills for Science Graduates)
3 หน่วยกิต/3 ชั่วโมง

2.3 เสริมทักษะภาษาแก่นักศึกษาที่ไม่ใช่วิทยาศาสตร์
(Consolidating Skills for Non-Science Graduates)
3 หน่วยกิต/3 ชั่วโมง

2.4 ภาษาอังกฤษเทคนิค (Technical English) 3 หน่วยกิต/
3 ชั่วโมง

ข. รายละเอียดของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

1. 092-115 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 3(2-2-5)

1.1 วัตถุประสงค์ของรายวิชา

1. นิสิตสามารถอ่านเรื่องที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องได้
2. นิสิตสามารถเขียนบันทึกบทสรุปของเรื่องที่อ่านและความเรียงในระดับย่อหน้าในหัวข้อเรื่องทั่ว ๆ ไป เป็นภาษาอังกฤษยาวประมาณ 70-100 คำ ตามโครงร่างที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

1.2 เนื้อหารายวิชา

ฝึกการอ่านและการเขียนเรื่องทั่ว ๆ ไป ซึ่งมีความยาวประมาณ 300 คำ ที่เลือกจากหนังสือพิมพ์สารานุกรม นิตยสารประเภทให้สาระและบันเทิง ประกาศ หนังสือคู่มือบันทึก และจดหมายที่ใช้ในโอกาสต่าง ๆ บทสนทนา และข้อความจากแถบบันทึกเสียง วิทยุ และโทรทัศน์

2. 092-116 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 3(2-2-5)

รายวิชาที่ต้องสอบผ่าน 092-115 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1

2.1 วัตถุประสงค์ของรายวิชา

1. นิสิตสามารถอ่านเรื่องและบทความที่กำหนดค่าให้ แล้วตอบคำถามประเภทตีความและวิจารณ์ได้
2. นิสิตสามารถเขียนจดหมายทั่วไป บทสรุปของเรื่อง ที่อ่าน และความเรียงในระดับย่อหน้าในหัวข้อเรื่องทั่ว ๆ ไป เป็นภาษาอังกฤษยาวประมาณ 100-150 คำ ได้อย่างถูกต้อง

2.2 เนื้อหารายวิชา

ฝึกการอ่านและการเขียนเรื่องและบทความทั่วไป ซึ่งมีความยาวประมาณ 450 คำ ที่เลือกจากหนังสือพิมพ์ สารานุกรม นิตยสารประเภทให้สาระและบันเทิง ประกาศ หนังสือคู่มือบันทึก และจดหมายที่ใช้ในโอกาสต่าง ๆ บทสนทนา และข้อความจากแถบบันทึกเสียง วิทยุ และโทรทัศน์

ค. รายละเอียดของหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา

หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาของแต่ละคณะแตกต่างกันและมีหมายเลขรหัสแตกต่างกัน แต่มีวัตถุประสงค์ของรายวิชาเหมือนกัน ส่วนเนื้อหาของรายวิชานั้นแตกต่างกันไปบ้างตามเนื้อหารายวิชาของแต่ละคณะ แต่ในทางปฏิบัตินั้น ในช่วงเวลาปี พ.ศ. 2528-2530 สถาบันภาษาใช้เอกสารสอนเหมือนกันทุกคณะสำหรับครั้งแรกของภาคการศึกษา ใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันสำหรับการทดสอบกลางภาคการศึกษา แต่ครั้งภาคหลังการศึกษาใช้เอกสารการสอนแตกต่างกัน และใช้แบบทดสอบปลายภาคแตกต่างกัน แต่ว่าสร้างจากข้อกำหนดของแบบทดสอบเดียวกัน และคิด

ระดับคะแนน (grade) รวมกันทุกคณะทั้งรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา I และ II (EAP I-II)

ในช่วงปีการศึกษา พ.ศ. 2528-2530 มี 7 คณะที่เปิดสอนรายวิชา EAP I คือคณะนิติศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ และมี 5 คณะที่เปิดสอนรายวิชา EAP II คือทุกคณะที่กล่าวมาแล้ว ยกเว้นคณะวิทยาศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ต่อไปนี้คือรายละเอียดของหลักสูตรรายวิชา EAP I และ II

1. 092-... ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา 1 3(2-2-5)

รายวิชาที่ต้องสอบผ่าน 092-116

1.1 วัตถุประสงค์ของรายวิชา

1. นิสิตสามารถอ่านบทความทั้งวิชาการที่กำหนดให้ในหัวข้อเรื่องร่วมสมัยเกี่ยวกับสาขาวิชา ... ที่มีความยาวประมาณ 600 คำ แล้วตอบคำถามประเภทให้ข้อมูลเกี่ยวกับใจความสำคัญและรายละเอียด รวมทั้งคำถามประเภทตีความด้วยได้
2. นิสิตสามารถเขียนย่อจากความเรียง และ เขียนอธิบาย และ/หรือ สรุปสาระจากภาพอธิบายประกอบ เป็นภาษาอังกฤษยาวประมาณ 100-150 คำ จากบทความทั้งวิชาการที่มีหัวข้อเรื่องร่วมสมัยเกี่ยวกับสาขาวิชา ... ได้อย่างถูกต้องในด้านภาษาและ

1.2 เนื้อหารายวิชา

ฝึกการอ่านและการเขียนย่อ อธิบาย และ/หรือ สรุปในหัวข้อเรื่องร่วมสมัยเกี่ยวกับสาขาวิชา ... จากบทความทั้งวิชาการทั้งที่เป็นงานและงานภาษาจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ

1.2 092-... ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา 2 3(2-2-5)

รายวิชาที่ต้องสอบผ่าน 092-...

2.1 วัตถุประสงค์ของรายวิชา

1. นิสิตสามารถอ่านบทความทั้งวิชาการที่กำหนดให้ในหัวข้อเรื่องร่วมสมัยเกี่ยวกับสาขาวิชา... ที่มีความยาวประมาณ 750 คำ แล้วตอบคำถามประเภทให้ข้อมูลเกี่ยวกับใจความสำคัญและรายละเอียด รวมทั้งคำถามประเภทตีความด้วยได้

2. นิสิตสามารถเขียนย่อจากความเป็นเรียง และ เขียนอธิบาย และ /หรือ สรุปสาระจากภาพอธิบายประกอบ เป็นภาษาอังกฤษ ยาวประมาณ 100-150 คำ จากบทความที่วิชาการที่มีหัวข้อเรื่องร่วมสมัยเกี่ยวกับสาขาวิชา... ได้อย่างถูกต้อง ในด้านภาษาและเนื้อหา

2.2 เนื้อหารายวิชา

ฝึกการอ่านและการเขียนบทสรุป วิเคราะห์ ในหัวข้อเรื่องร่วมสมัยเกี่ยวกับสาขาวิชา ... ที่เป็นความเรียงที่วิชาการจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ

๖. รายละเอียดของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

รายวิชาภาษาอังกฤษระดับสูง เปิดสอนใน 3 คณะคือคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะรัฐศาสตร์และคณะนิเทศศาสตร์ แต่สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาพลวิจัยที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับสูง 2 รายวิชา จากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี เท่านั้นคือ รายวิชาภาษาอังกฤษสังคม (Social English) และรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business Writing) ซึ่งในการวิจัยนี้เรียกว่า AE I และ AE II ตามลำดับ และมีรายละเอียดของหลักสูตรดังต่อไปนี้

1. 092-311 ภาษาอังกฤษสังคม 2(1-2-3)

รายวิชาที่ต้องสอบผ่าน 092-114, 092-211, 092-212

1.1 วัตถุประสงค์ของรายวิชา

เพื่อเสริมความสามารถของนิสิตในการใช้ภาษาอังกฤษทุกทักษะในระดับที่สูงขึ้น

1.2 เนื้อหารายวิชา

ฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เช่น การติดต่อทั้งทางด้านส่วนตัวและการทำงาน การวางแผน และการแสดงความคิดเห็น

2. 092-312 ภาษาอังกฤษธุรกิจ 2(1-2-3)

รายวิชาที่ต้องสอบผ่าน 092-211, 092-212

2.1 วัตถุประสงค์รายวิชา

เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษที่จำเป็นในการประกอบอาชีพด้านพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

2.2 เนื้อหารายวิชา

ฝึกการเขียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในวงการธุรกิจ เช่น เขียนประกาศ บันทึก โทรเลข จดหมาย และรายงานต่าง ๆ

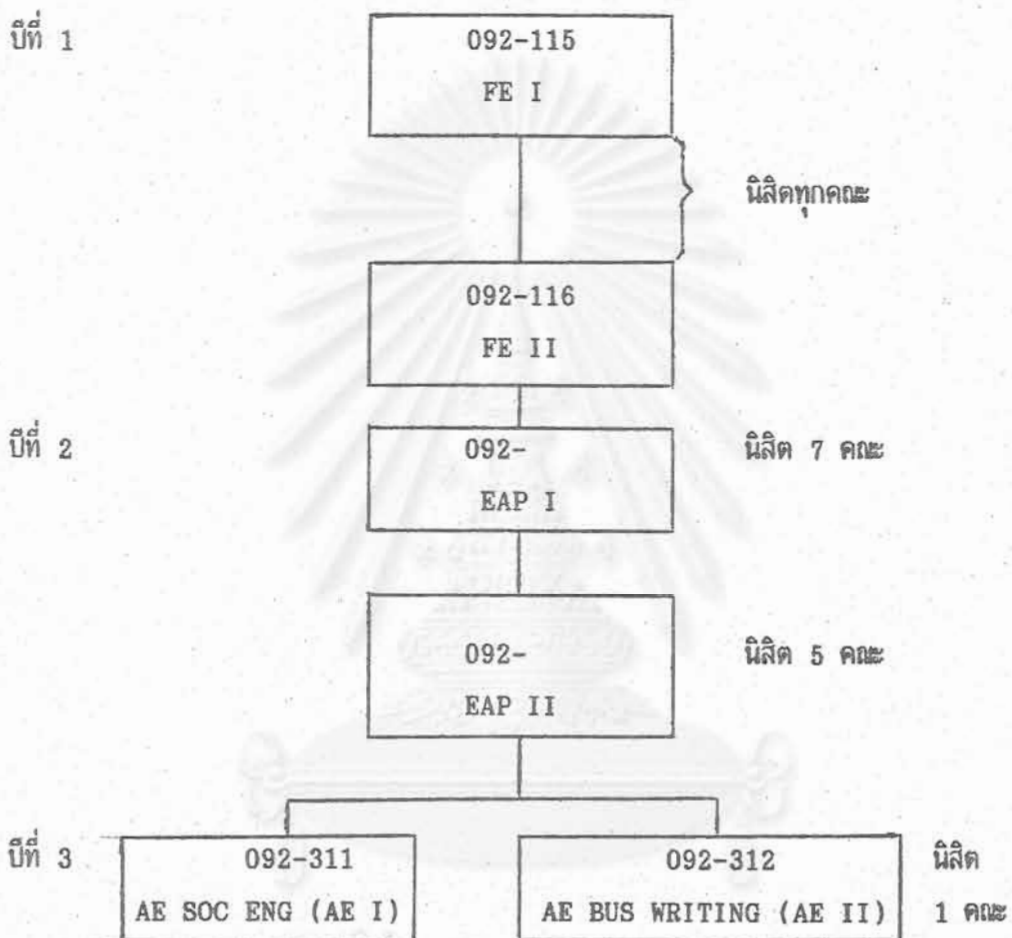
อนึ่ง รายวิชาอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ไม่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงไม่ขอกล่าวในรายละเอียดของหลักสูตร เนื่องจากนิสัยของแต่ละคณะ เรียนภาษาอังกฤษจำนวนหน่วยกิตแตกต่างกัน แต่อาจสรุปเป็นภาพรวมสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้ดังผังไหล (flow-chart) ต่อไปนี้



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 3

ผังไหลของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ของพลวิชัย



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. การจัดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน (Placement/Exemption Test) ของสถาบันภาษา

การดำเนินการจัดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนของสถาบันอาจแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะดังต่อไปนี้

ก. ชั้นเตรียมการ

1. ทำการปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

เนื่องจากสถาบันภาษามีความเห็นว่า (สถาบันภาษา, ฝ่ายวิชาการ, 2527ก.) ระดับความสามารถของผู้เรียน และลักษณะของกลุ่มผู้เรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญมากที่จะก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใด หากว่ากลุ่มผู้เรียนมีระดับความสามารถแตกต่างกันมากย่อมทำให้ผู้ที่มีความสามารถมาก เบื่อหน่ายในการเรียนได้ง่าย และในขณะเดียวกันทำให้ผู้ที่มีความสามารถน้อยท้อแท้ใจานการเรียนได้ง่ายเช่นกัน และโดยเหตุที่มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมปลายของ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเริ่มมาในปี 2524 อันจะมีผลให้ผู้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2527 มีพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันมาก ดังนั้น สถาบันภาษาจึงเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6 หน่วยกิตของสถาบันภาษา ซึ่งเป็นวิชาบังคับหมวด การศึกษาทั่วไปที่เข้ามามี 4 ปีแล้ว เพื่อให้สอดคล้องต่อเนื่องกับหลักสูตรใหม่ของกระทรวงศึกษาธิการ และความต้องการของคณะ

ดังนั้น ที่ประชุมกรรมการสถาบันภาษา ในการประชุมครั้งที่ 6/2525 ในวันที่ 6 มกราคม 2526 มีความเห็นว่า มีปัญหาสำคัญ 4 ประการ ซึ่งต้องการความเห็นจากคณะต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้คือ

1. คณะวิชาต่าง ๆ จะยืนยันให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับของคณะ ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันหรือไม่
2. คณะวิชาต่าง ๆ ยังจะกำหนดให้สอบวิชาภาษาอังกฤษในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะ ของตนหรือไม่
3. คณะวิชาต่าง ๆ ต้องการให้มีการสอบจัดระดับ (Placement Test) หรือไม่ หากต้องการ คณะมีนโยบายอย่างไรในกรณีดังต่อไปนี้

- 3.1 นิสิตที่มีระดับความรู้ภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ และจำเป็นต้องเรียนเกิน 6 หน่วยกิต คณะจะกำหนดให้เรียนเพิ่มเติมอีกหรือไม่
- 3.2 สำหรับนิสิตที่มีระดับความรู้ภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์และได้รับยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3-6 หน่วยกิต คณะมีความต้องการให้สถาบันภาษาจัดรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนิสิตเพิ่มขึ้นหรือไม่ หรือคณะจะมีนโยบายให้ใช้เวลาที่ได้รับยกเว้นนี้ไปเรียนวิชาอื่นหรือให้ยกเว้นไปเลย
4. การจัดสอนวิชาภาษาอังกฤษให้แก่ นิสิตปี 1 ทั้ง 3,000 คน นั้น ถ้าสถาบันภาษาสามารถกำหนดเวลาเรียนล่วงหน้าได้ก่อน ย่อมจะสามารถกำหนดรูปแบบของการจัดสอนให้เหมาะสมสอดคล้องกันได้ทั้งมหาวิทยาลัย แต่ถ้าสถาบันภาษาจะต้องจัดสอนตามเวลาที่แต่ละคณะกำหนดให้ดัง เช่นปัจจุบันก็จะทำให้รูปแบบของการจัดสอนจำกัดลงมามาก จึงใคร่ถามว่า คณะวิชาต่าง ๆ จะยินยอมให้สถาบันภาษากำหนดช่วงเวลาเรียนของนิสิตล่วงหน้าดังที่ทํายู่ในต่างประเทศหรือไม่

สถาบันภาษาได้เสนอเรื่องนี้เข้าประชุมคณบดี ในการประชุมครั้งที่ 2/2526 เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2526 ที่ประชุมลงความเห็นว่าข้อ 1-3 เห็นควรให้คณะรับไปพิจารณา ส่วนข้อ 4 ให้ถือเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัย ให้สถาบันภาษากำหนดช่วงเวลาเรียนของนิสิตล่วงหน้าไปก่อนได้

สถาบันภาษาจึงได้จัดการประชุมร่วมระหว่างคณบดีกับกรรมการสถาบันภาษา เพื่อพิจารณาข้อ 1-3 ในวันที่พฤหัสบดีที่ 3 กุมภาพันธ์ และวันพฤหัสบดีที่ 17 กุมภาพันธ์ 2526 ณ ห้องประชุมสารนิเทศ ผลการประชุมสรุปได้ดังนี้

1. ทุกคนยินยอมให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ 6 หน่วยกิต ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป
2. ทุกคนยังกำหนดให้สอบวิชาภาษาอังกฤษในการสอบคัดเลือก
3. ทุกคนเห็นควรให้มีการสอบจัดระดับ (Placement Test) เพื่อจำแนกนิสิตออกเป็นกลุ่มตามความสามารถหลังจากการสอบจัดระดับ (Placement Test) แล้ว ที่ประชุมเห็นว่า

- 3.1 นิสิตเก่งควาได้รับยกเว้นไม่เกิน 3 หน่วยกิต นิสิตที่ได้รับยกเว้นสามารถเลือกเรียนภาษาอังกฤษระดับที่สูงกว่าหรือเรียนวิชาอื่นได้
- 3.2 นิสิตปานกลาง บางคนต้องการให้เรียนร่วมกับคณะอื่น ๆ แต่บางคนต้องการให้เรียนแยกตามคณะ
- 3.3 นิสิตอ่อน ที่ประชุมมีความเห็นเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเห็นควาให้มีรายวิชาซ่อมเสริม (Remedial Course) เหมือนกันทุกคณะ อีกฝ่ายหนึ่งที่มีความจำกัดทางชั่วโมงสอน จึงไม่สามารถให้มีรายวิชาซ่อมเสริมได้ จึงจะนำไปปรึกษาที่ประชุมคณบดีในระดับนโยบายต่อไป
- 3.4 นิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการให้ได้รับผลการเรียนเป็นเกรด A แต่จะต้องตกลงแน่นอนในคณะกรรมการสถาบันภาษาอีกครั้งหนึ่ง

จากมติที่ประชุมร่วมดังกล่าวมาแล้วนั้น สถาบันภาษารับไปดำเนินการเพื่อให้เสร็จทันใช้ในปีการศึกษา 2527 แต่การดำเนินการต้องล่าช้าไปจนถึงปีการศึกษา 2528 เพราะเหตุว่าสถาบันภาษาต้องใช้เวลาเพื่อการสำรวจข้อมูลที่ทันสมัยหลาย ๆ ด้าน เพื่อให้สามารถพัฒนาหลักสูตรได้เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของคณะและผู้เรียนในปัจจุบันมากที่สุด ในช่วงปีการศึกษา 2526-2527 สถาบันภาษาได้ดำเนินการทำการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานให้สอดคล้องกับหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และสอดคล้องกับการเรียนการสอนภาษาแนวใหม่ ซึ่งมุ่งใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 2 รายวิชา คือ

092-115 FOUNDATION ENGLISH I (FE I)

092-116 FOUNDATION ENGLISH II (FE II)

นอกจากนี้ สถาบันภาษาได้สร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษวิชาเลือก (Elective English) เพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตที่ได้รับยกเว้นเลือกเรียนอีก 3 รายวิชา คือ

092-191 LISTENING

092-192 SPOKEN COMMUNICATION

092-491 ENGLISH IN ACTION

อนึ่ง หลักสูตรดังกล่าวข้างต้นได้รับอนุมัติจากฝ่ายวิชาการของมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2527

2. ทำการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถาบันภาษาได้ทำการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอบจัดระดับและ/หรือยกเว้นการเรียนในปี พ.ศ. 2526 (อัจฉรา วงศ์โสธร และคณะ, 2526:11-19) และพบว่า

1. ในช่วงปี พ.ศ. 2523-2525 พิสัยของคะแนนสอบภาษาอังกฤษเพื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ชุด กข. และ กขค. ของนิสิตหรือนักศึกษาที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยปิดของรัฐ 11 แห่ง มีความกว้างมาก คือความแตกต่างของคะแนนต่ำที่สุดกับคะแนนที่สูงที่สุดมีค่าระหว่างประมาณ 55 ถึง 80 คะแนน โดยนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีพิสัยของคะแนนจากการสอบภาษาอังกฤษ ชุด กขค. สูงที่สุดคือ 72 ถึง 79 คะแนน ส่วนแบบทดสอบภาษาอังกฤษ ชุด กข. นั้น มีพิสัยของคะแนนสูงมากที่สุดเป็นอันดับที่ 2 คือ 69 ถึง 83 คะแนน ซึ่งแสดงว่านิสิตชั้นปีที่ 1 มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันมาก
2. ก่อนปี พ.ศ. 2528 มีมหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งที่มีการจัดสอบเพื่อจัดระดับและ/หรือยกเว้นการเรียน ซึ่งสรุปได้ดังแผนภูมิต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 4

การทดสอบเพื่อจัดระดับและ/หรือยกเว้นการเรียนในมหาวิทยาลัยก่อน ปี พ.ศ. 2528

มหาวิทยาลัย	Test Type	ระดับที่จัด	มียกเว้น		การเรียน ซ่อมเสริม		หมายเหตุ
			รหัสคะแนน	จำนวนหน่วยกิต	มี	ไม่มี	
มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	Pro	4	P	3-9 เพื่อ place- ment และยกเว้น		✓	นิสิตต้องการเรียน ระดับต่ำกว่าความ สามารถเพื่อให้ได้ คะแนนสูง
มหาวิทยาลัย ขอนแก่น	Pro	3	S	3, 6 T > 70 = 6 T > 62 = 3	✓		นิสิตต้องการเรียน ระดับต่ำกว่าความ สามารถเพื่อให้ได้ คะแนนสูง
มหาวิทยาลัย เชียงใหม่	Ac	3	A, B	3, 6 A = 6 B = 3		✓	กำลังประ เมีนผล การดำเนินงาน
มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์	Pro	3	S	3, 6		✓	นักศึกษาที่ได้รับ การยกเว้นไม่ต้อง เรียนภาษาอังกฤษ เลย
มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์	En	2		ไม่มียกเว้น	✓		

มหาวิทยาลัย	Test Type	ระดับที่จัด	มียกเว้น		การเรียน ซ่อมเสริม		หมายเหตุ
			รหัสคะแนน	จำนวนหน่วยกิต	มี	ไม่มี	
มหาวิทยาลัย มหิดล	En	2	ไม่มียกเว้น			✓	ใช้คะแนนสอบเข้า เพื่อแบ่งกลุ่มเท่านั้น
สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า	Ac	2	S	8	✓		จัดสอบเฉพาะด้าน Listening & Speaking 80% ขึ้นไป ยกเว้น 8 หน่วยกิต

หมายเหตุ

Pro = Proficiency Test (แบบทดสอบวัดสมรรถภาพ)

Ac = Achievement Test (แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผล)

En = Entrance Examination (แบบทดสอบเข้ามหาวิทยาลัย)

T = T-score (คะแนนมาตรฐาน)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากแผนภูมิที่ 4 สรุปได้ว่า สถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอบเพื่อจัดระดับความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีการจัดระดับ 2-4 ระดับ สถาบันที่มีการสอบจัดระดับความสามารถภาษาอังกฤษ 5 ใน 6 สถาบันมีการยกเว้นให้ไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษโดยยกเว้น 3-9 หน่วยกิต โดยให้ระดับคะแนน P หรือ S เป็นส่วนใหญ่ และมี 1 สถาบันให้ได้ระดับคะแนน A, B ส่วนการจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมนั้นมีจัดใน 3 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

หลังจากทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอบเพื่อจัดระดับ และ/หรือยกเว้นการเรียนของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยแล้ว สถาบันภาษาได้จัดการประชุมร่วมระหว่างคณะบดีกับกรรมการสถาบันภาษาขึ้นอีกครั้งหนึ่ง (สถาบันภาษา, ฝ่ายวิชาการ, 2527x) ในวันที่ 27 ธันวาคม 2527 ณ ห้องประชุมสารนิเทศที่ประชุมมีมติเห็นลิสต์เก็งที่สอบผ่านการสอบจัดระดับ (Placement Test) ได้รับเกรด A ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I และสถาบันภาษามีความเห็นว่ลิสต์เก็งที่ได้รับการยกเว้นนี้ ควรจะมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมขึ้นอีก สถาบันภาษาจึงมีความเห็นให้เปิดหลักสูตรภาษาอังกฤษวิชาเลือก (Elective English) 2 รายวิชา คือ 092-191 Listening และ 092-192 Spoken Communication สำหรับลิสต์ที่ได้รับยกเว้นหรือผู้ที่สนใจเลือกเรียนในระดับชั้นปีที่ 1 หรือ 2 และวิชาเลือกระดับสูงอีก 1 รายวิชาคือ 092-491 English in Action สำหรับผู้ที่สนใจในระดับชั้นปีที่ 2-4 รายวิชาเลือกทั้ง 3 นี้ จะเปิดทุกภาคการศึกษา

ข. ขั้นตอนการ

เมื่อสถาบันภาษาได้ตกลงใจที่จะดำเนินการจัดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถของกลุ่มผู้เรียน และเพื่อยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานดังกล่าวแล้ว จึงตกลงใจเรียกการจัดสอบนี้ว่าการทดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน (Placement/Exemption Test: PET) โดยจัดเป็นโครงการมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ชื่อโครงการ: การทดสอบจัดระดับชั้นหรือยกเว้นการเรียน (Placement/Exemption Test) ของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. หลักการและเหตุผล

ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น ระดับความสามารถของผู้เรียนและลักษณะของกลุ่มผู้เรียนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากอย่างหนึ่งที่จะก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่ง

หมายเหตุในการเรียน การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ทำให้ผู้เรียนมีระดับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันมาก จึงก่อให้เกิดปัญหาในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามมหาวิทยาลัยประการ

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อยกเว้นให้นิสิตที่มีความรู้ความสามารถพื้นฐานทั่วไปทางภาษาอังกฤษในระดับสูง ไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1
2. เพื่อจัดกลุ่มนิสิตของแต่ละคณะให้เป็นกลุ่มเอกพันธ์ด้านความสามารถภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
3. เพื่อให้สามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนให้มากที่สุด

3. การดำเนินงาน

โครงการดังกล่าวมีการดำเนินงานเป็น 3 ระยะ ใช้เวลาดำเนินการ 3 ปี

1. ระยะที่ 1 ในปีการศึกษา 2528 มุ่งดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อ 1. เป็นสำคัญ และจะทำตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 บ้างเท่าที่จะทำได้
2. ระยะที่ 2 ในปีการศึกษา 2529 พยายามดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ให้มากยิ่งขึ้นและจะดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 เท่าที่จะสามารถทำได้
3. ในปีการศึกษา 2530 จะพยายามดำเนินงานให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ทั้ง 3 ข้อ

4. ผลของการดำเนินการ

ระยะที่ 1 ปีการศึกษา 2528 เป็นระยะที่มุ่งดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของโครงการในข้อ 1 เป็นสำคัญ และวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 บ้างเท่าที่จะทำได้ จากการจัดการสอบ Placement/Exemption Test เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2528 ผลการดำเนินงานสรุปได้ดังนี้ (สถาบันภาษา 2528:134-135)

1. มีนิสิตเข้าสอบ 3,354 คน จาก 15 คณะ และได้รับการยกเว้นการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 301 คน หรือร้อยละ 10.76 ของนิสิตทั้งหมดที่เข้าสอบ นิสิตดังกล่าวมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.75 ของคะแนนสอบ 100 คะแนน
2. สามารถจัดกลุ่มนิสิตให้เป็นกลุ่มเอกพันธ์ได้ 749 คน สำหรับนิสิต 7 คณะ

คืออักษรศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ นิเทศศาสตร์
สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ หรือประมาณ
ร้อยละ 25 ของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้น นิสิตที่เหลือยังไม่อาจจัดกลุ่ม
ดังกล่าวได้ เพราะลักษณะตารางสอนของบางคณะไม่เอื้อให้จัดการดังกล่าวได้

3. การทดสอบครั้งนี้เสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 49,062.20 บาท
4. มีนิสิตที่ได้รับการยกเว้นจำนวน 91 คนหรือประมาณร้อยละ 25 ของนิสิตที่ได้
รับการยกเว้น เลือกเรียนวิชาเลือกเสรีที่สถาบันภาษาเปิดสอนเพื่อรองรับ
โครงการดังกล่าวนี้ นิสิตที่เหลือจำนวนหนึ่งประสงค์จะเรียนวิชาเลือก
แต่ตารางสอนไม่เอื้อให้เรียนได้

ระยะที่ 2 ปีการศึกษา 2529 สถาบันภาษาได้จัดสอบ Placement/
Exemption Test เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2529 ผลการดำเนินงานสรุปได้ดังนี้
(สถาบันภาษา, 2529:97-99)

1. จากการศึกษาผลการสอบยกเว้นและจัดระดับ ปีการศึกษา 2528 ปรากฏว่า
นิสิตที่ผ่านการสอบได้รับการยกเว้นการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 นั้น มี
พื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบภาษาอังกฤษ กข. และ/หรือ
กขค. ในระดับที่ใกล้เคียงกันกับจุดตัดที่คำนวณได้ และเพื่อเป็นการประหยัด
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดสอบ รวมทั้งเพื่อแก้ปัญหาในการบริหารการสอบด้วย
สถาบันภาษาจึงมีนโยบายให้สิทธิเข้าสอบยกเว้นและจัดระดับเฉพาะ นิสิตที่สอบ
ผ่านข้อเขียนเพื่อเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีระดับคะแนนภาษา
อังกฤษ กข. และ/หรือ กขค. สูงกว่าหรือเท่ากับจุดตัดของคะแนนซึ่งได้จาก
การคำนวณจากผลการสอบเข้าในแต่ละปีไป จากสูตร $c = X - 3 SE_m$
2. จากนิสิตที่สอบเข้าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จำนวน 3,441 คน มีนิสิตที่มีสิทธิ
เข้าสอบเพื่อยกเว้นและจัดระดับ จำนวน 1,366 คน จาก 15 คณะ หรือ
ประมาณร้อยละ 39.70 นิสิตดังกล่าวนี้ได้รับการยกเว้นการเรียนภาษา
อังกฤษพื้นฐาน 1 จำนวน 401 คน หรือร้อยละ 29.63 ของนิสิตที่เข้า
สอบหรือร้อยละ 11.6 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ทั้งหมดของมหาวิทยาลัย นิสิตที่
ได้รับการยกเว้นการเรียนนี้มีคะแนนสอบโดยเฉลี่ย 86 คะแนน จาก
คะแนนสอบ 100 คะแนน
3. สามารถจัดกลุ่มนิสิตให้เป็นกลุ่มเอกพันธุ์ได้ 1,311 คน สำหรับนิสิต 10 คณะ
คือ คณะอักษรศาสตร์ รัฐศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ นิเทศศาสตร์

สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ และ เกษตรศาสตร์ หรือประมาณร้อยละ 43.13 ของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้น มีนิสิตอีก 5 คณะที่ยังไม่อาจจัดกลุ่มดังกล่าวได้ เพราะลักษณะรายวิชาหลากหลายและลักษณะการจัดเวลาเรียนแตกต่างกันมากจนไม่อาจจัดกลุ่มเอกพันธุ์ได้ จำนวนนิสิตที่จัดกลุ่มเอกพันธุ์ได้เพิ่มขึ้น 562 คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 75.03 จากของปีการศึกษา 2528 ซึ่งมีจำนวน 749 คน

4. การทดสอบครั้งนี้เมื่อรวมค่าดำเนินการเพื่อพัฒนาแบบทดสอบและการจัดสอบจริง เสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 19,923.20 บาท ลดลง 29,139 บาท หรือร้อยละ 59.39 จากค่าใช้จ่าย 49,062.20 บาท ในการดำเนินการสอบเพื่อยกเว้นและจัดระดับความสามารถเมื่อปี 2528
5. มีนิสิตที่ผ่านการทดสอบยกเว้นจำนวน 69 คน หรือประมาณร้อยละ 17.20 ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้น เลือกเรียนวิชาเลือกเสรีที่สถาบันภาษาเปิดขึ้นเพื่อรองรับโครงการดังกล่าวซึ่งลดลง 22 คน หรือร้อยละ 24.18 จากเดิม 91 คน ในการปีการศึกษา 2528

ระยะที่ 3 ปีการศึกษา 2530 สถาบันภาษาได้ดำเนินการจัดสอบ Placement Exemption Test เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2530 โดยยึดนโยบายที่ใช้ในระยะที่ 2 ผลการดำเนินงานสรุปได้ดังนี้ (สถาบันภาษา, 2530:95-97)

1. จากนิสิตที่สอบผ่านข้อเขียนเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จำนวน 3,465 คน มีนิสิตที่ผ่านเกณฑ์ มีสิทธิ์เข้าสอบเพื่อยกเว้นและจัดระดับจำนวน 1,658 คน จาก 15 คณะ หรือประมาณร้อยละ 42.87 นิสิตดังกล่าวนี้ได้รับการยกเว้นการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 จำนวน 365 คน หรือร้อยละ 24.60 ของนิสิตที่เข้าสอบ หรือประมาณร้อยละ 10.45 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ทั้งหมด นิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนนี้มีคะแนนสอบโดยเฉลี่ย 83 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (ภายหลังปรากฏว่านิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาดังกล่าวเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพียง 359 คน เท่านั้น)
2. สามารถจัดกลุ่มนิสิตให้เป็นกลุ่มเอกพันธุ์ได้ 1,375 คน สำหรับนิสิต 10 คณะ คือคณะอักษรศาสตร์ รัฐศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ นิเทศศาสตร์

สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ แพทย-
ศาสตร์ และเภสัชศาสตร์ หรือประมาณร้อยละ 45.83 ของนิสิตที่ไม่ได้รับ
การยกเว้น มีนิสิตอีก 5 คณะ ที่ยังไม่อาจจัดกลุ่มเอกพันธ์ดังกล่าวได้
เพราะลักษณะรายวิชาหลากหลาย และลักษณะการจัดเวลาเรียนแตกต่างกัน
กันมากจนไม่อาจจัดกลุ่มเอกพันธ์ได้ จำนวนนิสิตที่สามารถจัดกลุ่มเอกพันธ์
ได้นี้เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.88 จากปีการศึกษา 2529

3. การทดสอบครั้งนี้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานทั้งสิ้น 12,117.97 บาท
ซึ่งลดลงจากปีที่ 1 และ 2 มาก
4. มีนิสิตที่ผ่านการทดสอบยกเว้นจำนวน 1 คน หรือประมาณร้อยละ 0.003
ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นเลือกเรียนรายวิชาเลือกเสรีที่สถาบันภาษาเปิดสอน
เพื่อรองรับโครงการนี้ ซึ่งลดลง 68 คน หรือร้อยละ 98.55 จากปีการศึกษา
2529 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าตารางเรียนวิชาเลือกตรงกับของรายวิชาอื่น
5. แบบทดสอบที่ใช้ในการสอบจัดระดับชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของสถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในแต่ละปี สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดสอบ Placement/
Exemption Test โดยใช้แบบทดสอบที่มีส่วนประกอบ 2 ส่วน (สถาบันภาษา, ฝ่าย
วิชาการ: 2528) คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัย เพื่อวัดความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ
ด้านการอ่านตามหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 แบบทดสอบนี้มีทั้งหมด 80
ข้อ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผล (Achievement Test) ใช้เวลาสอบ 2
ชั่วโมง 30 นาที

ส่วนที่ 2 เป็นแบบทดสอบอัตนัย เพื่อทดสอบความรู้ความสามารถด้านการเขียน
แบบทดสอบนี้ใช้เวลาสอบ 30 นาที

6. เกณฑ์การตัดสินผลการสอบ

ในการทดสอบเพื่อวัดระดับความสามารถวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อสนองวัตถุประสงค์
ข้อที่ 1 ของโครงการ สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตัดสินผลการสอบโดยใช้คะแนน
ร้อยละ 80 ของคะแนนจริง (true score) เป็นเกณฑ์ในการตัดสินการสอบแบบสอบ
ส่วนที่ 1 ผู้ที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวเท่านั้นจึงจะได้รับการพิจารณาผลการสอบส่วนที่ 2
ซึ่งใช้เกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนจริงในการตัดสินเช่นเดียวกัน ผู้ที่ได้รับการยกเว้นการ
เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 จะต้องได้คะแนนรวมข้อสอบส่วนที่ 1 และ 2

ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และได้รับระดับคะแนนเป็น A ในรายวิชาดังกล่าว

การจัดกลุ่มตามความสามารถสำหรับผู้ที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 นั้น สถาบันภาษาจัดกลุ่มผู้เรียนโดยจัดตอนเรียนแต่ละคณะ โดยอาศัยคะแนนผลการทดสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กข. หรือ กขค. ที่นิสิตสอบเรียงลำดับจากผู้ที่ได้คะแนนมากที่สุดไปจนถึงผู้ที่ได้คะแนนน้อยที่สุด ในกรณีที่นิสิตไม่ได้สอบแบบทดสอบจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนและใช้คะแนนผลการสอบจัดระดับหรือยกเว้นผู้ที่ได้คะแนนมากที่สุดไปจนถึงผู้ที่ได้คะแนนน้อยที่สุดการเรียน (PET) เป็นคะแนนจัดตอนเรียน ในกรณีที่นิสิตสอบแบบทดสอบดังกล่าวนี้ (รายละเอียดของโครงการและผลการดำเนินการ ศึกษาได้ในภาคผนวก ข.)

4. การจัดสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย

ในระยะก่อนปีการศึกษา 2503 การรับนักศึกษาเข้ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้น มหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง เป็นผู้จัดการสอบคัดเลือกเอง เพราะจำนวนผู้สมัครสอบมีน้อย ต่อมา เมื่อมีผู้สมัครสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากขึ้น ในปีการศึกษา 2504 สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ จึงทดลองให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ทำการสอบร่วมกัน และในระยะต่อมามหาวิทยาลัยอื่น ๆ ก็ได้เข้ามาร่วมสอบคัดเลือกด้วย โดยมีสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ เป็นศูนย์ประสานงาน แต่ละสถาบันมีสิทธิ์กำหนดจำนวนนักศึกษาที่จะรับได้แต่ละปี สามารถส่งตัวแทนมาออกข้อสอบและตรวจข้อสอบได้และอาจกำหนดมาตรการต่าง ๆ ขึ้น เพื่อใช้ เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาในขั้นสุดท้ายได้ด้วย ส่วนผู้สมัครสอบมีสิทธิ์ในการเลือกสถาบันที่ต้องการศึกษาได้ 6 คณะหรือประเภทวิชา โดยเรียงลำดับคณะต่าง ๆ ที่ตนประสงค์ไว้ในตอนสมัครสอบ

ต่อมาในปีการศึกษา 2509 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งแยกกันดำเนินการสอบคัดเลือกนิสิตนักศึกษาของตนเอง ปรากฏว่ามีปัญหาเกิดขึ้นมากมาย เพราะว่ามีผู้สมัครเป็นจำนวนมากและมีมหาวิทยาลัยมากถึง 11 แห่ง ทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้สมัครสอบและผู้ดำเนินการสอบ ดังนั้นในปีการศึกษา 2510 มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จึงได้ทำการสอบคัดเลือกร่วมกันอีก โดยสภาการศึกษาทำหน้าที่ประสานงานดำเนินการจัดสอบให้จนถึงปีการศึกษา 2516 ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐจึงได้ทำหน้าที่ดังกล่าวต่อมา

อนึ่ง ในปีการศึกษา 2507 คณะอนุกรรมการพิจารณารายละเอียดการสอบได้เสนอให้นำคะแนนสอบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับคะแนนสอบความถนัดทางการเรียน เป็นเกณฑ์ในการสอบคัดเลือก แต่ที่ประชุมของสภาการศึกษาไม่เห็นด้วย จึงยังคงใช้วิธีการเดิม ต่อมาในปีการศึกษา 2512 ได้มีการเสนอให้ใช้คะแนนผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นเกณฑ์ตัดสิน แต่ที่ประชุม

ของสภาการศึกษาที่ยังไม่เห็นด้วย เพราะเห็นว่าไม่เกิดความยุติธรรมเพราะมาตรฐานการเรียนของโรงเรียนต่าง ๆ แตกต่างกัน ต่อมาในปีการศึกษา 2524 ได้มีการสัมมนาเกี่ยวกับการพัฒนาวิธีการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยและที่ประชุมได้เสนอให้ใช้ผลการเรียนสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-6) 25% พื้นฐานความรู้เดิม 50% จากการสอบรวม โดยสอบความรู้ทั่วไป 25% และความรู้เฉพาะสาขาวิชา 25% และความถนัดทางการเรียนอีก 25% แต่ที่ประชุมคณะดีและคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องไม่เห็นด้วย เพราะเห็นว่ามาตรฐานการเรียนของโรงเรียนต่าง ๆ ต่างกันมาก น้ำหนักของแต่ละส่วนไม่เหมาะสม การวัดความถนัดทำได้ยากและบางสาขาวิชาไม่มีความจำเป็น ดังนั้น วิธีการสอบคัดเลือกและเกณฑ์การคัดเลือกก็ยังคงเหมือนเดิมตลอดมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2510 จนถึงปัจจุบันนี้ (อ้างถึงใน ธีรญา กรคณิตนันท์, 2527:8-10)

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกและสัมฤทธิ์ผลในการเรียนหรือการสอนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ในปี 2505 ภิญญา สาธร (อ้างถึงใน ทรราช สำหรับทอง, 2510: 19) วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกของสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติกับคะแนนสอบไล่กลางปีและลักษณะบางประการของนิสิตปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2505 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระหว่างวิชาเดียวกันจากการสอบคัดเลือกกับการสอบไล่กลางปีในมหาวิทยาลัยแต่ละคณะ ผลปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้โดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลางวิชาที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดคือวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิตคณะครุศาสตร์ประเภทวิชาวิทยาศาสตร์ $r = .82$ และวิชาที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุดคือวิชาภาษาไทย สำหรับนิสิตคณะครุศาสตร์ประเภทอักษรศาสตร์ $r = -0.03$ ต่อมาในปี 2510 ได้มีผู้วิจัยเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2507 และ 2508 กับความสำเร็จในการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร คือฉวีวรรณ (ฉวีวรรณ พรหมสาขา ณ สกลนคร, 2510:ค.) ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทรราช (ทรราช สำหรับทอง, 2510:130) ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ทิพย์พรรณ (ทิพย์พรรณ นพวงศ์, 2510: ค.) ใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสายหยุด (สายหยุด เขียวดอกน้อย, 2510:ค.) ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิต

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยใช้คะแนนปีที่ 1 และ 2 เป็นตัวแปรเกณฑ์ ได้ข้อค้นพบที่สอดคล้องกันทั้ง 4 คนคือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยกับคะแนนผลการเรียนในมหาวิทยาลัยมีค่าปานกลางคะแนนสอบไล่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า และคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยร่วมกันทำนายผลการเรียนในชั้นปีที่ 1 และ 2 ได้ดีกว่าคะแนนจากการสอบอย่างใดอย่างหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ยังพบว่าคะแนนหมวดวิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพในการทำนายมากกว่าหมวดวิชาอื่น ๆ

ต่อมา สุภาณี โครตจรัส (Kotrajarus, Supanee, 1975: 2715-A) วิจัยเรื่องการทำนายความสำเร็จทางการศึกษาของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 520 คน พบว่าคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนิสิตภาคปกติ (Timed Group) ได้ แต่มีประสิทธิภาพการทำนายต่ำ

ในปี 2522 รัฐพันธ์ (รัฐพันธ์ กาญจนรังสรรค์, 2522: 44-75) ได้ศึกษาตัวแปรที่ดีที่สุดที่ใช้ทำนายสัมฤทธิ์ผลของนิสิตผลศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ปีการศึกษา 2521 ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร จำนวน 320 คน โดยใช้ตัวทำนายคือ คะแนนทดสอบสมรรถภาพคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย และคะแนนบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ด้าน พบว่าคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทั้งหมดในชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ แต่ใช้ร่วมทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชายชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 3 ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และนักศึกษาปีที่ 1 และร่วมทำนาย นักศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 3 ทั้งหมดของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ หลังจากนั้น 3 ปีต่อมา พรทิพย์ (พรทิพย์ ดาวจักร, 2525:27) ศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 3 พบว่าอันดับที่ของคณะที่เลือกเข้าศึกษาในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเป็นตัวแปรหนึ่งในองค์ประกอบด้านนิสิตที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญ

ในปี พ.ศ. 2526 กาญจนา และคณะ (กาญจนา ปราบพาล และคณะ, 2526: 28, 34) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ของข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กข.

กับคะแนนสอบกลางภาคและปลายภาคของวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ส่วนที่เป็นการอ่าน (ซึ่งเป็นหลักสูตรเดิม) มีค่า 0.775 และ 0.803 ตามลำดับ และสัมพันธ์กับระดับคะแนน (grade) ของส่วนที่เป็นการอ่านเท่ากับ 0.742 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน ภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กขค. กับคะแนนสอบทั้ง 3 ส่วนดังกล่าวแล้วมีค่า เท่ากับ 0.488, 0.564 และ 0.406 ตามลำดับ แบบทดสอบภาษาอังกฤษชุด กข. สามารถทำนายระดับคะแนนส่วนที่เป็นการอ่านได้ 56% ส่วน แบบทดสอบภาษาอังกฤษ ชุด กขค. สามารถทำนายได้ 30% นอกจากนี้เมื่อปี 2527 ัฒญา (ัฒญา กรคณิต- นันท์, 2527:54) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอันดับที่การเลือกและคะแนน สอบคัดเลือกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษาของนิสิตสาขา สังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2518 ถึง 2521 พบว่าสัมพันธ์ กันในระดับต่ำถึงปานกลาง แต่มีนัยสำคัญ ($p = .05$) และพบว่าวิชาที่สามารถใช้ พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือคะแนนสอบภาษาอังกฤษ เข้ามหาวิทยาลัยชุด กข. ชุด กขค. และภาษาไทย ก. ซึ่งมีอำนาจในการทำนายได้ ประมาณ = 33%, 22% และ 17% ตามลำดับ

อนึ่ง เมื่อไม่นานมานี้ กิ่งกมน (กิ่งกมน ทวีชาติวิทยาคณ, 2532:126) ได้ ทำการศึกษาพบว่าคะแนนสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กข. และ กขค. ใน ปีการศึกษา 2528 มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนของ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในระดับค่อนข้างสูงในส่วนที่เป็นข้อทดสอบ ปรนัย คือ r_{xy} มีค่าระหว่าง 0.747 ถึง 0.783 และมีความสัมพันธ์กันในระดับ ปานกลาง ในส่วนที่เป็นข้อสอบอัตนัย คือ r_{xy} มีค่าระหว่าง 0.416 ถึง 0.575 คะแนนสอบภาษาอังกฤษชุด กข. มีอำนาจในการทำนายคะแนนสอบเพื่อจัดระดับ หรือยกเว้นการเรียนได้ประมาณ 64% ส่วนภาษาอังกฤษชุด กขค. มีอำนาจในการทำนายคะแนนดังกล่าวได้ประมาณ 59%

2. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกและสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยอื่น

ในปี 2510 วาสนา (วาสนา พานิชการ, 2510: ข.) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และคะแนนสอบคัดเลือกเข้า มหาวิทยาลัย ในปี 2507 และ 2508 กับความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษามหา วิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยขอนแก่นชั้นปีที่ 1 และ 2 พบว่าสัมประสิทธิ์- สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลางและสามารถร่วมกันทำนาย คะแนนผลสำเร็จในการเรียนได้ดีกว่าคะแนนจากการสอบอย่างใดอย่างหนึ่งแต่เพียง

อย่าง เดียว และพบว่าคะแนนหมวดวิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพในการทำนายมากกว่าคะแนนจากหมวดวิชาอื่น

ต่อมาในปี 2515 สุวิทย์ (สุวิทย์ สมานมิตร, 2515: 95-96) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสำเร็จทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะ เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่าองค์ประกอบที่เกี่ยวกับตัวนักศึกษาเอง คือเพศ อายุ คะแนนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และการเลือกคณะที่กำลังศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นักศึกษาที่เลือกคณะที่กำลังศึกษาเป็นอันดับแรกมักมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าพวกที่เลือกอันดับอื่น โดยเฉพาะอันดับสุดท้ายและรองสุดท้าย แต่ลักษณะการเลือกของนักศึกษาไม่ใช่เป็นดัชนีที่ดีในการวัดความสนใจของนักศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่าคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา

ต่อมาอีก 4 ปี สัมพันธ์ (สัมพันธ์ พันธุ์พฤกษ์, 2519: 107) ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวประกอบกับลักษณะการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ส่วนภูมิภาคคือมหาวิทยาลัยขอนแก่นและมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ข้อค้นพบว่าตัวประกอบด้านอันดับการเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนมากไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการสำเร็จการศึกษาโดยส่วนรวมและรายคณะ นักศึกษาที่เลือกเข้าศึกษาในอันดับต่างกันมีโอกาสสำเร็จตามกำหนดหรือหลังกำหนดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดส่วนมากเลือกเข้าศึกษาในคณะที่กำลังศึกษาเป็นอันดับต้น

3. ความคงที่ (retention) ของความสามารถทางภาษาอังกฤษ

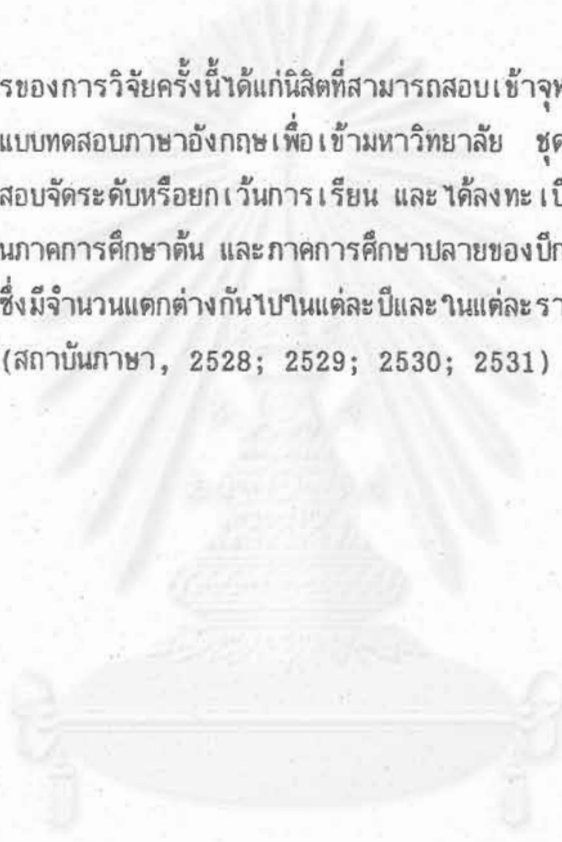
ในปี 2529 ปรีชา (ปรีชา ธีระวงศ์, 2529: 38) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการเลื่อนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 จาก การเรียนภาคแรกของปีการศึกษาเป็นภาคหลังที่มีต่อความคงที่ของความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ในปีการศึกษา 2528 พบว่านิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา แล้วจึงเรียนภาษาอังกฤษอีก 1 ภาคการศึกษาต่อมาจะมีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษคงที่ด้านการอ่านเข้าใจความเท่ากับเมื่อแรกเข้ามหาวิทยาลัย แต่สำหรับนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนและไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นเวลา 1 ปีการศึกษา ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษจะลดลงจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญ

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยครั้งนี้ดังต่อไปนี้

ประชากร (population)

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นิสิตที่สามารถสอบเข้าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้และผ่านการสอบแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย ชุด กข. หรือ กขค. อาจเคยสอบแบบทดสอบจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน และได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่างๆ ของสถาบันภาษา ในภาคการศึกษาค้น และภาคการศึกษาปลายของปีการศึกษา พ.ศ. 2528, 2529 และ 2530 ซึ่งมีจำนวนแตกต่างกันไปในแต่ละปีและในแต่ละรายวิชาดังต่อไปนี้ รายงานประจำปี, (สถาบันภาษา, 2528; 2529; 2530; 2531)



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1

จำนวนประชากรที่เข้าสอบและลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ
านปีการศึกษา พ.ศ. 2528-2530

รุ่นปีการศึกษา	จำนวนเต็ม	แบบสอบเข้า		PET		FE		EAP		AE	
		กข*	กขค*	เข้าสอบ	ยกเว้น	I**	II	I	II	I	II
2528	3428	2491	1271	3354	361	2993	3154	1268	1122	530	501
2529	3469	2361	1112	1366	401	2968	3153	1368	1045	-	-
2530	3387	2358	1023	1658	365	3017	3189	-	-	-	-

* นิสิตจำนวนหนึ่งสอบแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อเข้ามหาวิทยาลัยทั้งชุด กข. และ กขค.

** ไม่ได้รวมจำนวนนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พลวิจัย (subjects)

พลวิจัยของการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ตัวอย่างของประชากรที่มีคะแนนสอบในเรื่องที่ต้องการศึกษาครบถ้วน คือมีทั้งคะแนนสอบกลางภาคและปลายภาคการศึกษาครบถ้วนทุกอย่าง ตัวอย่างเหล่านี้ได้จากการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคะแนนสอบดังกล่าว โดยอาศัยข้อมูลทุติยภูมิจากแถบแม่เหล็กคอมพิวเตอร์ของฝ่ายวิชาการสถาบันภาษาเป็นแหล่งข้อมูลหลักที่สำคัญ ผลปรากฏว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละปี และในแต่ละรายวิชามีดังนี้



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2
จำนวนพลวิชัยของแต่ละปีและแต่ละรายวิชาที่นำมาศึกษา

รุ่นปีการศึกษา	จำนวน	แบบสอบเข้า		PET		FE		EAP		AE	
		กข*	กขค*	เข้าสอบ	ยกเว้น	I**	II	I	II	I	II
2528	3053	2491	1217	3049	326	2226	3053	1193	1090	469	458
	(91.02%)	(100.00%)	(100.00%)	(90.90%)	(90.30%)	(74.37%)	(96.80%)	(94.09%)	(97.15%)	(88.49%)	(91.24%)
2529	3051	2361	1112	1130	285	2892	2551	1136	980	-	-
	(88.67%)	(100.00%)	(100.00%)	(82.72%)	(71.07%)	(97.44%)	(80.90%)	(83.04%)	(93.78%)		
2530	2902	2358	1023	831	273	2902	2303	-	-	-	-
	(83.82%)	(100.00%)	(100.00%)	(50.12%)	(74.79%)	(96.19%)	(72.22%)				

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าพลวิชัยที่นำมาศึกษาครั้งนี้มีจำนวนแตกต่างกันในแต่ละปีและแต่ละรายวิชา มีตั้งแต่จำนวนสูงสุด คือนำเอาประชากรมาศึกษาได้ 100.00% จนถึงต่ำสุดคือ 50.12% แต่โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว พลวิชัยที่เข้าสอบหรือเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของทั้ง 3 ปี โดยเฉลี่ยจะมีประมาณ 90% กล่าวคือ $\bar{x} = 88.56$, $S.D. = 12.69$ และ $CV = 14.32\%$ ซึ่งจะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วพลวิชัยมีขนาดใหญ่และมีความแตกต่างกันเล็กน้อย จึงทำให้เชื่อได้ว่าพลวิชัยที่นำมาศึกษาครั้งนี้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากรที่ต้องการศึกษาซึ่งจะให้ตัวอย่างของข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ได้อย่างเพียงพอและเป็นตัวแทนที่ดีได้อย่างมั่นใจ

อนึ่ง พลวิชัยของแต่ละรุ่นแบ่งออกเป็น 2 พวกคือ ผู้ที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และผู้ที่ไม่ได้รับการยกเว้นตามเกณฑ์ที่สถาบันภาษากำหนดขึ้นและแต่ละปีมีพลวิชัยดังกล่าวจำนวนแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ไม่มีเครื่องมือใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อการวิจัยโดยเฉพาะ หากแต่ใช้ผลการทดสอบของแบบทดสอบกลางภาคและปลายภาคการศึกษาของรายวิชาต่าง ๆ แบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย ชุด กข. และ กขค. และแบบทดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนของแต่ละปีการศึกษา รวมทั้งหมด 36 ฉบับ แบบทดสอบเหล่านี้เชื่อว่าแต่ละฉบับมีคุณภาพอย่างน้อยในระดับดีทั้งในด้านความตรงเชิงเนื้อหาและความเที่ยง ด้วยเหตุผลตามที่ได้กล่าวไว้แล้วในข้อตกลงเบื้องต้น

แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากแบบทดสอบโดยมากเป็นแบบทดสอบที่ใช้จริงในการเรียนการสอน และแต่ละฉบับมักประกอบด้วยข้อทดสอบที่มีรูปแบบต่าง ๆ ปะปนกันอยู่ รวมทั้งไม่ได้มีการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบดังกล่าว จึงไม่อาจหาข้อมูลเกี่ยวกับความตรงและความเที่ยงอย่างแท้จริงที่เป็นทางการมาเสนอได้

นอกจากนี้แบบทดสอบบางฉบับ คือแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย เป็นของทบวงมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยไม่อาจทราบได้ว่าแบบทดสอบเหล่านี้ได้มีการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบในเรื่องความตรงและความเที่ยงอย่างเป็นทางการหรือไม่ จึงได้แต่เพียงทำการคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบดังกล่าวจากข้อมูลที่มีอยู่เท่านั้น ซึ่งก็คงเป็นค่าความเที่ยงโดยประมาณ เนื่องจากขนาดของกลุ่มตัวอย่างเล็กมาก เมื่อเทียบกับจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมดทั่วประเทศ และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ก็เป็นกลุ่มคัดสรร (selected group) คือได้แก่ผู้ที่สามารถสอบเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ในแต่ละปีเท่านั้น

แต่อย่างไรก็ตามได้คำนวณหาค่าความเที่ยงโดยประมาณของแบบทดสอบแต่ละฉบับหรือแต่ละรายวิชา (โดยนำเอาผลการสอบกลางภาคและปลายภาคศึกษามารวมกัน) ในแต่ละปีจากข้อมูลที่น่ามาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3

ค่าความเที่ยงโดยประมาณของแบบทดสอบชุดต่าง ๆ จากการคำนวณโดยวิธี KR₂₁

รุ่นปีการศึกษา	แบบสอบเข้า		PET	FE		EAP		AE		หมายเหตุ
	กข*	กขค*	k=80	I	II	I	II	I	II	
2528	0.845	0.842	0.785	0.881	0.905	0.884	0.824	*	*	* = ข้อสอบ อัตนัย
2529	0.848	0.835	0.792	0.886	0.882	0.896	0.881	-	-	KR ₂₁ = 0.855
2530	0.834	0.867	0.717	0.886	0.891	-	-	-	-	S.D. = 0.039 C.V. = 4.57%

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าแบบทดสอบเกือบทั้งหมดมีความเที่ยงโดยประมาณ ในระดับที่ค่อนข้างสูงมาก กล่าวคือมีพิสัยค่าความเที่ยงระหว่าง 0.717-0.905 และโดยเฉลี่ยแล้วแบบทดสอบมีความเที่ยงแบบ KR₂₁ = 0.855, S.D. = 0.039 และ CV = 4.57% ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบแต่ละชุดมีขนาดความเที่ยงโดยประมาณใกล้เคียงกันมาก ส่วนความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบเหล่านี้ ผู้วิจัยไม่อาจหาได้แต่ก็เชื่อว่าเป็นแบบทดสอบที่มีความตรงดังกล่าวอยู่ในระดับสูงน่าพอใจ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความเชื่อว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีคุณภาพสูง เพียงพอที่จะเชื่อถือผลการวิจัยได้

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. รวบรวมผลการสอบของรายวิชาต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการวิจัยครั้งนี้จากแบบแม่เหล็กคอมพิวเตอร์ของฝ่ายวิชาการ สถาบันภาษา ในแต่ละปี

3. รวบรวมผลการสอบแต่ละปีของแบบทดสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัย ชุด กข. และ กขค. และผลการสอบแบบทดสอบจัดระดับ หรือเพื่อการ ยกเว้นจากสถาบันบริการคอมพิวเตอร์และสำนักทะเบียนและประมวลผล ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. เขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อรวมแฟ้มข้อมูลต่าง ๆ ในข้อ 2 และ 3 เข้าด้วยกัน โดยใช้เลขประจำตัวของนิสิตเป็นรหัส (code) ที่สำคัญ ในการเลือกสรรข้อมูลเข้าเป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตแต่ละคน
5. เขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล และ คัดเลือกเฉพาะข้อมูลที่ผลการสอบครบทุกครั้งที่มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้
6. เขียนโปรแกรมรวมผลการสอบกลางภาคและปลายภาคการศึกษาของรายวิชา ต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแฟ้มข้อมูลหลักในการวิจัยครั้งนี้
7. นำข้อมูลที่สมบูรณ์ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อตอบคำถามวิจัยทั้ง 2 ข้อตามที่ได้ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSSX (The Social Packages for the Social Sciences, Version X) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

1. ใช้โปรแกรมชื่อ Condescriptives เพื่อคำนวณหาค่าสถิติบรรยายทั่วไป ของข้อมูลคือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และขนาดของกลุ่ม ตัวอย่าง (n) เป็นต้น
2. ใช้โปรแกรมชื่อ Pearsoncorr เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรทั้งหมดครั้งละ 2 ตัวแปร (correlation matrix)
3. ใช้โปรแกรมชื่อ T-test และ Oneway เพื่อหาค่า t และค่าการวิเคราะห์ ความแปรปรวนของข้อมูล (Analysis of variance tests หรือ ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลต่างชุดกัน เมื่อข้อมูลมี 2 และ 3 ชุดตามลำดับ
4. ใช้โปรแกรมชื่อ Regression เพื่อทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ของข้อมูลที่มีตัวแปรต้นหลายตัวและตัว

แปรตามเพียงตัวเดียว ทั้งนี้เพื่อหาค่า beta มาตรฐาน และการทดสอบความมี
นัยสำคัญของค่าดังกล่าวนี้

5. ใช้โปรแกรมสำหรับไมโครคอมพิวเตอร์ ชื่อ Harward Presentation
เพื่อสร้างกราฟแสดงผลการวิจัยบางส่วน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาศัยสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สถิติบรรยายทั่วไป เช่นค่าเฉลี่ย (\bar{X}), ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
และร้อยละ เป็นต้น
2. Pearson Product-Moment Correlation
3. t-tests
4. Analysis of Variance (ANOVA tests หรือ F tests)
5. Multiple Regression Analysis ชนิดทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธี
Stepwise

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยนี้มี 2 ส่วนคือ

ก. การเปรียบเทียบกระสวน (pattern) ของผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และที่ไม่ได้รับการยกเว้นของนิสิตจำนวน 3 รุ่น

ข. ตัวยพยากรณ์ของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่สูงขึ้นของนิสิต

ต่อไปนี้เป็นรายละเอียดของผลการวิจัยทั้ง 2 ส่วนดังกล่าวคือ

1. เปรียบเทียบกระสวนของผลการสอบและผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นและไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ทั้ง 3 รุ่น

1.1 ภาพรวมกระสวนของผลการสอบและผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระหว่างปี พ.ศ. 2528-2530 ของนิสิตทั้งหมดในแต่ละปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4

กระสวนและค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระหว่างปี 2528-2530 ของนิสิตทั้งหมดในแต่ละปี

วิชาและปี	คะแนนเต็ม	\bar{X}			S.D.			N			\bar{X} 3 ปี
		28	29	30	28	29	30	28	29	30	
กข	100	59.32	54.71	62.26	12.16	12.43	11.62	2491	2534	2358	58.68%
กขค	100	56.82	58.27	67.14	12.14	11.83	12.48	1217	1144	1023	60.43%
PET	100	68.11	71.20	71.96	11.09	8.93	8.34	3049	1269	831	69.49%
FE I	120 %	79.32 (66.10%)	80.05 (66.70%)	80.60 (87.17%)	14.58	14.79	14.78	2226	2892	2902	80.05% (66.71%)
FE II	120 %	79.11 (65.93%)	79.68 (66.40%)	83.58 (69.65%)	16.19	14.64	14.73	3053	3051	2303	80.54% (67.12%)
EAP I	160 %	94.02 (58.76%)	93.93 (58.73%)	-	17.87	18.81	-	1193	1139	-	94.00% (58.75%)
EAP II	160 %	94.99 (59.37%)	90.84 (56.78%)	-	14.61	17.75	-	1090	981	-	93.02% (58.14%)
AE I	70 %	45.80 (65.43%)	-	-	4.04	-	-	469	-	-	48.50% (65.43%)
AE II	80 %	53.67 (67.09%)	-	-	6.04	-	-	458	-	-	53.67% (67.09%)

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าโดยภาพรวมจากคะแนนเฉลี่ยต่าง ๆ แล้ว ภาระงานของผลการสอบและผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างในระหว่างปี พ.ศ. 2528-2530 มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. นิสิตที่เข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษมาก่อนแล้วในระดับสูงกว่าปานกลางเล็กน้อย กล่าวคือมีคะแนนผลการสอบจากแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย ชด กข. และ กขค. โดยเฉลี่ยระหว่าง 54.71% ถึง 67.14% ซึ่งใกล้เคียงกันมากในแต่ละปีหรือโดยเฉลี่ยทั้งหมดแล้วประมาณ 60%
2. นิสิตที่มีสิทธิเข้าสอบแบบทดสอบจัดระดับหรือเพื่อการยกเว้นการเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษค่อนข้างสูงก่อนการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I หรือพูดอีกนัยหนึ่งก็คือมีพื้นฐานความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเนื้อหาของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ในระดับค่อนข้างสูง แต่ต่ำกว่าเกณฑ์การได้รับการยกเว้นการเรียน กล่าวคือมีคะแนนสอบโดยเฉลี่ยระหว่าง 68.11% ถึง 71.96% ซึ่งใกล้เคียงกันมากในแต่ละปี หรือโดยเฉลี่ยทั้งหมดแล้วประมาณ 70%
3. ผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ของนิสิตทั้งหมดเขียนเรียนรายวิชานี้และเข้าสอบ (นิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ต้องลงทะเบียนเรียนแต่ไม่ต้องสอบ) อยู่ในระดับปานกลางและใกล้เคียงกันมากทุกปี กล่าวคือมีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 66.10% ถึง 67.17% หรือโดยเฉลี่ยทั้งหมดแล้วประมาณ 67%
4. ผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 ของนิสิตในแต่ละรุ่นในระยะ 3 ปี อยู่ในระดับปานกลาง และใกล้เคียงกันมาก กล่าวคือมีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 66.40% ถึง 69.65% หรือโดยเฉลี่ยทั้งหมด แล้วประมาณ 67% หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 ของนิสิตโดยเฉลี่ยแล้วใกล้เคียงกันมากในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา
5. ผลการเรียนรายวิชา EAP I และ EAP II ของนิสิตในแต่ละปีอยู่ในระดับปานกลางและใกล้เคียงกันมากและลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับผลการเรียนรายวิชา FE I และ FE II กล่าวคือมีคะแนนโดยเฉลี่ยในแต่ละปีระหว่าง 58.73% ถึง 59.37% หรือคะแนนโดยเฉลี่ยทั้งหมดประมาณ 58%-59%
6. ผลการเรียนรายวิชา AE I และ AE II ของนิสิตอยู่ในระดับปานกลางและใกล้เคียงกันมาก มีขนาดมากกว่าผลการเรียนรายวิชา EAP I หรือ EAP II

ประมาณ 7%-9% และมีขนาดเท่า ๆ กับผลการเรียนรายวิชา FE I หรือ FE II โดยเฉลี่ย

ดังนั้น เราอาจกล่าวได้ว่าโดยภาพรวมแล้วคะแนนของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตในแต่ละปี โดยเฉลี่ยแล้วมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก กล่าวคือนิสิตโดยทั่วไปที่สอบเข้าเรียนได้ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษในระดับสูงกว่าปานกลาง เล็กน้อย นิสิตที่มีสิทธิ์เข้าสอบแบบทดสอบจัดระดับหรือเพื่อยกเว้นการเรียนจะมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับรายวิชา FE I ก่อนการเรียนในระดับค่อนข้างสูง ส่วนผู้ที่เรียนรายวิชา FE II มีผลการเรียนในระดับปานกลาง ผลการเรียนของนิสิตลดลงเล็กน้อยประมาณ 7%-9% เมื่อเรียนรายวิชา EAP I และ EAP II แล้วมีผลการเรียนเพิ่มขึ้นจนอยู่ในระดับปานกลางเท่า ๆ กับผลการเรียนของรายวิชา FE I และ FE II อีกครั้งหนึ่ง เมื่อนิสิตเรียนรายวิชา AE I และ AE II แล้ว

- 1.2 ภาพรวมคะแนนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบและผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้ยกเว้นในปี พ.ศ. 2528-2530

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5

กระส่วนและค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระหว่างปี 2528-2530
ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ในแต่ละปี

วิชาและปี	คะแนนเต็ม	\bar{X}			S.D.			N			\bar{X} 3 ปี
		28	29	30	28	29	30	28	29	30	
กข	100	75.56	72.02	74.69	7.54	6.69	7.85	278	213	273	74.26%
กขค	100	73.45 (74.98%)	74.72 (72.90%)	81.27 (76.69%)	6.31	6.97	6.83	103	105	120	76.72%
PET	100	77.12	80.89	84.52	6.13	6.37	6.75	326	285	273	80.84%
FE I	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FE II	120 %	98.58 (63.94%)	96.36 (64.94%)	93.78 (68.53%)	8.17	7.72	7.96	332	281	268	96.41% (80.34%)
EAP I	160 %	119.65 (74.78%)	120.36 (75.23%)	-	11.29	11.70	-	86	91	-	119.77% (74.85%)
EAP II	160 %	112.65 (70.41%)	115.18 (71.99%)	-	10.97	11.66	-	78	76	-	113.57% (70.93%)
AE I	70 %	51.87 (74.10%)	-	-	4.50	-	-	45	-	-	51.87% (74.10%)
AE II	80 %	58.02 (72.53%)	-	-	4.53	-	-	44	-	-	58.02% (72.53%)

ตารางที่ 6

กระส่วนและค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระหว่างปี 2528-2530
ของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ในแต่ละปี

วิชาและปี	คะแนนเต็ม	28	\bar{X}		S.D.			N			\bar{X} 3 ปี
			29	30	28	29	30	28	29	30	
กข	100	57.27	52.98	60.63	11.04	11.24	10.79	2213	2146	2085	56.93%
กขค	100	55.28	56.55	65.26	11.37	10.85	11.53	1114	1007	903	58.68%
PET	100	45.83	47.93	45.81	9.34	7.20	7.42	2723	845	558	46.25%
FE I	120 %	76.32 (63.60%)	80.07 (66.73%)	80.60 (67.17%)	14.58	14.79	14.78	2226	2892	2902	79.22% (66.01%)
FE II	120 %	76.73 (63.94%)	77.93 (64.94%)	82.24 (68.53%)	15.31	18.98	14.38	2721	2670	2035	78.68% (65.57%)
EAP I	160 %	92.07 (57.54%)	91.69 (57.31%)	-	16.78	17.45	-	1109	1045	-	91.89% (57.43%)
EAP II	160 %	93.63 (58.52%)	88.79 (55.49%)	-	13.95	16.62	-	1012	904	-	91.35% (57.09%)
AE I	70 %	45.16 (64.51%)	-	-	4.05	-	-	424	-	-	45.16% (64.51%)
AE II	80 %	53.21 (66.51%)	-	-	5.98	-	-	414	-	-	53.21% (66.51%)

จากตารางที่ 5-6 แสดงให้เห็นว่าโดยภาพรวมจากคะแนนเฉลี่ยต่าง ๆ แล้วกระสวนของผลการสอบและผลการเรียนของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นและไม่ได้รับการยกเว้น การเรียนรายวิชา FE I ในระยะ 3 ปีมีดังต่อไปนี้

1. นิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ในแต่ละปีมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัยในระดับที่ค่อนข้างสูง คือมีค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย ชุด กข. และ กขค. อยู่ระหว่าง 72.02% ถึง 81.27% หรือเฉลี่ยทั้ง 3 ปีประมาณ 74% ถึง 77% แต่นิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ในแต่ละปีมีพื้นฐานความรู้ดังกล่าวโดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง กล่าวคือมีคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบดังกล่าวแล้วระหว่าง 52.98% ถึง 65.26% หรือเฉลี่ยทั้ง 3 ปีประมาณ 57% ถึง 58% เท่านั้น
2. นิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I จะมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับรายวิชาดังกล่าวในระดับที่ค่อนข้างสูง กล่าวคือมีคะแนนดิบเฉลี่ยจากผลการสอบแบบทดสอบจัดระดับหรือเพื่อยกเว้นระหว่าง 77.12% ถึง 84.52% (ซึ่งเมื่อคิดเป็นคะแนนจริง (true score) แล้วจะสูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้คือคะแนนจริง 80% หรือโดยเฉลี่ยทั้ง 3 ปีประมาณ 81% ส่วนนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I มีพื้นฐานความรู้ของวิชาดังกล่าวก่อนการเรียนในระดับค่อนข้างต่ำเล็กน้อย กล่าวคือมีคะแนนดิบเฉลี่ยระหว่าง 45.81% ถึง 47.93% หรือโดยเฉลี่ยทั้ง 3 ปีประมาณ 46% เท่านั้น
3. นิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I จะมีผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ คือ FE II, EAP I-II และ AE I-II ในระดับค่อนข้างสูงทุกรายวิชา กล่าวคือมีคะแนนเฉลี่ยจากผลการสอบระหว่าง 71.99% ถึง 82.15% หรือโดยเฉลี่ยทั้ง 3 ปี ประมาณ 70% ถึง 80% ส่วนนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I มีผลการเรียนทุกรายวิชาดังกล่าวแล้ว โดยเฉลี่ยแล้วในระดับปานกลางคือระหว่าง 55.49% ถึง 66.51% หรือโดยเฉลี่ยทั้ง 3 ปีประมาณ 57% ถึง 67%

ดังนั้น เราอาจกล่าวได้ว่า โดยภาพรวมแล้วกระสวนของพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัยของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ในแต่ละปีอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และผลการเรียนของนิสิตกลุ่มนี้ในแต่ละรายวิชาตลอดเวลา 3 ปี โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับค่อนข้างสูงนับตั้งแต่รายวิชาแรกคือรายวิชา FE II จนถึงรายวิชาสุดท้ายคือรายวิชา AE II ซึ่งแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดจากผลการเรียนราย

วิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วมีผลการเรียนในระดับปานกลางตลอดทั้ง 3 ปี ความแตกต่างระหว่างคะแนนผลการเรียนของรายวิชา FE II ถึง AE II โดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 12% ($\bar{X} = 12.28$, S.D. = 4.59 และ CV = 37.40%)

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระยะ 1-3 ปี มีดังต่อไปนี้



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวมของผลการสอบและ
ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตตลอดเวลา 1-3 ปี

วิชา	\bar{X}		S.D.		n		df	t
	ยกเว้น	เรียน	ยกเว้น	เรียน	ยกเว้น	เรียน		
ภาษาอังกฤษ กข	74.26	56.93	7.53	11.45	766	6444	7208	56.42*
ภาษาอังกฤษ กขค	76.72	58.68	7.55	12.06	328	3024	3350	38.04*
PET	80.84	46.25	3.85	8.78	884	4118	5000	183.51*
FE I	-	79.22	-	14.84	-	8020	-	-
FE II	96.41	78.68	8.23	16.59	881	7426	8305	52.50*
EAP I	119.77	91.89	11.54	17.08	177	2154	2329	29.59*
EAP II	113.57	91.35	14.29	15.44	154	1916	2068	19.29*
AE I	51.87	45.16	4.50	4.05	45	424	467	6.34*
AE II	58.02	53.21	4.53	5.98	44	414	456	5.16*

* P < 0.05

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัย
ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ
ต่าง ๆ ตลอดเวลา 1-3 ปี โดยเฉลี่ยแล้วสูงกว่าของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นอย่างมีนัย
สำคัญ ($p = .05$) ทุกรายวิชา

ผลการศึกษาระสวนของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในแต่ละปี และความแตกต่าง
ต่างของผลการเรียนของนิสิตทั้ง 2 กลุ่ม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1.3 กระสวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบและผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ
ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้ยกเว้นในปี พ.ศ. 2528



สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

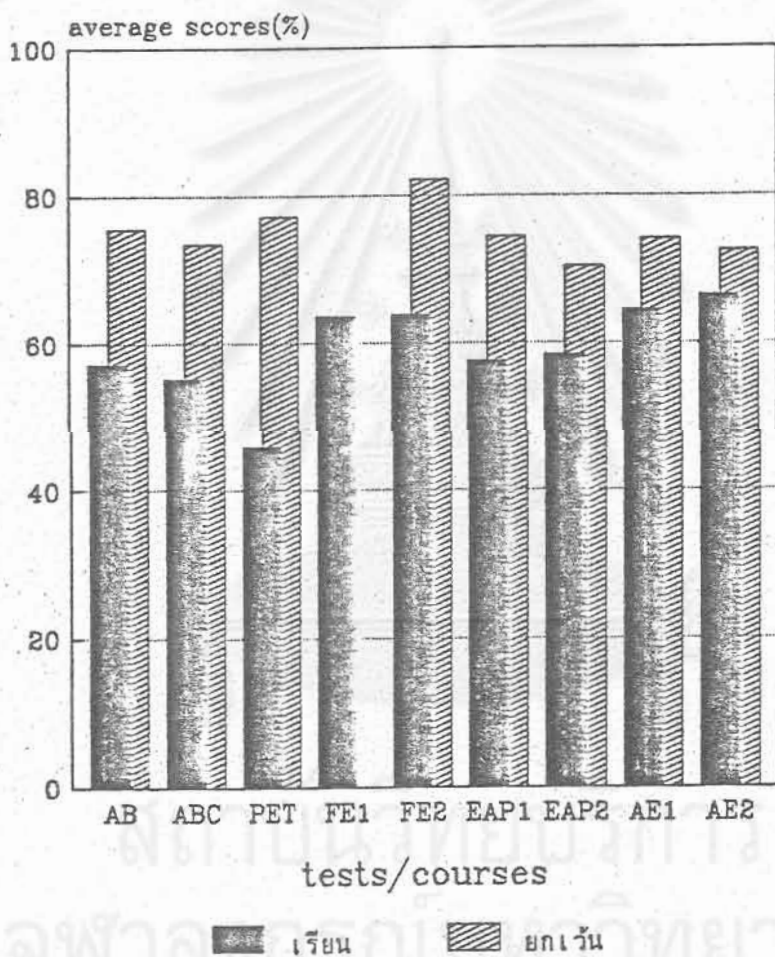
ตารางที่ 8

กระส่วนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้น
การเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้ยกเว้นในปี 2528

วิชาและปี	คะแนนเต็ม	\bar{X}	คะแนนรวม S.D.	n	\bar{X}		S.D.		n		t
					ยกเว้น	เรียน	ยกเว้น	เรียน	ยกเว้น	เรียน	
กข	100	59.32	12.16	2491	75.56	57.27	7.54	11.04	278	2213	26.82*
กขค	100	56.82	12.14	1217	73.45	55.28	6.31	11.37	103	1114	15.89*
PET	100	48.11	11.09	3049	77.12	45.83	4.13	9.34	326	2723	40.73*
FE I	120 %	79.32 (66.10%)	14.58	2226	-	76.32 (63.60%)	-	14.58	-	2226	-
FE II	120 %	79.11 (65.93%)	16.19	3053	98.58 (82.15%)	76.73 (63.94%)	8.17	15.31	332	2721	25.57*
EAP I	160 %	94.02 (58.76%)	17.87	1193	119.15 (74.47%)	92.07 (57.54%)	11.29	16.78	86	1109	14.70*
EAP II	160 %	94.97 (59.37%)	14.61	1090	112.65 (70.41%)	93.63 (58.52%)	10.97	13.95	78	1012	11.76*
AE I	70 %	45.80 (65.43%)	4.04	469	57.87 (74.10%)	45.16 (64.51%)	4.50	4.05	45	424	6.34*
AE II	80 %	53.67 (67.09%)	6.04	458	58.02 (72.53%)	53.21 (66.51%)	4.53	5.98	44	414	5.16*

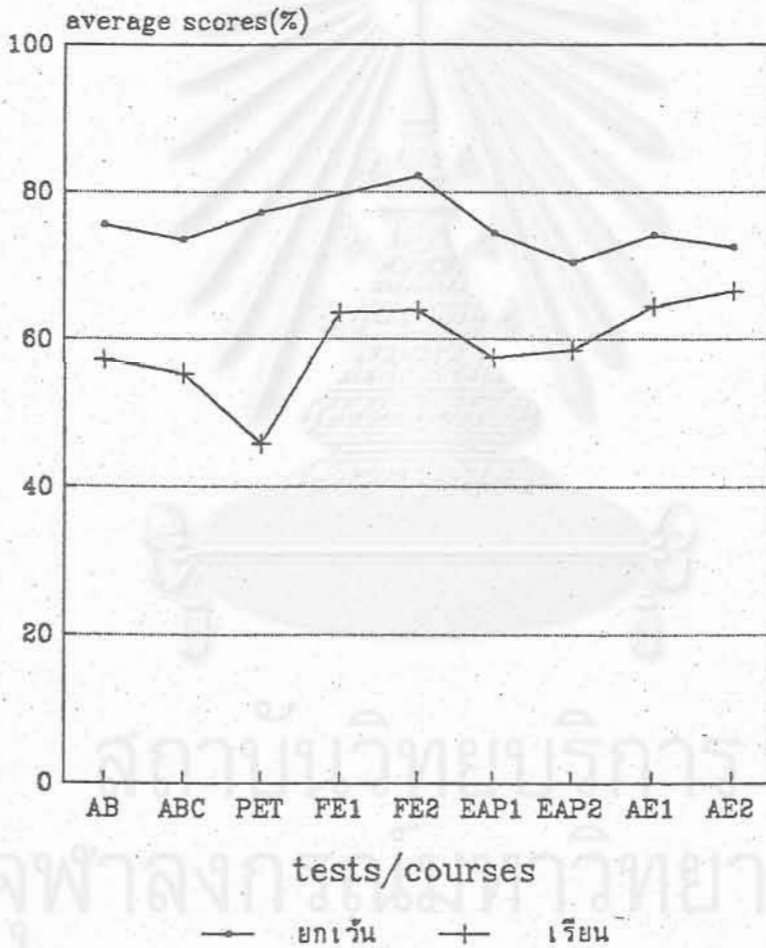
แผนภูมิที่ 5

กระส่วนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียน
รายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นรายวิชา FE I และที่ไม่ได้
รับการยกเว้นปี 2528



แผนภูมิที่ 6

กระส่วนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียน
รายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นรายวิชา FE I และที่ไม่ได้
รับการยกเว้นปี 2528



จากตารางที่ 8 และแผนภูมิที่ 5-6 แสดงให้เห็นว่าคะแนนและความแตกต่างของผล การสอบและผลการเรียนของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นและที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ในปี พ.ศ. 2528 มีดังต่อไปนี้

1. โดยเฉลี่ยแล้วนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I มีพื้นความรู้ ด้านภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัยในระดับค่อนข้างสูง กล่าวคือมีคะแนน จากแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อเข้ามหาวิทยาลัยชุด กข. และ กขค. และผลการสอบจัดระดับหรือเพื่อยกเว้นการเรียน เป็นคะแนนดิบโดยเฉลี่ย ระหว่าง 73.45% ถึง 77.12% และมีผลการเรียนจากรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ในปี 1-3 ในระดับค่อนข้างสูง กล่าวคือมีคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 70.41% ถึง 82.15% ส่วนนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียน รายวิชา FE I มีพื้นความรู้ด้านภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัยโดยเฉลี่ย แล้วในระดับปานกลาง คือมีคะแนนดิบโดยเฉลี่ยระหว่าง 45.83% ถึง 57.27% และผลการเรียนของรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ในปี 1-3 อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน คือมีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 58.52% ถึง 66.51%
2. ผลการสอบและผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ทุกรายวิชาของนิสิตที่ได้รับการ ยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I สูงกว่าของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้น การเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.05$)

ดังนั้น เราอาจกล่าวได้ว่าคะแนนของผลการสอบและผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I กับผู้ที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนวิชา ดังกล่าวมีลักษณะคู่ขนานกันตลอดตั้งแต่ก่อนเข้ามหาวิทยาลัยและระหว่างปีที่ 1-3 โดยที่นิสิตกลุ่มแรก มีพื้นความรู้ทางภาษาอังกฤษ และมีผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระดับค่อนข้างสูง และสูงกว่า พื้นความรู้และผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตในกลุ่มซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเป็นรายคู่วิชา อย่างมีนัยสำคัญ

- 1.4 กระบวนการและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบและผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้ยกเว้นในปี พ.ศ. 2529

ตารางที่ 9

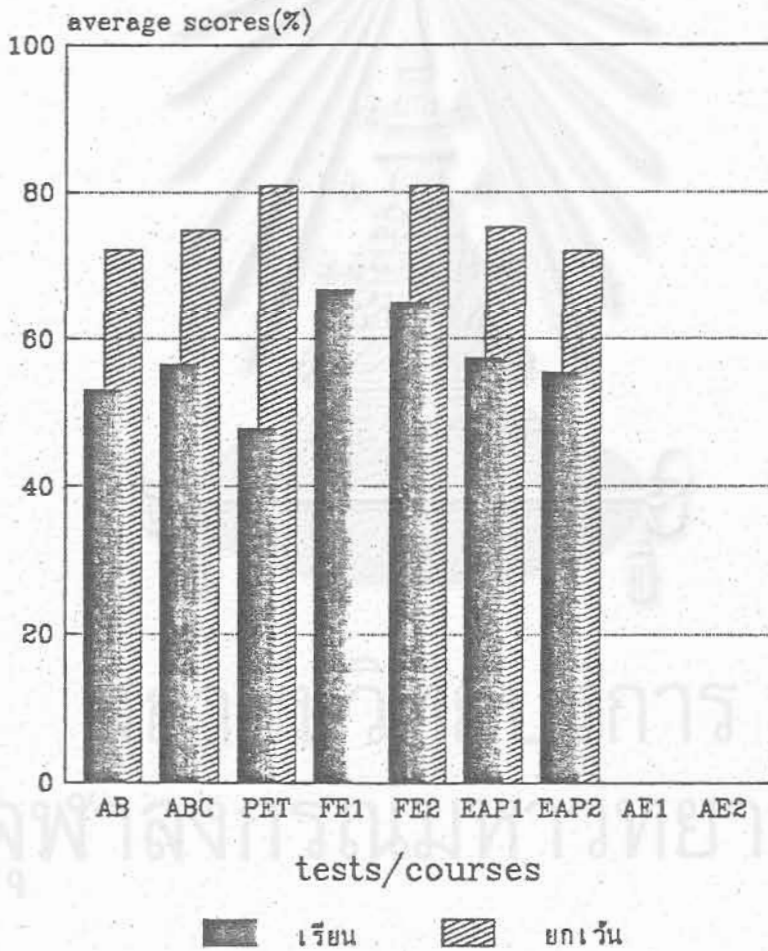
กระส่วนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้น
การเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้ยกเว้นในปี 2529

วิชาและ ปี	คะแนน เต็ม	\bar{X}	คะแนนรวม S.D.	n	\bar{X}		S.D.		n		t
					ยกเว้น	เรียน	ยกเว้น	เรียน	ยกเว้น	เรียน	
กข	100	54.71	12.43	2361	72.02	52.98	6.69	11.24	215	2146	24.44*
กขค	100	58.27	11.83	1112	74.72	56.55	6.97	10.85	105	1007	16.80*
PET	100	51.20	8.93	1130	80.89	47.93	4.37	7.20	285	845	28.66*
FE I	120 %	80.05 (66.70%)	14.79	2892	-	80.07 (66.73%)	-	14.79	-	2892	-
FE II	120 %	79.68 (66.40%)	14.64	2551	96.36 (80.83%)	77.93 (64.94%)	7.72	18.98	281	2670	21.74*
EAP I	160 %	93.93 (58.73%)	18.81	1136	120.36 (75.23%)	91.69 (57.31%)	11.70	17.45	91	1045	15.37*
EAP II	160 %	90.84 (56.78%)	17.75	980	115.18 (71.99%)	88.79 (55.49%)	11.66	16.62	76	904	13.56*

* P < .05

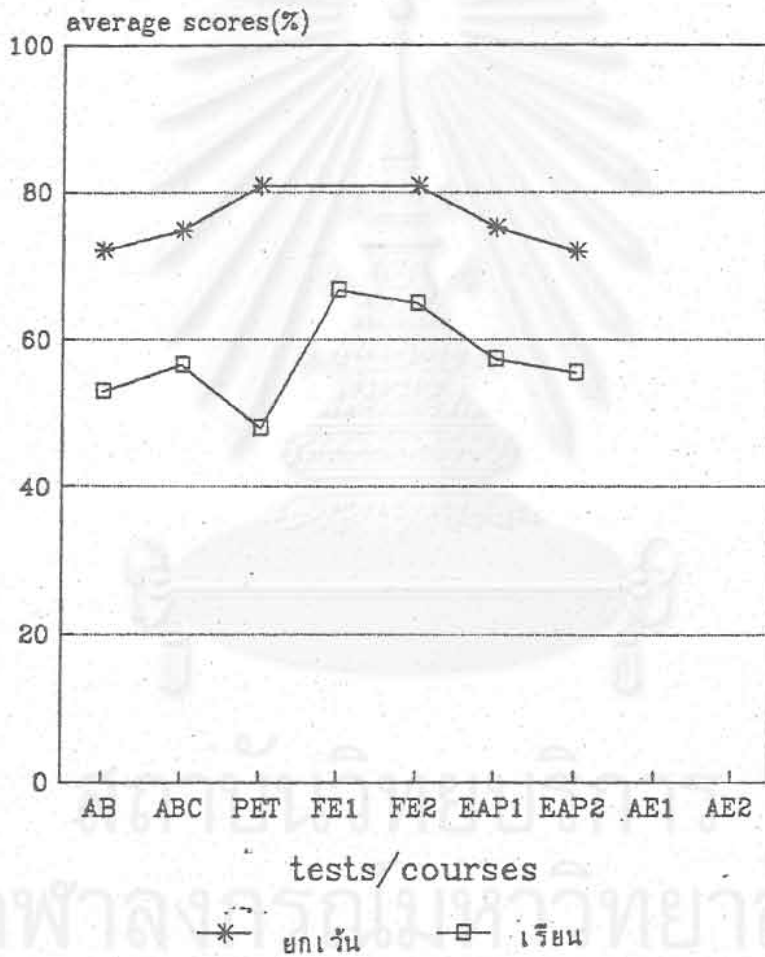
แผนภูมิที่ 7

กระส่วนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียน
รายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นรายวิชา FE I และที่ไม่ได้
รับการยกเว้นปี 2529



แผนภูมิที่ 8

กระส่วนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียน
รายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นรายวิชา FE I และที่ไม่ได้
รับการยกเว้นปี 2529



จากตารางที่ 9 และแผนภูมิที่ 7-8 แสดงให้เห็นว่าคะแนนและความแตกต่างของผล การสอบและผลการเรียนของนิสิตทั้ง 2 กลุ่ม มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. โดยเฉลี่ยแล้วนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I มีพื้นความรู้ ด้านภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัยในระดับค่อนข้างสูง กล่าวคือมี คะแนนจากผลสอบจากแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย ชุด กข. และ กขค. และแบบทดสอบจัดระดับหรือเพื่อยกเว้นการเรียน เป็นคะแนนดี โดยเฉลี่ยระหว่าง 72.02% ถึง 80.89% และมีผลการ เรียนรายวิชา FE II, EAP I และ EAP II ในปี 1-2 โดยเฉลี่ยใน ระดับค่อนข้างสูง เช่นเดียวกันคือมีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 71.99% ถึง 80.83% ส่วนนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนมีพื้นความรู้ด้านภาษาอังกฤษก่อน เข้ามหาวิทยาลัยโดยเฉลี่ยแล้วในระดับปานกลางคือ มีคะแนนสอบก่อนเข้า เรียนรายวิชาต่าง ๆ โดยเฉลี่ยระหว่าง 47.93% ถึง 56.55% และมีผล การเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในปี 1-2 ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน คือ มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 55.49% ถึง 66.73%
2. ผลการสอบและผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ทุกรายวิชาของนิสิตที่ได้รับการ ยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I สูงกว่าของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้น การเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.05$)

ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าคะแนนของผลสอบและผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตทั้ง 2 กลุ่ม มีลักษณะคู่ขนานกันตลอดทั้ง 2 ปี โดยนิสิตในกลุ่มแรกมีพื้นความรู้ทาง ภาษาอังกฤษและผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระดับค่อนข้างสูงและสูงกว่าพื้นความรู้และ ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตในกลุ่มหลัง ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเป็นรายคู่วิชา อย่างมีนัยสำคัญ

อนึ่ง เป็นที่น่าสังเกตว่าผลการเรียนและพื้นความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษของนิสิต ทั้ง 2 กลุ่มในปี พ.ศ. 2529 มีลักษณะคล้ายคลึงกับของนิสิตในปี พ.ศ. 2528 มากทั้ง ขนาด คะแนน และความแตกต่างระหว่างผลสอบรายวิชาต่าง ๆ

- 1.5 คะแนนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลสอบและผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้ยกเว้นในปี พ.ศ. 2530

ตารางที่ 10

กระส่วนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้น
การเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้ยกเว้นในปี 2530

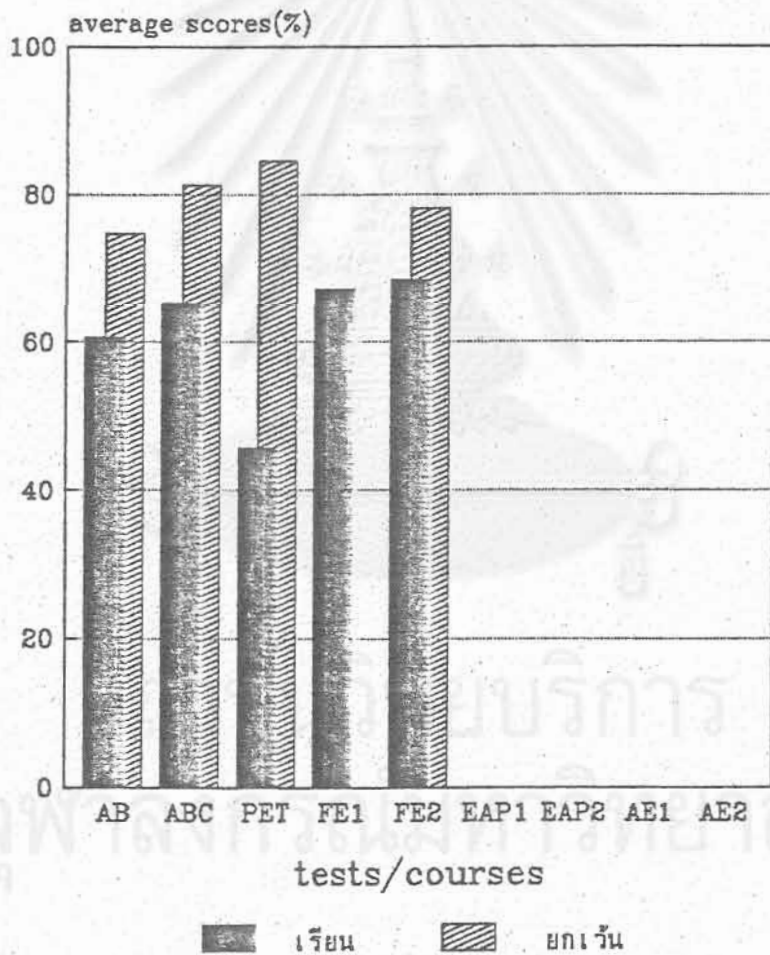
วิชาและ ปี	คะแนน เต็ม	คะแนนรวม			\bar{X}		S.D.		n		t
		\bar{X}	S.D.	n	ยกเว้น	เรียน	ยกเว้น	เรียน	ยกเว้น	เรียน	
กข	100	62.26	11.62	2358	74.69	60.63	7.85	10.79	273	2085	20.53*
กขค	100	67.14	12.48	1023	81.27	65.26	6.83	11.53	120	903	14.87*
PET	100	61.96	8.34	831	84.52	45.81	4.75	7.42	273	558	27.45*
FE I	120 %	80.60 (67.17%)	14.78	2902	-	80.80 (67.17%)	-	14.78	-	2902	-
FE II	120 %	83.58 (69.65%)	14.73	2303	93.78 (78.15%)	82.24 (68.53%)	7.96	14.33	263	2035	18.52*

* P < .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

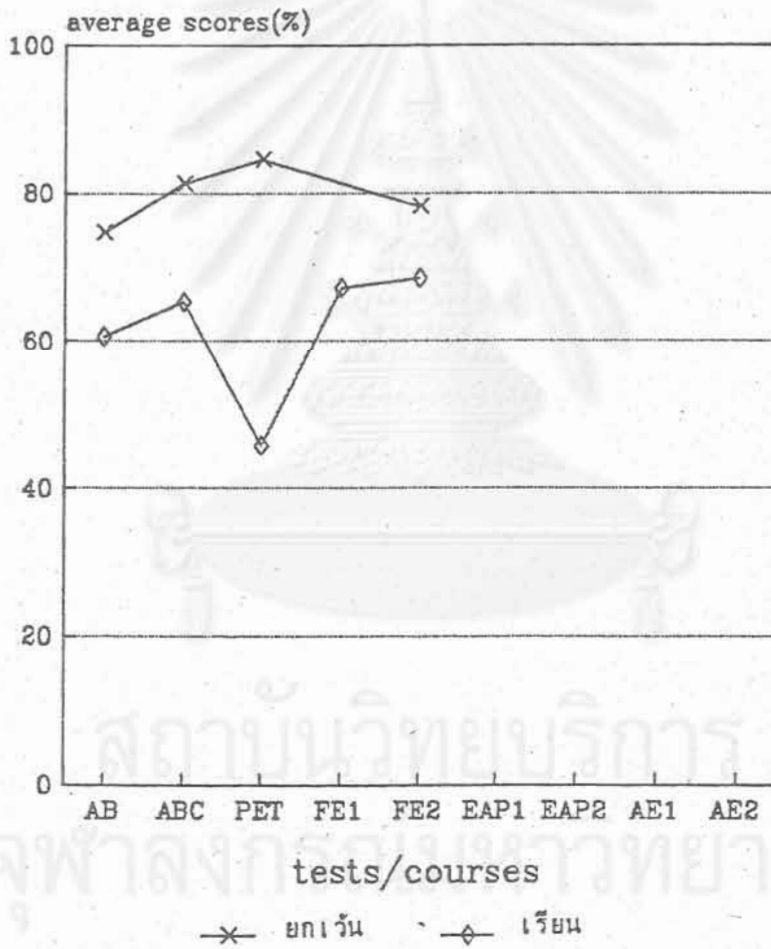
แผนภูมิที่ 9

กระสวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียน
รายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นรายวิชา FB I และที่ไม่ได้
รับการยกเว้นปี 2530



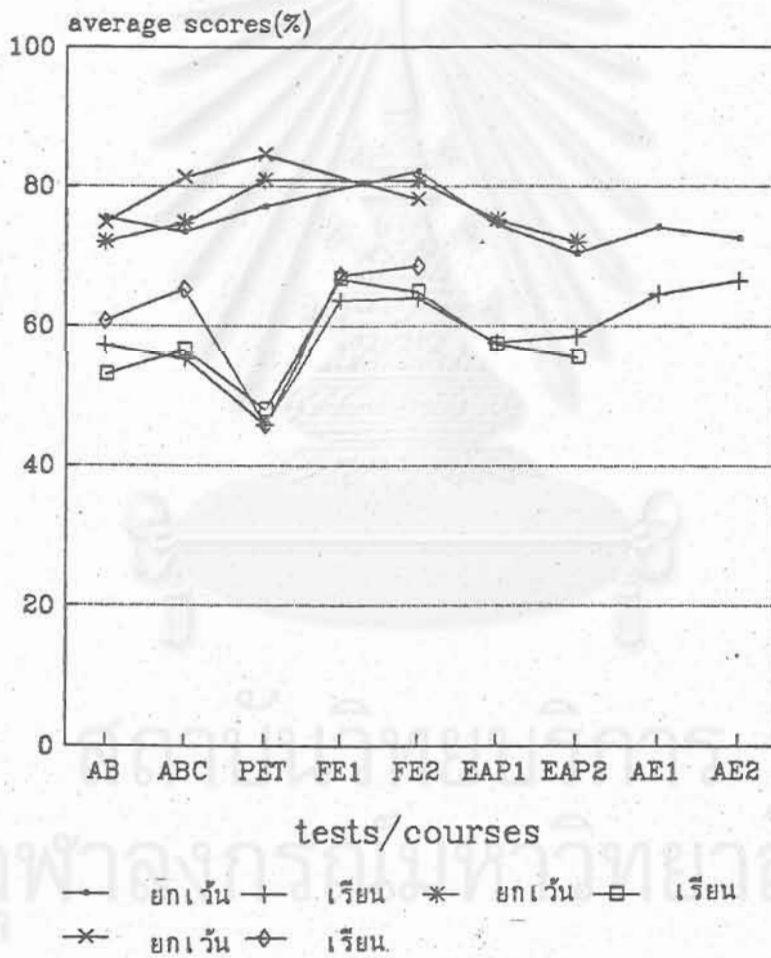
แผนภูมิที่ 10

กระส่วนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียน
รายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการชกเว้นรายวิชา FE I และที่ไม่ได้
รับการชกเว้นปี 2530



แผนภูมิที่ 11

กระส่วนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการสอบ/ผลการเรียน
รายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นรายวิชา FE I และที่ไม่ได้
รับการยกเว้นปี 2528-2530



จากตารางที่ 10 และแผนภูมิที่ 9-11 แสดงให้เห็นว่ากระสวนและความแตกต่างของ ผลการสอบและผลการเรียนของนิสิตทั้ง 2 กลุ่มมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. โดยเฉลี่ยแล้วนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I มีพื้นฐานความรู้ ด้านภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัยในระดับค่อนข้างสูง กล่าวคือมี คะแนนจากผลการสอบจากแบบทดสอบภาษาอังกฤษ เพื่อเข้ามหาวิทยาลัยชุด กข. และ กขค. และแบบทดสอบจัดระดับหรือเพื่อการยกเว้นการเรียน เป็นคะแนนดิบโดยเฉลี่ยระหว่าง 74.69% ถึง 84.52% และมีผลการเรียน รายวิชา FE II ในปีที่ 1 โดยเฉลี่ยในระดับค่อนข้างสูงเช่นเดียวกัน คือ $X = 78.15\%$ ส่วนนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I นั้น โดยเฉลี่ยแล้วมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัยในระดับ ปานกลาง คือมีคะแนนระหว่าง 45.81% ถึง 65.26% และมีผลการเรียน รายวิชา FE I และ FE II ในระดับปานกลางเช่นเดียวกันคือ มีคะแนน โดยเฉลี่ยระหว่าง 67.17% ถึง 68.53% ตามลำดับ
2. ผลการสอบและผลการเรียนรายวิชาทุกรายวิชาของนิสิตที่ได้รับการยกเว้น การเรียนรายวิชา FE I สูงกว่าของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.05$)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการกระสวนของผลการสอบและผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของ นิสิตทั้ง 2 กลุ่มมีลักษณะคู่ขนานกันตลอดทุกรายวิชา โดยนิสิตในกลุ่มแรกมีพื้นฐานความรู้ทาง ภาษาอังกฤษและผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระดับค่อนข้างสูง และสูงกว่าพื้นฐานความรู้ และผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตในกลุ่มหลังซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเป็นรายคู่ อย่างมีนัยสำคัญ

อนึ่งเป็นที่น่าสังเกตด้วยว่าพื้นฐานความรู้เดิมและผลการเรียนภาษาอังกฤษของ นิสิตทั้ง 2 กลุ่มในปี พ.ศ. 2530 มีลักษณะคล้ายคลึงกับของนิสิตในปี พ.ศ. 2528 และ 2529 มากทั้งขนาด กระสวน และความแตกต่างระหว่างผลการสอบรายวิชาต่าง ๆ

ดังนั้น เราอาจกล่าวสรุปได้ว่า "กระสวน (pattern) ของผลการสอบและผล การเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาภาษา อังกฤษพื้นฐาน 1 และที่ไม่ได้รับการยกเว้นแตกต่างกันทั้ง 3 รุ่น โดยนิสิตในกลุ่มแรกมีพื้น ความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษและผลการเรียนโดยเฉลี่ยในแต่ละรายวิชาสูงกว่าของนิสิตใน กลุ่มหลัง" ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 ของการวิจัยครั้งนี้ทุกประการ

2. ตัวพยากรณ์ของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่สูงขึ้นของนิสิต

- 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบและ/หรือผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตทั้ง 3 รุ่นานแต่ละปี



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระหว่างปี 2528-2530 ของนิสิตทั้งหมดในแต่ละปี (ภาพรวม)

วิชาและปี	กชค			PET			FE I			FE II			EAP I			EAP II			AE I			AE II		
	28	29	30	28	29	30	28	29	30	28	29	30	28	29	30	28	29	30	28	29	30	28	29	30
กช	.76	.84	.84	.79	.57	.74	.77	.75	.75	.79	.79	.78	.67	.71	-	.54	.67	-	.57	-	-	.45	-	-
กชค				.78	.57	.72	.75	.77	.74	.79	.77	.76	.69	.71	-	.56	.63	-	.59	-	-	.45	-	-
PET							.75	.50	.76	.78	.56	.73	.69	.63	-	.59	.55	-	.62	-	-	.52	-	-
FE I										.83	.81	.84	.75	.78	-	.57	.68	-	.65	-	-	.56	-	-
FE II													.79	.78	-	.66	.75	-	.71	-	-	.63	-	-
EAP I																.63	.80	-	.65	-	-	.60	-	-
EAP II																			.67	-	-	.58	-	-
AE I																						.67	-	-
AE II																								

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าโดยรวมภาพแล้ว ภาระสอนของความสัมพันธ์ของผลการสอบและ/หรือผลการเรียนของรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตทั้งหมดในระหว่างปี พ.ศ. 2528-2530 มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัย ชุด กข. และ กขค. ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอยู่ในระดับค่อนข้างสูงคือมีค่า r_{xy} ระหว่าง 0.76 ถึง 0.84
2. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กข. กับคะแนนผลการสอบจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน คะแนนผลการเรียนรายวิชา FE I, FE II และ EAP I ต่างอยู่ในระดับค่อนข้างสูง คือมีค่า r_{xy} ระหว่าง 0.67 ถึง 0.79 แต่มีความสัมพันธ์กับคะแนนผลการเรียนรายวิชา EAP II, AE I และ AE II ในระดับปานกลางคือ มีค่า r_{xy} ระหว่าง 0.45 ถึง 0.67 เท่านั้น หรืออาจกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กข. กับคะแนนผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อเรียนรายวิชาแรก ๆ ในปีที่ 1 แล้วจะค่อย ๆ มีความสัมพันธ์ลดลงเรื่อย ๆ เมื่อนิสิตเรียนรายวิชาสูงขึ้น ในปีที่ 2 ไป จนมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางเมื่อนิสิตเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในปีที่ 3
3. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กข. กับคะแนนผลการสอบจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนและคะแนนผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับความสัมพันธ์ของคะแนนสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กข. กับคะแนนผลการสอบรายวิชาต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วมาก ทั้งในด้านขนาดของความสัมพันธ์ของคะแนนแต่ละคู่และขนาดของความสัมพันธ์ที่ลดลงเรื่อย ๆ เมื่อนิสิตเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น
4. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนกับคะแนนผลการเรียนรายวิชา FE I และ FE II อยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูงคือมีค่า r_{xy} ระหว่าง 0.50 ถึง 0.78 และสัมพันธ์กับคะแนนผลการเรียนรายวิชา EAP I, EAP II, AE I และ AE II ในระดับปานกลาง คือมีค่า r_{xy} ระหว่าง 0.52 ถึง 0.69 หรืออาจกล่าวได้เช่นเดียวกันว่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนกับคะแนนผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างสูงเมื่อเรียนรายวิชาแรก ๆ ในปีที่ 1 แล้วจะค่อย ๆ มีความสัมพันธ์ลดลงเรื่อย ๆ เมื่อนิสิตเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น

านปีต่อ ๆ ไป จนมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง เมื่อนิสิตเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในปีที่ 3

5. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการเรียนของรายวิชา FE I และ FE II FE II และ EAP I รวมทั้ง EAP I และ EAP II ต่างอยู่ในระดับค่อนข้างสูงคือมีค่า r_{xy} ระหว่าง 0.63 ถึง 0.83 ซึ่งอาจแสดงว่าความสัมพันธ์ในเชิงเนื้อหาระหว่างรายวิชาเหล่านี้แต่ละคู่มีความสอดคล้องในระดับค่อนข้างสูง แต่ว่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการเรียนของรายวิชา EAP II และ AE I รวมทั้ง AE I และ AE II อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น คือมีค่า $r_{xy} = 0.67$ ทั้ง 2 กรณี ซึ่งอาจแสดงว่าความสัมพันธ์ในเชิงเนื้อหา ระหว่างรายวิชาดังกล่าวมีอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น

อนึ่ง เป็นที่น่าสังเกตว่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ โดยมากสัมพันธ์กับคะแนนของผลการเรียนของรายวิชาที่เรียนในอันดับที่ใกล้เคียงกันในระดับค่อนข้างสูง แล้วมีความสัมพันธ์กับคะแนนผลการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้นลดลงเรื่อย ๆ จนถึงในระดับปานกลาง ดังนั้น จากตารางที่ 11 อาจสรุปได้ว่ากระสวนของความสัมพัทธ์ระหว่างผลการสอบและ/หรือผลการเรียนของรายวิชาต่าง ๆ ทั้งหมดในแต่ละปีมีลักษณะ เหมือนกัน กล่าวคือในแต่ละปีผลการสอบหรือผลการเรียนในรายวิชาที่สอบหรือเรียนในอันดับที่ใกล้เคียงกันมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง (คือมีค่า r_{xy} ประมาณ 0.700 ถึง 0.84) และมีความสัมพันธ์กับผลการสอบหรือผลการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้นลดลงเรื่อย ๆ จนถึงในระดับปานกลาง (คือมีค่า r_{xy} ประมาณ 0.45 ถึง 0.69)

- 2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบและ/หรือผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของ นิสิตทั้ง 3 รุ่นที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ในแต่ละปี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระหว่างปี 2528-2530
ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ในแต่ละปี

วิชาและปี	กชด			PET			FE I			FE II			RAP I			EAP II			AE I			AE II		
	28	29	30	28	29	30	28	29	30	28	29	30	28	29	30	28	29	30	28	29	30	28	29	30
กช	.55	.60	.66	.49	.50	.54	-	-	-	.52	.54	.58	.55	.62	-	.55	.55	-	.57	-	-	.27	-	-
กชด				.52	.46	.48	-	-	-	.51	.53	.50	.40	.53	-	.40	.41	-	.45	-	-	.03	-	-
PET										.38	.32	.57	.45	.50	-	.48	.34	-	.41	-	-	.29	-	-
FE I										-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FE II													.51	.57	-	.49	.55	-	.57	-	-	.41	-	-
EAP I																.48	.67	-	.47	-	-	.41	-	-
EAP II																			.61	-	-	.39	-	-
AE I																						.40	-	-
AE II																								

จากตารางที่ 12 แสดงว่า

1. โดยทั่ว ๆ ไปแล้วค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างผลการสอบและ/หรือผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตทั้ง 3 รุ่น ที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ในแต่ละปีเกือบทั้งหมดมีขนาดปานกลางและขนาดแตกต่างกันเล็กน้อย คือมีค่า r_{xy} ระหว่าง 0.45 ถึง 0.62 และมีจำนวนไม่มากนักที่มีค่าสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำคือมีค่า r_{xy} ระหว่าง 0.27 ถึง 0.41 แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบแบบทดสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กขค. กับผลการเรียนรายวิชา AE II ต่ำที่สุดคือ 0.03 และรองลงมาคือผลการสอบของแบบทดสอบชุด กข. กับผลการเรียนรายวิชา AE II เช่นเดียวกัน คือมีค่า $r_{xy} = 0.27$ เท่านั้น
2. โดยทั่ว ๆ ไปความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบรายวิชาก่อนเข้ามหาวิทยาลัยคือวิชาภาษาชุด กข., กขค., และแบบสอบจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนกับผลการเรียนรายวิชา FE II, EAP I, EAP II และ AE I รวมทั้งความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของผลการสอบหรือผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือโดยเฉลี่ยแล้ว $r_{xy} = 0.51$ (S.D. = 0.08 และ CV. = 16.09%) แต่ความสัมพันธ์ของรายวิชาต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วกับผลการเรียนรายวิชา AE II จะลดลงมากจนอยู่ในระดับต่ำจนถึงต่ำมากคือมีค่า r_{xy} ระหว่าง 0.41 ถึง 0.03

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบและ/หรือผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตทั้ง 3 รุ่นที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ในแต่ละปี

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในระหว่างปี 2528-2530
ของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ในแต่ละปี

วิชาและ ปี	กชด			PET			FE I			FE II			EAP I			EAP II			AE I			AE II		
	28	29	30	28	29	30	28	29	30	28	29	30	28	29	30	28	29	30	28	29	30	28	29	30
กช	.73	.81	.82	.74	.36	.72	.77	.75	.75	.74	.75	.75	.62	.64	-	.48	.59	-	.52	-	-	.41	-	-
กชด				.74	.42	.71	.75	.77	.74	.75	.73	.73	.64	.65	-	.50	.55	-	.57	-	-	.45	-	-
PET							.75	.50	.74	.74	.44	.72	.64	.47	-	.53	.39	-	.60	-	-	.47	-	-
FE I										.83	.81	.84	.75	.76	-	.57	.68	-	.65	-	-	.55	-	-
FE II													.77	.74	-	.62	.72	-	.69	-	-	.61	-	-
EAP I																.58	.77	-	.62	-	-	.57	-	-
EAP II																			.64	-	-	.57	-	-
AE I																						.66	-	-
AE II																								

จากตารางที่ 13 แสดงว่า

1. โดยทั่ว ๆ ไปแล้วค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างผลการสอบ และ/หรือผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษชุด กข., กขค. และแบบทดสอบ จัดระดับหรือเพื่อยกเว้นการเรียน, FE I, FE II ในแต่ละปีของนิสิตที่ไม่ ได้รับการยกเว้นการเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างสูงคือมีค่า r_{xy} ระหว่าง 0.71 ถึง 0.84 มีความสัมพันธ์เพียง 4 กรณีที่อยู่ในระดับปานกลางและต่ำ คือมีค่า r_{xy} ระหว่าง 0.50 ถึง 0.36 แต่ความสัมพันธ์ของผลการสอบ และ/หรือผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ดังได้กล่าวแล้ว กับผลการเรียน รายวิชาที่สูงกว่ารายวิชา FE II คือรายวิชา EAP I, EAP II, AE I และ AE II รวมทั้งความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของรายวิชาต่าง ๆ ซึ่งเพิ่ง กล่าวมานี้ โดยมากมีขนาดปานกลางคือมีค่า r_{xy} ระหว่าง 0.66 ถึง 0.45 และมีเพียง 2-3 กรณีที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบหรือผล การเรียนบางรายวิชาที่อยู่ในระดับค่อนข้างสูงหรือต่ำ
2. เป็นที่น่าสังเกตว่าโดยทั่ว ๆ ไปในแต่ละรุ่น ความสัมพันธ์ของผลการสอบ ของนิสิตก่อนเข้ามหาวิทยาลัย และผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในปีแรก ค่อนข้างสูง แล้วค่อย ๆ ลดลงเรื่อย ๆ เมื่อเรียนรายวิชาที่สูงขึ้นในปีที่ 2 และ 3 จนอยู่ในระดับปานกลางหรือต่ำในที่สุด เมื่อเรียนถึงรายวิชา AE II

2.4 ตัวพยากรณ์ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่สูงขึ้น

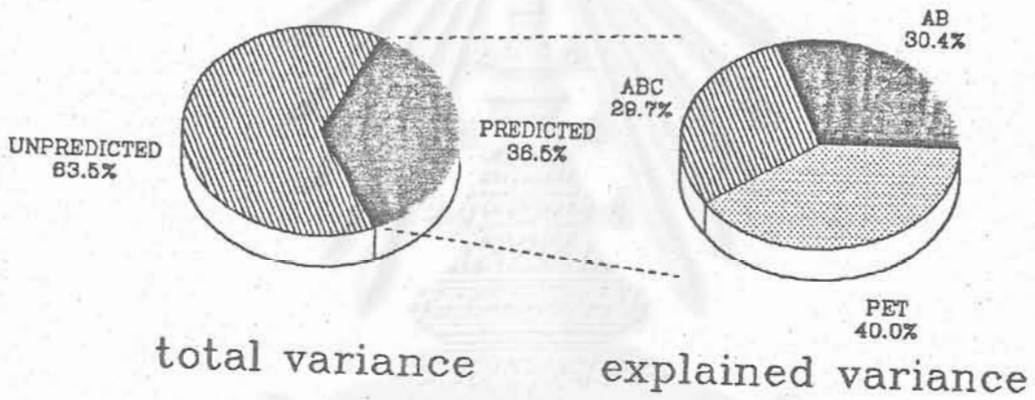
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่า แสดงถึงอิทธิพลของวิชาต่าง ๆ ที่มีต่อการเรียนรายวิชาที่สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญสำหรับในปี 2528-2530

วิชา	ปี	กข	กขค	PET	FE I	FE II	EAP I	EAP II	AE I	R	R ²	\bar{R}^2
FE I	28	.314	.250	.251						.803	.645	.365
	29	.235	-	.341						.467	.218	
	30	.221	-	.421						.483	.238	
	(X)	(.256)		(.337)								
FE II	28	.106	.161	.135	.482					.868	.754	.475
	29	.219	.224	-	.308					.576	.331	
	30	.242	.211		.313					.584	.341	
	(X)	(.189)	(.199)		(.368)							
EAP I	29	-	.155	-	.368	.381				.820	.672	.535
	30	-	.256	-	.268	.281				.630	.397	
	(X)		(.206)		(.318)	(.331)						
EAP II	29	-	-	.141	.176	.295				.631	.398	.369
	30	-	-	-	-	.261	.406			.583	.340	
	(X)					(.278)						
AE I	30	.239	-	-	-	.405		.223		.744	.554	.554
AE II	30	-	-	-	-	-		.275	.456	.662	.438	.438

แผนภูมิที่ 12

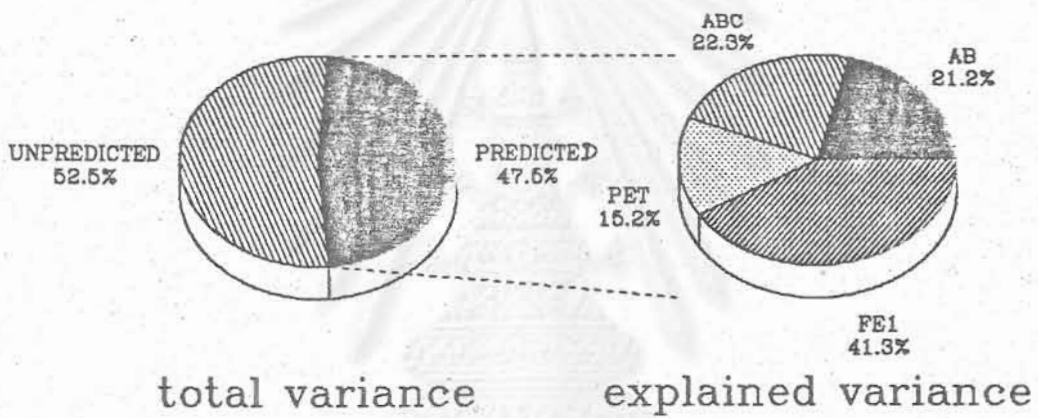
ขนาดของอิทธิพลของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ
ต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชา FE I



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 13

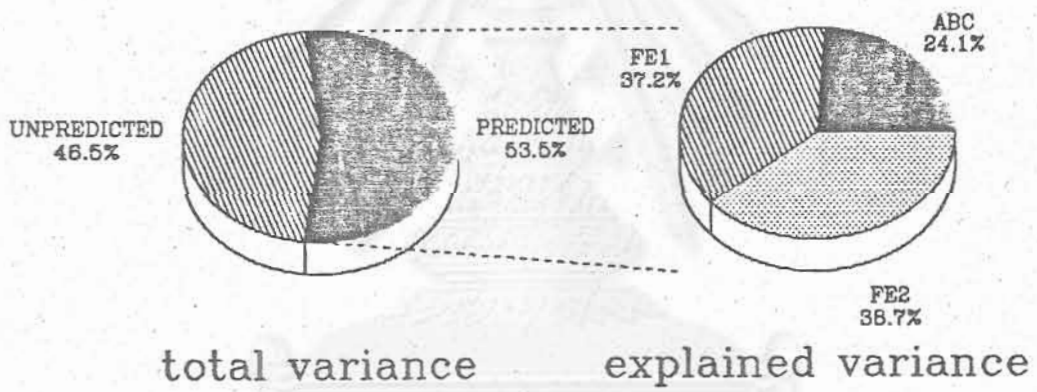
ขนาดของอิทธิพลของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ
ต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชา FE II



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 14

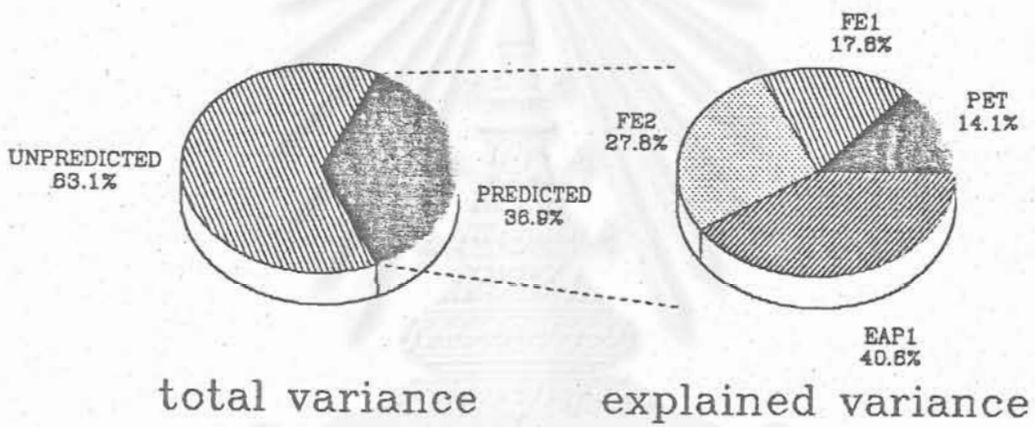
ขนาดของอิทธิพลของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ
ต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชา EAP I



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 15

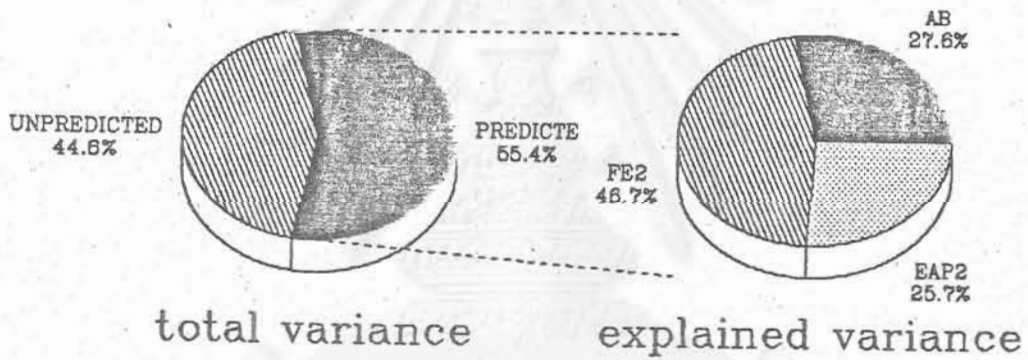
ขนาดของอิทธิพลของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ
ต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชา EAP II



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 16

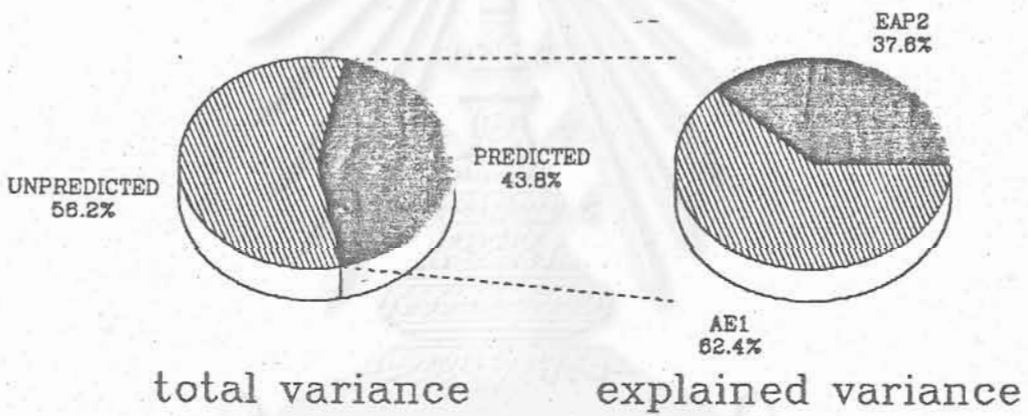
ขนาดของอิทธิพลของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ
ต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชา AE I



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 17

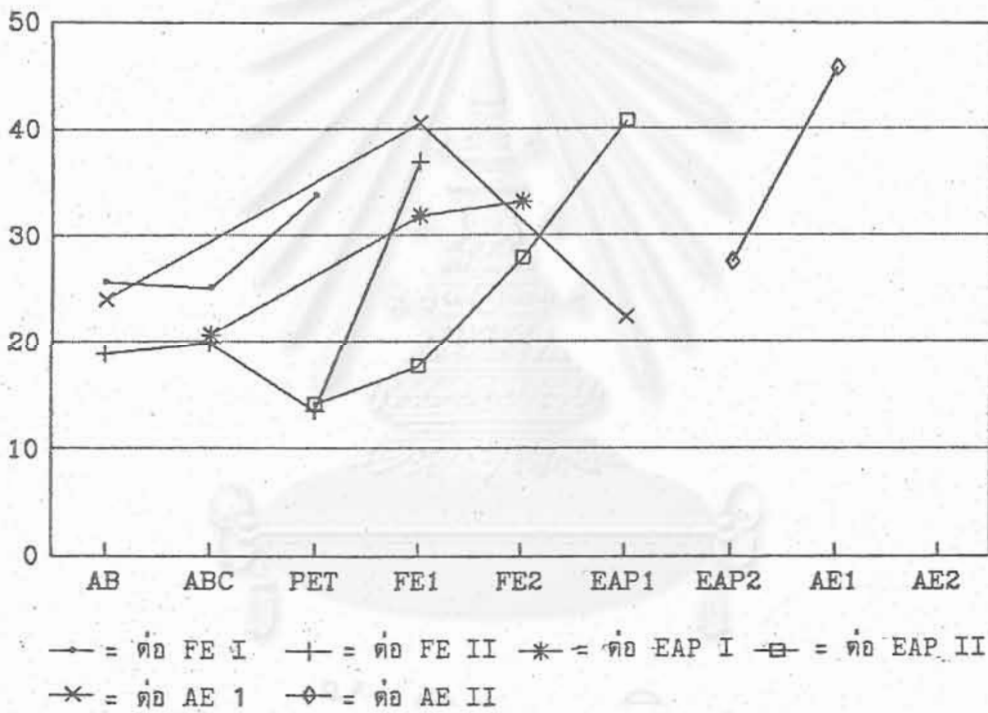
ขนาดของอิทธิพลของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ
ต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชา AE II



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 18

แนวโน้มของขนาดอิทธิพลของผลการสอบ/ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ
ต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่สูงขึ้นโดยสรุป



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 14 และแผนภูมิที่ 12-18 ปรากฏผลดังต่อไปนี้

1. ตัวพยากรณ์คะแนนผลการเรียนรายวิชา FE I ที่มีนัยสำคัญและสามารถพบได้ทุกปีในขนาดที่ใกล้เคียงกัน (ของวิชาเดียวกัน) คือคะแนนผลการสอบจากแบบทดสอบจัดระดับและเพื่อการยกเว้นการเรียน และคะแนนจากผลการสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กข. ส่วนคะแนนจากผลการสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กขค. นั้น พบว่าสามารถเป็นตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญได้ในปี พ.ศ. 2528 เท่านั้น แต่สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของคะแนนเหล่านี้กับคะแนนผลการเรียนรายวิชา FE I มีขนาดปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ ในปี พ.ศ. 2529-2530 คือ $R = 0.467$ ถึง 0.483 อิทธิพลของคะแนนของตัวพยากรณ์เหล่านี้มีผลต่อคะแนนรายวิชา FE I โดยเฉลี่ยประมาณ 36.50% ของอิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ และสมการพยากรณ์คะแนนผลการเรียนรายวิชา FE I อาจเขียนได้ 4 สมการดังต่อไปนี้

1. $Y(\text{FE I}) = .314 \text{ กข.} + .250 \text{ กขค.} + .251 \text{ PET (ปี 2528)}$
2. $Y(\text{FE I}) = .235 \text{ กข.} + .341 \text{ กขค. (ปี 2529) และ}$
3. $Y(\text{FE I}) = .221 \text{ กข.} + .421 \text{ PET (ปี 2530)}$
4. $Y(\text{FE I}) = .256 \text{ กข.} + .250 \text{ กขค.} + .337 \text{ PET (สูตรทั่วไปโดยประมาณ)}$

อนึ่ง เมื่อสังเกตค่าเฉลี่ยโดยประมาณของค่า β ของอิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ เราอาจสรุปได้ว่าคะแนนที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนรายวิชา FE I มากที่สุดคือคะแนนแบบทดสอบจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน ($\bar{\beta} = 0.337$) รองลงมาคือคะแนนแบบทดสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กข. ($\bar{\beta} = 0.256$) ส่วนคะแนนแบบทดสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กขค. นั้น ยังไม่มีหลักฐานที่อาจเชื่อได้แน่กว่าจะมีอิทธิพลต่อผลการเรียนรายวิชา FE I หรือไม่ เพราะว่าเป็นปี 2529 และ 2530 ปรากฏว่าอิทธิพลดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญแต่อย่างใด

2. ตัวพยากรณ์คะแนนผลการเรียนรายวิชา FE II ที่มีนัยสำคัญ และสามารถพบได้ทุกปี ในขนาดที่ใกล้เคียงกัน (ของรายวิชาเดียวกัน) คือคะแนนจากผลการสอบรายวิชา FE I ผลการสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กขค. และ กข. ซึ่งมีขนาดอิทธิพลต่อคะแนนผลการสอบดังกล่าวมากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดตามลำดับ คือมีค่า β โดยเฉลี่ยประมาณ 0.368, 0.199

และ 0.189 ตามลำดับ ส่วนคะแนนผลการสอบจากแบบทดสอบจัดระดับ หรือเพื่อยกเว้นการเรียนปรากฏว่ามีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะในปี พ.ศ. 2528 เท่านั้น จึงไม่เป็นที่เชื่อกันว่าจะมีอิทธิพลต่อผลการเรียนรายวิชา FE II หรือไม่ อิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้ มีผลต่อคะแนนผลการเรียนรายวิชา FE II โดยเฉลี่ยประมาณ 47.50% ของอิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งสมการพยากรณ์อาจเขียนได้ 4 สมการดังต่อไปนี้ คือ

$$1. Y(\text{FE II}) = .106 \text{ กข.} + .161 \text{ กขค.} + .135 \text{ PET} + .482 \text{ FE I} \quad (\text{ปี 2528})$$

$$2. Y(\text{FE II}) = .219 \text{ กข.} + .224 \text{ กขค.} + .308 \text{ FE I} \quad (\text{ปี 2529})$$

$$3. Y(\text{FE II}) = .242 \text{ กข.} + .221 \text{ กขค.} + .313 \text{ FE I} \quad (\text{ปี 2530})$$

$$4. Y(\text{FE II}) = .189 \text{ กข.} + .199 \text{ กขค.} + .135 \text{ PET} + .368 \text{ FE I} \quad (\text{สูตรทั่วไป})$$

3. ตัวพยากรณ์คะแนนผลการเรียนรายวิชา EAP I ที่มีนัยสำคัญและสามารถพบได้ทั้ง 2 ปีในขนาดใกล้เคียงกัน (ของวิชาเดียวกัน) คือคะแนนจากการสอบรายวิชา FE II, FE I และแบบทดสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กขค. ซึ่งมีขนาดอิทธิพลต่อคะแนนผลการเรียนรายวิชาดังกล่าวมากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดตามลำดับ คือมีค่า β โดยเฉลี่ยประมาณ 0.331, 0.318 และ 0.206 ตามลำดับ อิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้มีผลต่อคะแนนผลการเรียนรายวิชา EAP I โดยเฉลี่ยประมาณ 53.50% ของอิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ และสมการพยากรณ์อาจเขียนได้ 3 สมการดังต่อไปนี้ คือ

$$1. Y(\text{EAP I}) = .155 \text{ กขค.} + .368 \text{ FE I} + .381 \text{ FE II} \quad (\text{ปี 2528})$$

$$2. Y(\text{EAP I}) = .256 \text{ กขค.} + .268 \text{ FE I} + .281 \text{ FE II} \quad (\text{ปี 2529})$$

$$3. Y(\text{EAP I}) = .206 \text{ กขค.} + .318 \text{ FE I} + .331 \text{ FE II} \quad (\text{สูตรทั่วไป โดยประมาณ})$$

4. ตัวพยากรณ์คะแนนผลการเรียนรายวิชา EAP II ที่มีนัยสำคัญและสามารถพบได้ทั้ง 2 ปี คือคะแนนผลการสอบรายวิชา FE II ส่วนคะแนนผลการสอบของรายวิชา EAP I, FE I และแบบทดสอบจัดระดับหรือเพื่อยกเว้นการเรียน พบว่ามีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญเพียงปีเดียวเท่านั้น อิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้เรียงจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด ได้แก่คะแนนจากผลการสอบหรือผลการเรียนรายวิชา EAP I, FE II, FE I และ

แบบทดสอบจัดระดับหรือเพื่อยกเว้นการเรียน เพราะมีค่า โดย
ประมาณ .406, .278, .176 และ .141 ตามลำดับ อิทธิพลของ
ตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้มีต่อผลการเรียนรายวิชา EAP II โดยเฉลี่ย
ประมาณ 36.90% ของอิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ และสมการพยากรณ์อาจ
เขียนได้ 3 สมการดังต่อไปนี้คือ

1. $Y(\text{EAP II}) = .141 \text{ PET} + .176 \text{ FE I} + .295 \text{ FE II}$ (ปี 2528)
2. $Y(\text{EAP II}) = .261 \text{ FE II} + .406 \text{ EAP I}$ (ปี 2529)
3. $Y(\text{EAP II}) = .141 \text{ PET} + .176 \text{ FE I} +$ (สูตรทั่วไป-
.278 FE II + .406 EAP I โดยประมาณ)

5. ตัวพยากรณ์คะแนนผลการเรียนรายวิชา AE I ที่มีนัยสำคัญคือคะแนนผล
การสอบหรือผลการเรียนรายวิชา FE II แบบทดสอบภาษาอังกฤษเข้า
มหาวิทยาลัยชุด กข. และ EAP II ซึ่งมีอิทธิพลมากที่สุด และรองลงมาคือ
มีค่า $\beta = 0.405, 0.239$ และ 0.223 ตามลำดับ ตัวแปรทั้ง 3 นี้มี
อิทธิพลต่อคะแนนผลการเรียนรายวิชา FE I ประมาณ 55.40% ของอิทธิพล
ของตัวแปรต่าง ๆ และสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$Y(\text{AE I}) = .239 \text{ กข.} + .405 \text{ FE II} + .223 \text{ EAP II}$$

6. ตัวพยากรณ์คะแนนผลการเรียนรายวิชา AE II ที่มีนัยสำคัญคือคะแนนผล
การสอบหรือผลการเรียนรายวิชา AE I และ EAP II ซึ่งมีอิทธิพลมากที่สุด
และรองลงมาคือมีค่า β เป็น 0.456 และ 0.275 ตามลำดับ ตัวแปรทั้ง
2 นี้มีอิทธิพลต่อคะแนนผลการเรียนรายวิชา AE II ประมาณ 43.80%
ของอิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ และสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$Y(\text{AE II}) = .275 \text{ EAP II} + .456 \text{ AE I}$$

7. เป็นที่น่าสังเกตว่าในเกือบทุกกรณี อิทธิพลของคะแนนของผลการสอบหรือผลการ
เรียนรายวิชาที่นิสิตเพิ่ง เรียนจบก่อนรายวิชาที่กำลัง เรียนนี้มีผลต่อคะแนนของราย
วิชาที่นิสิตกำลัง เรียนมากที่สุด รายวิชาที่เรียนมาก่อนหน้านานเท่าไรก็ยังมีอิทธิพล
ต่อวิชาที่กำลัง เรียนน้อยลงตามลำดับและอาจไม่มีอิทธิพลอย่างที่มีนัยสำคัญ หากว่า
รายวิชานั้นได้เรียนมาก่อนแล้วนานมาก เช่น ผลการเรียนวิชา FE I มีอิทธิพลต่อ
ผลการเรียน AE II น้อยกว่า ผลการเรียนวิชา EAP II เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตามลักษณะดังกล่าวแล้วข้างต้น ไม่เป็นจริงสำหรับตัว
แปรที่มีผลต่อการเรียนรายวิชา AE I เพราะปรากฏว่าอิทธิพลของผลการ



เรียนรายวิชา EAP II มีผลต่อการเรียนรายวิชา AE I น้อยกว่าอิทธิพลของผลการเรียนรายวิชา FE II ซึ่งนิสิตได้เรียนมาแล้วในปีที่ 1 และยังมีอิทธิพลน้อยกว่าความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่นิสิตมีก่อนเข้ามหาวิทยาลัยเสียอีก (คือผลการสอบจากแบบทดสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กข.)

ดังนั้น จากตารางที่ 14 เราอาจสรุปได้ว่าโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว "สมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ ก่อนเข้ามหาวิทยาลัยและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษที่นิสิตได้เรียนก่อนจะเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่สูงขึ้นที่นิสิตต้องเรียนในภายหลังในบางกรณีเท่านั้น คือเมื่อรายวิชาต่าง ๆ หรือผลการสอบนั้น ได้เรียนหรือได้สอบมาแล้วในช่วงเวลาประมาณ 1 ปี" ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยข้อที่ 2 เป็นบางส่วน

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า "โดยทั่ว ๆ ไปแล้วอิทธิพลของคะแนนผลการสอบหรือผลการเรียนรายวิชาที่นิสิตเพิ่งเรียนจบมีผลต่อคะแนนของรายวิชาที่นิสิตกำลังเรียนมากที่สุด รายวิชาที่ยังเรียนมานาน ก็ยังมีอิทธิพลต่อรายวิชาที่กำลังเรียนยิ่งน้อยลงตามลำดับจนอาจไม่มีอิทธิพลที่มันสำคัญเลย หากว่ารายวิชานั้นได้เรียนมานานเกินกว่าประมาณ 1 ปี"

สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลักการและเหตุผล

ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น ระดับความสามารถของผู้เรียนและลักษณะของกลุ่มผู้เรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญมากประการหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมายในการเรียนมากหรือน้อยเพียงใด จากการที่หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นปี พ.ศ. 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายปี พ.ศ. 2524 กำหนดให้รายวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก และสามารถเลือกรายวิชาภาษาอังกฤษเรียนได้มากมายตลอดหลักสูตร โดยเฉพาะในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 ทำให้ระดับความรู้ความสามารถของผู้ที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกันมาก เช่นในปี พ.ศ. 2528 ผู้ที่สอบเข้าเรียนได้ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีคะแนนสอบภาษาอังกฤษชุด กข. สูงสุด 98 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเพียง 17 คะแนน คะแนนโดยเฉลี่ย 59.32 คะแนน และในปี พ.ศ. 2529 ผู้ที่สอบเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ มีคะแนนสอบภาษาอังกฤษชุด กข. สูงที่สุด 93 คะแนน คะแนนต่ำที่สุด 16 คะแนน และคะแนนโดยเฉลี่ยคือ 55.23 คะแนน ซึ่งจะเห็นได้ว่าพิสัย (range) ของคะแนนพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแตกต่างกันมาก คือประมาณ 77-81 คะแนน ซึ่งพิสัยของความแตกต่างดังกล่าวนี้ปรากฏว่าสอดคล้องกับข้อมูลในปี พ.ศ. 2523-2525 (อิจจรา วงศ์โสธร และคณะ, 2526:15)

เนื่องจากพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษของนิสิตในชั้นปีที่ 1 ซึ่งเป็นนิสิตใหม่แตกต่างกันอย่างมากมาดังกล่าวนั้นแล้ว การเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานซึ่งจัดโดยสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงประสบปัญหาในด้านเตรียมหลักสูตร ตำราเรียน และการใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพราะรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (FE) เป็นรายวิชาบังคับที่นิสิตทุกคนต้องเรียนเหมือนกัน ดังนั้นในปี พ.ศ. 2528 สถาบันภาษาโดยความเห็นชอบของคณบดีต่าง ๆ จึงได้จัดทำให้มีการทดสอบจัดระดับหรือเพื่อยกเว้นการเรียนชั้นถ้านิสิตคนใดมีพื้นฐานความรู้ครอบคลุมหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (FE I) ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก็จะได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาดังกล่าว และจะได้รับระดับคะแนน (grade) = A ผู้ที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์ก็จะได้รับการจัดกลุ่มมาที่เรียนภายในคณะให้เป็นกลุ่มเอกพันธ์ (homogeneous group) หลังจากที่ได้นำดำเนินการดังกล่าวผ่านมาชั่วระยะเวลาหนึ่ง (3 ปี) จึงคิดว่าโครงการนี้ควรได้รับการศึกษาในเชิงของการติดตามผลเพื่อประเมินผลโครงการ ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิจัยเรื่องนี้ขึ้นโดยมุ่งความสนใจไปยังผลการเรียนของนิสิตเป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกระสวน (pattern) ของผลการสอบการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้นของนิสิตจำนวน 3 กลุ่ม
2. เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่สูงขึ้นของนิสิต

วิธีดำเนินการวิจัย

ก. ประชากรและผลวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ในปีการศึกษา พ.ศ. 2528, 2529 และ 2530 จำนวน 3 รุ่น ซึ่งแต่ละรายวิชาและแต่ละรุ่นมีจำนวนแตกต่างกัน ดังนี้คือ 3354, 3341 และ 3462 คนตามลำดับ
2. ผลวิจัย (Subject) ได้แก่ นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ได้มีผลการเรียนครบถ้วนสมบูรณ์ทุกอย่างในขณะที่ทำการวิจัย จำนวนเหล่านี้แตกต่างกันในแต่ละปีและแต่ละรายวิชา แต่ผลวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ ทั้ง 3 รุ่นคือ 3035, 3051 และ 2902 คน หรือประมาณ 88% ของประชากรทั้งหมด (เมื่อคิดผลวิจัยจากรายวิชาต่าง ๆ รวมกันแล้ว) ผลวิจัยแต่ละรุ่นแบ่งออกเป็น 2 พวกคือ พวกที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้น ซึ่งแต่ละปีและแต่ละรายวิชาบุคคลทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีจำนวนแตกต่างกันตามที่ปรากฏจริงในการลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่าง ๆ

อนึ่ง กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ของคะแนนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เฉพาะแต่คะแนนที่ได้จากการทดสอบของแบบทดสอบชุดต่าง ๆ เท่านั้น ไม่ได้ใช้คะแนนเก็บระหว่างภาค เพราะเห็นว่าเป็นคะแนนที่มีความเป็นอัตนัยสูง เนื่องจากผู้สอนมีจำนวนมาก

ข. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการรวบรวมผลการสอบจริงของพลวิจัย 3 รุ่น ในระยะการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นเครื่องมือในการวิจัยก็คือแบบทดสอบที่ใช้จริงในการสอบประจำกลางภาค ปลายภาค แบบทดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน (PET) และแบบสอบภาษาอังกฤษชุด กข. และ กขค. ของปีการศึกษา 2528-2530 รวมทั้งสิ้น 36 แบบทดสอบ แบบทดสอบดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยไม่ได้สร้างขึ้นเอง จึงไม่สามารถทราบคุณภาพของแบบทดสอบแต่ละฉบับอย่างแท้จริงได้ แต่ก็เชื่อได้ว่าคงเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพดีทั้งในด้านความตรง เชิงเนื้อหาและความเที่ยง เนื่องจากโดยมากเป็นแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลในการเรียน (achievement test) ที่สร้างขึ้นโดยคณะอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ นั้นโดยตรง หรือไม่ก็เป็นแบบทดสอบวัดสมิทธิภาพที่สร้างโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แบบทดสอบเหล่านี้มีค่าความเที่ยงค่อนข้างสูง กล่าวคือ KR₂₁ โดยประมาณ = 0.855

ค. การเก็บข้อมูล

ข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งได้จากการรวบรวมผลการทดสอบจริงรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตในแต่ละภาคการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยคะแนนสอบกลางภาคและคะแนนสอบปลายภาค (ไม่รวมคะแนนเก็บระหว่างภาค) รวมทั้งผลการสอบแบบทดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน (PET) และการสอบภาษาอังกฤษชุด กข. และ กขค. ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้มีอยู่เรียบร้อยแล้วในแถบแม่เหล็กคอมพิวเตอร์ ซึ่งฝ่ายวิชาการของสถาบันภาษาได้เก็บรักษาไว้ ผู้วิจัยได้ทำการรวมข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้บนที่ถาวรในแถบแม่เหล็กคอมพิวเตอร์เสียใหม่ โดยแยกออกเป็น 3 ชุด คือข้อมูลของนิสิตในปีการศึกษา 2528, 2529 และ 2530 การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ อาศัย หมายเลขประจำตัวของนิสิตเป็นข้อมูลหลัก (major key) ในการค้นหาเพื่อเชื่อมต่อข้อมูลเข้าด้วยกัน

ง. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานี้มุ่งทำการศึกษาผลการเรียนภาษาอังกฤษวิชาต่าง ๆ ของนิสิตรุ่นปีการศึกษา 2528 เป็นเวลา 3 ปี รุ่นปี 2529 เป็นเวลา 2 ปี และรุ่นปี 2530 เป็นเวลา 1 ปี

จ. ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดต่อการอ้างอิงสรุป (generalization) บางประการ เพราะตามความเป็นจริงนั้น จำนวนนิสิตที่เรียนรายวิชาต่าง ๆ ในปีที่ 2 และ 3 มีจำนวนไม่คงที่เท่ากับจำนวนที่เรียนในปีที่ 1 เพราะว่าเป็นปีที่ 2-3 นั้น ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นวิชาบังคับสำหรับนิสิตทุกคน ดังนั้นจำนวนนิสิตจะลดลงเรื่อย ๆ เมื่อนิสิตเรียนชั้นปีที่ 2-3

นอกจากนี้นิสิตคณะวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ในภาคต้นของปีที่ 1 แต่เรียนภาคปลายของปีที่ 1 และนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I จากคณะเหล่านี้เรียนรายวิชา FE II ในภาคต้นของปีที่ 2 ลักษณะการเรียนดังกล่าวนี้แตกต่างจากนิสิตทั่วไปอีก 13 คณะ ดังนั้นการสรุปผลของการวิจัยครั้งนี้ในบางกรณีอาจคลาดเคลื่อน

ฉ. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSSX เพื่อหาค่า \bar{X} , S.D., t-tests, Pearson Correlation และ Multiple Regression

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ก. กระแส (pattern) ของผลการสอบและการเรียนของนิสิตทั้ง 2 กลุ่ม

1. โดยเฉลี่ยแล้วในแต่ละปี (พ.ศ. 2528-2530) นิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัยในระดับค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 74\%-77\%$) และมีผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในแต่ละปีตลอดเวลา 1-3 ปี ในระดับค่อนข้างสูงเช่นกัน ($\bar{X} = 70\%-80\%$)
2. โดยเฉลี่ยแล้วในแต่ละปี (พ.ศ. 2528-2530) นิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัยในระดับปานกลางและข้างต่ำเล็กน้อย ($\bar{X} = 46\%-48\%$)

และมีผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในแต่ละปีตลอดเวลา 1-3 ปี ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 57\%-67\%$)

3. โดยเฉลี่ยแล้ว กระบวนการของพื้นความรู้และผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้นของนิสิตในแต่ละรุ่นมีลักษณะคู่ขนานกันตลอดระยะเวลา 1-3 ปี โดยนิสิตในกลุ่มแรกของแต่ละรุ่นมีพื้นความรู้ทางภาษาอังกฤษและผลการเรียนโดยเฉลี่ยสูงกว่าของนิสิตในกลุ่มหลังอย่างมีนัยสำคัญทุกรายวิชา ($p = .05$)

ข. คำพยากรณ์ของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่สูงขึ้น

1. โดยทั่วไปในแต่ละปี คะแนนสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัย ชุด กข., กขค. และแบบทดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับค่อนข้างสูง และสัมพันธ์กับผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในปีแรกในระดับสูง ต่อมาขนาดของความสัมพันธ์นี้ลดลงเรื่อย ๆ เมื่อนิสิตเรียนรายวิชาที่สูงขึ้นจนอยู่ในระดับปานกลางเมื่อเรียนรายวิชาในปีที่ 3
2. โดยทั่วไปแล้วสำหรับนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ในแต่ละปี คะแนนสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัย ชุด กข., กขค. และคะแนนจากแบบทดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับปานกลาง และสัมพันธ์กับผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในปี 1-2 ในระดับปานกลาง แต่สัมพันธ์กับผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในปี 3 ในระดับต่ำจนถึงต่ำมาก
3. โดยทั่วไปแล้วสำหรับนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ในแต่ละปี คะแนนสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัย ชุด กข., กขค. และแบบทดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันค่อนข้างสูง และสัมพันธ์กับผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในปีแรกในระดับค่อนข้างสูง แล้วจะค่อย ๆ ลดลงเรื่อย ๆ เมื่อนิสิตเรียนรายวิชาที่สูงขึ้นในปี 2-3 จนอยู่ในระดับปานกลางหรือต่ำในที่สุด

4. ตัวพยากรณ์คะแนนผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ มีดังนี้
 1. คะแนนผลการสอบภาษาอังกฤษชุด กข., กขค. และแบบทดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนสามารถพยากรณ์ผลการเรียนรายวิชา FE I ได้ประมาณ 36.50%
 2. คะแนนผลการสอบภาษาอังกฤษชุด กข., กขค., แบบทดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน และคะแนนผลการสอบรายวิชา FE I สามารถพยากรณ์ผลการเรียนรายวิชา FE II ได้ประมาณ 47.50%
 3. คะแนนจากผลการสอบรายวิชาภาษาอังกฤษชุด กขค. คะแนน ผลการสอบรายวิชา FE I และ FE II สามารถพยากรณ์ผลการเรียนรายวิชา EAP I ได้ประมาณ 53.50%
 4. คะแนนจากแบบทดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน คะแนนผลการสอบรายวิชา FE I, FE II และ EAP I สามารถพยากรณ์ผลการเรียนรายวิชา EAP II ได้ประมาณ 36.90%
 5. คะแนนจากแบบทดสอบภาษาอังกฤษชุด กข. คะแนน ผลการสอบรายวิชา FE II และ EAP II สามารถพยากรณ์ผลการเรียนรายวิชา AE I ได้ประมาณ 55.40%
 6. คะแนนจากแบบทดสอบ EAP II และ AE I สามารถพยากรณ์ผลการเรียนรายวิชา AE II ได้ประมาณ 43.80%

ข้ออ้างอิงสรุป (generalization)

การศึกษาครั้งนี้ได้ข้อค้นพบเชิงอ้างอิงสรุปที่น่าสนใจดังนี้

1. กระสวนของผลการสอบและผลการเรียนของนิสิตที่ได้รับยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และที่ไม่ได้รับการยกเว้นในรายวิชาต่าง ๆ ของแต่ละรุ่น มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก และคู่ขนานกันตลอดระยะเวลา 1-3 ปี โดยนิสิตกลุ่มแรกมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยแต่ละรายวิชาอยู่ในระดับค่อนข้างสูงและสูงกว่าของนิสิตกลุ่มหลัง ซึ่งมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยแต่ละรายวิชาในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญ
2. สมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัยและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษที่นิสิตได้เรียนก่อนเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการ

พยากรณ์ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่สูงขึ้นที่นิสิตต้องเรียนในภายหลัง เมื่อรายวิชาหรือผลการสอบนั้น ได้เรียนหรือสอบมาแล้วประมาณภายใน 1 ปี โดยทั่ว ๆ ไปแล้วอิทธิพลของคะแนนของผลการสอบหรือผลการเรียน รายวิชาที่นิสิตเพิ่ง เรียนจบมีผลต่อรายวิชาที่กำลัง เรียนมากที่สุด รายวิชาที่ยัง เรียนมานานก็ยังมีอิทธิพลน้อยลงเรื่อย ๆ จนอาจไม่มีนัยสำคัญได้ในที่สุด (เมื่อเกินเวลาประมาณ 1 ปี)

ข้อสรุปจากการอนุมานผลการวิจัย

โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว เราอาจกล่าวได้ว่าการที่นิสิตในระดับเก่งและ เก่งมากไม่ได้ เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 เป็นเวลา 1 ภาคเรียนหรือ 1 ปีการศึกษา ไม่ได้ทำให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษของคนต่ำลงมากจนน่าเป็นห่วง นิสิตที่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษ มาดีสามารถที่จะ เรียนเนื้อหาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 และรายวิชาต่าง ๆ ที่สูงขึ้นได้ดี เหมือนเดิม ส่วนนิสิตที่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษในระดับค่อนข้าง เก่ง ปานกลางและอ่อน โดยเฉลี่ยแล้วผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับสูง ปานกลางหรือต่ำเหมือนเดิม

ดังนั้นการทดสอบจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน (PET) จึง เป็นผลดีต่อทั้งนิสิตที่ ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I และนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียน นิสิตที่ ได้รับการยกเว้นยังมีโอกาสจะได้เขียนหลักสูตรพิเศษเพิ่มเติมได้มากขึ้น ส่วนนิสิตที่ไม่ได้ รับการยกเว้นก็มีโอกาสที่จะ ได้เขียนกับผู้ที่มีความรู้ความสามารถเท่า ๆ กัน ในกลุ่มเอกพันธ์ ด้วย

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่น่าสนใจที่ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะนำมาอภิปรายในที่นี้ดังต่อไปนี้

1. เหตุใดผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียน รายวิชา FE I ยังคงอยู่ในระดับค่อนข้างสูงตลอดระยะเวลา 1-3 ปี?

การที่นิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ไม่ได้ เรียนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยเป็นระยะเวลา 1 ภาคเรียนหรือเป็นเวลา 1 ปีการศึกษา ในกรณีของนิสิตจากคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์

แต่ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ โดยเฉลี่ย ยังคงอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เหมือนก่อนที่นิสิตเข้ามาหาวิทยาลัยนั้นอาจเป็นเพราะว่า

1. ก่อนที่นิสิตเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย นิสิตเหล่านี้ได้เรียนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว คืออย่างน้อยประมาณ 10 ปี (เช่น เริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ ป.3-ม.6) ระยะเวลาที่ยาวนานเช่นนี้นิสิตที่เรียนเก่งคงจะสามารถเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ทางภาษาอังกฤษได้มากมาย และมากกว่า นิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นเพราะว่าโดยเฉลี่ยแล้วนิสิตในกลุ่มหลังนี้เป็นนิสิตที่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ปานกลาง หรือค่อนข้างสูงเท่านั้น นอกจากนี้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะ ต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ แต่หากว่าสามารถเรียนรู้ได้แล้ว ก็ยากที่จะลืมได้ในเวลาอันสั้น ดังนั้นการที่นิสิตเก่งเหล่านี้ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นเวลา 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปี การศึกษา จึงยังไม่ลืมสิ่งที่ตนได้เรียนรู้มาแล้ว และทำให้ระดับความรู้ความสามารถของตนยังคงระดับเดิมไว้ได้ ผลการวิจัยนี้ขัดแย้งกับผลการวิจัยของปรียา (ปรียา อีระวงศ์, 2529: 38) ที่พบว่านิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ในปี พ.ศ. 2528 และ ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษใน 1 ปีการศึกษา มีระดับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการอ่านเข้าใจความลดลงจากเดิม ก่อนได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาดังกล่าวแล้วอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งอาจหมายความว่านิสิตเก่งไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นเวลา 1 ภาคเรียน ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการอ่านเข้าใจความก็ยังคงระดับเดิมไว้ได้ แต่หากว่าไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษติดต่อกันเป็นเวลา 1 ปี แล้วความรู้ความสามารถดังกล่าวจะลดลงจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญ
2. การที่นิสิตได้รับการยกเว้นการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา FE I ไม่ได้หมายความว่านิสิตเหล่านี้ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเลยตลอดระยะเวลา 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปีการศึกษา เพราะวานิสิตเหล่านี้มีโอกาสได้อ่านภาษาอังกฤษจากสื่อต่าง ๆ เช่น ตำราเรียน และหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ และอาจได้ฟังภาษาอังกฤษจากการดูโทรทัศน์ วิทยุทัศน์ และภาพยนตร์ ที่มีเสียงภาษาอังกฤษ รวมทั้งนิสิตบางส่วนได้เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษวิชาเลือก ของสถาบันภาษาคู่มือ เช่นในปี พ.ศ. 2528, 2529 และ 2530 มีนิสิตเลือกเรียนวิชาเลือก 91, 69 และ 1 คน ในภาคการศึกษาแรก

ของแต่ละปี อิทธิพลของการใช้ภาษาอังกฤษทั้งทางตรงหรือทางอ้อมเหล่านี้ อาจมีส่วนทำให้ระดับความรู้และความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิต เก่ง เหล่านี้ยังคง เดิมได้

3. นิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I เป็นผู้ทดสอบผ่านแบบทดสอบเพื่อการจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นครอบคลุมเนื้อหาของหลักสูตรรายวิชา FE I ในลักษณะของแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผล (achievement Test) ไม่ใช่แบบทดสอบสมิทธิภาพ (proficiency test) และเกณฑ์ในการตัดสินใจให้ได้รับการยกเว้นคือ 80% ของคะแนนจริง (true score) ของคะแนนปรนัยและอัตนัย ซึ่งถือได้ว่าเป็นเกณฑ์ตัดสินที่ค่อนข้างสูง ดังนั้นการที่นิสิตมีความสามารถสอบผ่านเกณฑ์ดังกล่าว จึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถในเนื้อหาของรายวิชา FE I ได้ และสามารถเรียนต่อรายวิชา FE II ซึ่งมีเนื้อหาต่อเนื่องกันและความยากง่ายใกล้เคียงกับของรายวิชา FE I ได้ไม่ยาก และขณะที่เรียนรายวิชา FE II นี้ก็ทำความคุ้นเคยกับวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ตนเคยประสบมาได้ไม่ยาก จึงเข้าสู่ระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของรายวิชาต่าง ๆ เหมือนกับนิสิตกลุ่มที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ได้ในที่สุดโดยไม่ยุ่งยากนัก

อนึ่ง หลักฐานอย่างหนึ่งที่สามารถใช้สนับสนุนความเห็นดังกล่าวได้ก็คือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนกับคะแนนของแบบทดสอบรายวิชา FE I ในระยะ 3 ปีที่อยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างสูงคือ 0.75, 0.50 และ 0.76 ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของรายวิชา FE I กับรายวิชา FE II ก็อยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูงคือ 0.83, 0.81 และ 0.84 ตามลำดับ รวมทั้งความเที่ยงของแบบทดสอบต่าง ๆ เหล่านี้ก็อยู่ในระดับค่อนข้างสูง คือ ค่า KR₂₁ โดยประมาณอยู่ระหว่าง 0.785 ถึง 0.813 (โปรดดูตารางที่ 4)

ดังนั้น ผู้วิจัยคิดว่าด้วยสาเหตุที่สำคัญ ๆ ทั้ง 3 ประการดังกล่าวนี้ จึงน่าจะเป็นผลทำให้ผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ยังคงอยู่ในระดับเดิม คือในระดับที่ค่อนข้างสูงตลอดระยะเวลา 1-3 ปี

2. เหตุใดผลการเรียนรายวิชา FE II ของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I จึงไม่สูงเท่าหรือสูงกว่าผลการเรียนรายวิชา FE II ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I?

การที่นิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ต้องเรียนรายวิชา FE I แล้วไปเรียนรายวิชา FE II แต่ผลการเรียนของรายวิชา FE II ต่ำกว่าของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียน FE I (แล้วเรียนเพียงรายวิชา FE II) อย่างมีนัยสำคัญทั้ง 3 รุ่น อาจเป็นเพราะว่าพื้นฐานทางภาษาอังกฤษของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I โดยทั่ว ๆ ไปแล้วอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือมีคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัย ชุด กข. และ กขค. ในระยะ 3 ปี ระหว่าง 52.98% ถึง 65.26% หรือประมาณ 58% ($\bar{X} = 57.99$, S.D. = 4.36, CV = 7.51%) แต่พื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนจากแบบทดสอบดังกล่าวอยู่ในระดับค่อนข้างสูง กล่าวคือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 72.02% ถึง 81.27% หรือประมาณ 75% ($\bar{X} = 75.29$, S.D. = 3.18 และ CV = 4.22%) ซึ่งแตกต่างกันประมาณ 17% (หรือ 17 คะแนน) ซึ่งเป็นขนาดค่อนข้างมาก และเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะต้องใช้เวลานานในการเรียนรู้ ดังนั้นระยะเวลาเรียนเพียง 1 ภาคการศึกษา จึงคงไม่อาจทำให้นิสิตที่มีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง เช่นนี้เรียนรู้เพิ่มขึ้นได้มากนัก

ดังนั้น ด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยเชื่อว่าน่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ผลการเรียนรายวิชา FE II ของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ไม่สูงเท่า หรือสูงกว่าผลการเรียนรายวิชาดังกล่าวของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I

3. เหตุใดผลการเรียนหรือผลการสอบของรายวิชาที่นิสิตเพิ่งเรียนจนเมื่อถึงผลต่อผลการเรียนรายวิชาที่นิสิตกำลังเรียนมากกว่ารายวิชาที่ได้เรียนมาก่อนหน้านั้น?

การที่เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยคิดว่าอาจเป็นเพราะว่า

1. เนื้อหาของรายวิชาที่นิสิตกำลังเรียนอยู่ มีความสอดคล้องกับเนื้อหาของรายวิชาที่นิสิตเพิ่งเรียนไปก่อนหน้านั้นมากกว่าของรายวิชาอื่น ทั้งนี้เพราะตาม

หลักสูตรแล้ว เนื้อหาและวิธีการเรียนการสอนรายวิชา FE I-II, EAP I-II และ AE I-II ต่อเนื่องกัน และ/หรือเกี่ยวข้องกัน และหลักสูตรพยายามทำให้รอยต่อของรายวิชา FE II-EAP I และ EAP II-AE I มีความเชื่อมประสานกันด้วย (หลักสูตรสถาบันภาษา, 2529) ทั้งนี้เพื่อให้เนื้อหาของรายวิชาต่าง ๆ มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องกัน เพื่อให้เอื้อประโยชน์แก่ผู้เรียนให้มากที่สุด จากการสังเกตค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ เหล่านี้ ปรากฏว่าอยู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงปานกลาง คือค่า r_{xy} อยู่ระหว่าง 0.84 ถึง 0.63 โดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการเรียนรายวิชา FE I-II มีค่าระหว่าง 0.81 ถึง 0.84 ระหว่างคะแนนผลการเรียนรายวิชา FE II-EAP I มีค่าระหว่าง 0.78 ถึง 0.79 ระหว่างคะแนนผลการเรียนรายวิชา EAP I-EAP II มีค่าระหว่าง 0.63 ถึง 0.80 และระหว่างคะแนนผลการเรียนรายวิชา EAP II-AE I มีค่า 0.67 เช่นเดียวกัน (โปรดดูตารางที่ 5)

จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เหล่านี้พอเป็นเครื่องยืนยันได้ประการหนึ่งว่าเนื้อหาของรายวิชาต่าง ๆ มีความสอดคล้องประสานประโยชน์กัน ส่วนที่ขนาดของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลดลงเรื่อย ๆ จากระดับค่อนข้างสูงจนถึงปานกลางนั้น คงเป็นเหตุการณืปกติทางสถิติในเมื่อนำขนาดของกลุ่มตัวอย่างลดลงเรื่อย ๆ จากจำนวนประมาณ 2,600 คน เมื่อเรียนรายวิชา FE I เป็นจำนวนประมาณ 450 คน เมื่อเรียนรายวิชา AE II จึงทำให้ความแปรปรวนของคะแนนสอบมีขนาดเล็กลง และมีผลทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีขนาดลดลงเรื่อย ๆ ได้ด้วย (McCall, 1970:127)

2. ความสามารถในการเข้าใจและ/หรือจดจำเนื้อหาของรายวิชาที่ผลิตเพิ่งเรียนจบไปก่อนรายวิชาที่กำลังเรียนคงจะมีมากกว่าความสามารถในการเข้าใจ และ/หรือจดจำเนื้อหาของรายวิชาที่ได้เคยเรียนมาก่อนหน้านั้นนาน ๆ เช่น เกินกว่า 1 ปีไปแล้ว ทั้งนี้เพราะความสามารถในการจดจำของมนุษย์มีความจำกัด และขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการจดจำด้วย กล่าวคือปกติแล้วระยะเวลาที่ยาวนานก็ยิ่งทำให้คนสามารถจดจำสิ่งที่เคยจดจำมาได้น้อยลงเรื่อย ๆ เพราะสิ่งที่ได้เรียนรู้มานานแล้ว อาจไม่ได้ใช้ (passive decay through disuse) หรือเพราะความจริงถูกแทรกด้วยเนื้อหาอื่นที่คล้ายคลึงกันที่เกิดขึ้นภายหลัง (interference effects) ทำให้คนลืมสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้วหรือนำสิ่งที่เรียนรู้มาแล้วมาเข้าได้ในปริมาณที่น้อย

เพราะระลึกถึง (recall) สิ่งเหล่านี้ได้ยาก เนื่องจากสิ่งที่เรียนรู้มานานจะอยู่ในแหล่งข้อมูลที่เรียกว่า "ความจำระยะยาว" (long-term memory หรือ long-term story: LTS) ซึ่งไม่สูญหายแต่เรียกใช้ลำบาก (Glaser, 1969: 731-2) สำหรับการเรียนภาษานั้นโอกาสที่จะลืมสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วนาน ๆ หรือทำสิ่งที่ได้เรียนรู้มานาน ๆ มาใช้ได้ น้อยกว่าสิ่งที่เพิ่งเรียนรู้มาไม่นาน เพราะปัจจัยที่สำคัญทั้ง 2 ประการดังกล่าวแล้วเป็นไปได้น้อย เพราะเนื้อหาทางด้านภาษา (อังกฤษ) มีมากมาย แต่สิ่งเหล่านี้มักมีการเรียนซ้ำแล้วซ้ำเล่าในรูปแบบอื่นที่มักคล้ายคลึงกัน จึงอาจทำให้ "สาระ" (information) ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วเกิดความสับสนได้ง่าย ผู้เรียนจึงอาจนำเอาสิ่งที่เพิ่งเรียนรู้มาไม่นาน (เช่น จากรายวิชาที่เพิ่งเรียนจบ) มาใช้ในการเรียนต่อไป เนื่องจาก "สาระ" เหล่านี้ใหม่มากกว่า จึงอาจนำมาใช้ได้สะดวกกว่า

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเชื่อว่าจากสาเหตุ 2 ประการที่สำคัญดังกล่าวแล้ว น่าจะเป็นปัจจัยที่ทำให้ผลการเรียนหรือผลการสอบของรายวิชาที่ผลิตเพิ่งเรียนจบ มีอิทธิพลต่อผลการเรียนรายวิชาที่ผลิตกำลังเรียนมากกว่ารายวิชาที่ได้เรียนมาก่อนหน้าแล้ว

4. ผลของการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องหรือขัดแย้งกับผลของการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องบ้างหรือไม่?

จากการศึกษาผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่ามีงานวิจัยบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประการสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ แต่ก็มีบางประการที่ขัดแย้งกันดังต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

การศึกษาครั้งนี้พบว่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัย ชุด กข. กับคะแนนผลการเรียนรายวิชา FE I ทั้ง 3 ปี มีขนาดใกล้เคียงกันมาก คือ 0.77, 0.75 และ 0.75 ตามลำดับ ซึ่งมีขนาดที่ใกล้เคียงกับผลการวิจัยของกาญจนาและคณะ (กาญจนา ปราบพาล และคณะ, 2526: 28) ที่พบว่าคะแนนผลการสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กข. ในปี 2526 สัมพันธ์กับคะแนนสอบ

กลางภาคและปลายภาคของวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ของส่วนที่เป็นการอ่าน (ซึ่งเป็นหลักสูตรเดิม) โดยมีค่า r_{xy} เท่ากับ 0.775 และ 0.803 ตามลำดับ และสัมพันธ์กับระดับคะแนน (grade) ของส่วนที่เป็นการอ่านเท่ากับ 0.742 ส่วนคะแนนผลการสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กขค. นั้นมีค่า r_{xy} ที่แสดงความสัมพันธ์กับคะแนนของทั้ง 3 ส่วนดังกล่าวแล้วเท่ากับ 0.488, 0.564 และ 0.406 ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่าคะแนนผลการสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กขค. สัมพันธ์กับคะแนนผลการเรียนรายวิชา FE I ทั้ง 3 ปีมีค่าสูงกว่าค่าดังกล่าว คือมีค่าเท่ากับ 0.75, 0.77 และ 0.74 ตามลำดับ

แต่อย่างไรก็ตามความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันดังกล่าวแล้ว อาจเป็นเพราะว่าลักษณะข้อทดสอบเข้ามหาวิทยาลัยในปี พ.ศ. 2526 และในปี พ.ศ. 2528-2530 แตกต่างกัน กล่าวคือในระยะแรกข้อทดสอบเน้นหนักไปทางโครงสร้างทางภาษาและการอ่าน แต่ระยะหลังเน้นหนักไปทางภาษาเพื่อการสื่อสารและการอ่าน นอกจากนี้หลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานของสถาบันภาษาก็แตกต่างกัน กล่าวคือในปี พ.ศ. 2526 หลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐาน ประกอบด้วย การอ่านที่เน้นหนักไปทางโครงสร้างภาษาและการฟัง และเรียน 5 ชั่วโมง/สัปดาห์ แต่นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 เป็นต้นมาหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานเน้นหนักด้านการอ่านเพื่อการสื่อสารและเรียน 4 ชั่วโมง/สัปดาห์ สิ่งเหล่านี้อาจเป็นเหตุผลบางประการที่ทำให้ขนาดของความสัมพัทธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วแตกต่างกันไปบ้าง

อนึ่งในด้านของความสัมพัทธ์ระหว่างคะแนนผลการสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัย ชุด กข. และ กขค. กับคะแนนการสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนเฉพาะปี พ.ศ. 2528 มีค่า 0.79 และ 0.78 ตามลำดับ ซึ่งผลการวิจัยนี้คล้ายคลึงกับผลการวิจัยของกิ่งกมน (กิ่งกมน ทวีชาติวิทยากุล, 2532: 159-168) ซึ่งศึกษาจากข้อมูลของประชากรกลุ่มเดียวกัน แต่ใช้ขนาดพลวิจัยแตกต่างจากการวิจัยครั้งนี้ และพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบทดสอบดังกล่าวมีค่า 0.801 กับ 0.781 (หรือประมาณ 0.798: ผู้วิจัย) และ 0.765 กับ 0.771 (หรือประมาณ 0.766: ผู้วิจัย) ตามลำดับ เมื่อแยกวิเคราะห์พลวิจัยเป็น 2 ส่วนคือผู้ที่เข้าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้และจบมาจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียนและผู้ที่อยู่นอกระบบโรงเรียนปกติ

2. อิทธิพลของตัวแปร

ผลของการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของตัวแปรจากงานวิจัยครั้งนี้ ไม่อาจเปรียบเทียบกับผลการวิจัยจากงานวิจัยอื่นได้ เพราะเท่าที่ศึกษายังไม่พบผลการวิจัยที่อาจนำมาเปรียบเทียบกันได้ เท่าที่ค้นพบก็เป็นงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องอิทธิพลของตัวแปรบางตัวที่ปรากฏในงานวิจัยนี้ แต่ใช้ตัวแปรตามที่แตกต่างกัน และใช้กลุ่มตัวแปรต้นที่แตกต่างกัน เช่นการศึกษาเพื่อหาอิทธิพลในเชิงพยากรณ์ของคะแนนแบบทดสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัย ชุด กข. หรือ กขค. ที่มีผลต่อคะแนนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ภาคที่เป็นการอ่าน ของกาญจนาและคณะ ในปี 2526 (กาญจนา ปราบพาล และคณะ, 2526) หรือการศึกษาอิทธิพลเชิงพยากรณ์ของตัวแปรต่างๆทางภูมิหลังของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับคะแนนแบบทดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนของกึ่งกมน ในปี 2532 (กึ่งกมน ทวีชาติวิทยากุล, 2532) เป็นต้น และนอกจากนี้สำหรับงานวิจัยนี้เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละปีด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regressing Analysis) ด้วยวิธีคัดเลือกตัวแปรที่ดีที่สุดเข้าในสมการพยากรณ์ก่อนหน้าหลังตามลำดับ (ใช้ Stepwise Method) พบว่าคะแนนการสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัย ชุด กข. หรือ กขค. มักเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลน้อยกว่าตัวแปรอื่น เช่น คะแนนการสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน ซึ่งมักเข้าสู่สมการพยากรณ์เป็นอันดับหนึ่ง ผลที่เกิดขึ้นก็คือผู้วิจัยไม่อาจหาค่า R , R^2 หรือ ของอิทธิพลของคะแนนสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กข. หรือ กขค. มาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องได้ ยกเว้นข้อมูลในปี พ.ศ. 2528 ที่พบว่าคะแนนภาษาอังกฤษชุด กข. มีอิทธิพลต่อคะแนนรายวิชา FE I มากกว่าคะแนนของตัวแปรอื่น และมีค่า $R = 0.735$, $R^2 = 0.541$ และค่า $\beta = 0.735$ แสดงว่าคะแนนของผลการสอบนี้มีความสามารถในการทำนายคะแนนผลการสอบรายวิชา FE I ได้ประมาณ 54.10% ซึ่งมีขนาดใกล้เคียงกับผลการวิจัยของกาญจนาและคณะ (กาญจนา ปราบพาล และคณะ, 2526: 34) ที่พบว่าคะแนนทดสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัย ชุด กข. สามารถพยากรณ์คะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานส่วนที่เป็นการอ่านได้ 56%

ข้อเสนอแนะ

ก. เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้

1. สถาบันภาษาควรดำเนินการทำการทดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ต่อไปโดยอาศัยวิธีการและขั้นตอนต่าง ๆ เหมือนเดิม และควรปรับปรุงหรือสร้างแบบทดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น ทั้งในเชิงของเนื้อหาที่ต้องให้ครอบคลุมเนื้อหาของรายวิชา FE I และคุณภาพด้านอื่นที่อาจตรวจสอบได้ในเชิงของสถิติ ทั้งนี้เพราะผลการวิจัยจากข้อมูลทั้ง 3 ปี แสดงว่าสิ่งที่สถาบันได้ทำมาในระหว่างปี พ.ศ. 2528-2530 ไม่ได้ทำให้เกิดผลเสียแก่นิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนหรือนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียน และที่สำคัญมากก็คือการที่สถาบันภาษาจัดให้มีการทดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนเช่นนี้ นับว่าเป็น innovation ที่ดีสำหรับการผลิตบัณฑิต (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2530: 67)
2. สถาบันภาษาควรมุ่งเน้นในการจัดนิสิตให้เป็นกลุ่มเอกพันธ์ให้มากที่สุดซึ่งอาจอาศัยผลการทดสอบจากแบบทดสอบจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน และ/หรือผลการทดสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุด กข. หรือ กขค. ก็ได้ เพราะจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล 3 ปี พบว่ากระสวนของผลการเรียนที่คู่ขนานกันระหว่างผลการเรียนของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนและไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนส่วนหนึ่งนั้น ผู้วิจัยเชื่อว่าจะเกิดจากการจัดกลุ่มเอกพันธ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วย และควรจัดกลุ่มเช่นนี้สำหรับการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ ด้วย นอกเหนือไปจากรายวิชา FE I
3. สถาบันภาษาไม่ควรใช้คะแนนของแบบทดสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยชุดใดชุดหนึ่งแทนแบบทดสอบเพื่อจัดระดับหรือยกเว้นการเรียน เพราะจากข้อมูลในระยะ 3 ปี พบว่าคะแนนของแบบทดสอบดังกล่าวนี้มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูงเท่านั้น คือ r_{xy} ระหว่าง 0.57-0.79 ซึ่งแสดงว่าคะแนนของผลการสอบมีความสัมพันธ์กันประมาณ 32%-62% เท่านั้น ซึ่งยังไม่สูงมากพอที่จะใช้แทนกันได้ แต่อาจใช้ผลการสอบจากแบบทดสอบดังกล่าวมาใช้เพื่อจัดกลุ่มเอกพันธ์ได้

4. อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษควรรู้และ ให้นำผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษแต่ละรายวิชาทราบว่าผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่นิสิตกำลัง เรียนอยู่ในแต่ละภาคการสอนมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษที่นิสิตจะเรียนต่อไปมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนสูงขึ้น และเห็นประโยชน์ในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่กำลัง เรียนอยู่ด้วย

ซ. เพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการศึกษาว่าผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตในรุ่นปี 2529 และ 2530 เมื่อเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาต่าง ๆ จนถึงรายวิชา AE II แล้วคะแนนของผลการเรียนจะเป็นอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตรุ่นปี 2528 รวมทั้งอาจศึกษา คะแนนของผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ของนิสิตรุ่นต่าง ๆ ภายหลังปี 2530 ด้วยก็จะเป็นการดีทั้งนี้เพื่อการตรวจสอบผลการวิจัยครั้งนี้
2. ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) หรือทำ การศึกษาต่อเนื่อง (longitudinal study) โดยคัดเลือกศึกษาเฉพาะผล การเรียน หรือผลการสอบของผลวิจัย (subject) ที่เรียนภาษาอังกฤษจนถึง รายวิชา AE II เท่านั้น ทั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบว่าผลการศึกษาค่าจะแตกต่างจาก การวิจัยครั้งนี้หรือไม่
3. ควรทำการศึกษาว่าการทดสอบจัดระดับหรือยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I นี้ มีผลกระทบต่อตัวแปรด้านจิตปริเซต (affective domain) ของ นิสิตบ้างหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น, กทม.: โรงพิมพ์
คุรุสภา, 2521.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย, กทม.: โรงพิมพ์
คุรุสภา, 2524.
- กาญจนา ปราบพาล และคณะ. "ความสัมพันธ์ของข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ
กับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." รายงาน
การวิจัย. สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- กิ่งกมล ทิวชาติวิทยากุล. "ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
กับภูมิหลังของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญตมหา
บัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- ฉวีวรรณ พรหมสาขา ณ สกลนคร. "การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบไล่
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2507 และ
2508 กับการสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษานิเทศศาสตร์" วิทยานิพนธ์
ปริญตมหาบัณฑิต แผนกบริหารและนิเทศการศึกษา บัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2510.
- ทิพวรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. "การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2507 และ
2508 กับการสำเร็จในการศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย
ศิลปากร". วิทยานิพนธ์ปริญตมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.
- ปรีชา ธีระวงศ์. "ผลกระทบต่อนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์
จากการเลื่อนการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ในภาคแรกเป็นภาคหลัง."
รายงานการวิจัย สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ฝ่ายวิชาการ, สถาบันภาษา. "เอกสารประกอบการประชุมเรื่องการจัดสอบเพื่อจัดระดับ
และ/หรือยกเว้นการเรียน", 2527 ก.
- ฝ่ายวิชาการ, สถาบันภาษา. "เอกสารประกอบการประชุมเรื่องการจัดสอบเพื่อจัดระดับ
และ/หรือยกเว้นการเรียน", 2527 ข.
- ฝ่ายวิชาการ, สถาบันภาษา. "เอกสารประกอบการประชุมเรื่องการจัดสอบเพื่อจัดระดับ
และ/หรือยกเว้นการเรียน", 2528.
- ฝ่ายวิชาการ, สถาบันภาษา. "หลักสูตรภาษาอังกฤษปี 2529", กทม: สถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2529.

- พรทิพย์ ถาวรจักร. "องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญตมาหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- รัฐพันธ์ กาญจนสังสรรค์. "ตัวแปรที่ดีที่สุดที่ใช้ทำนายสัมฤทธิ์ผลของนิสิตพลศึกษาระดับ
ปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยیانกรุงเทพมหานคร". วิทยานิพนธ์ปริญตมาหาบัณฑิต
ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- วาสนา พานิชการ. "การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2507 และ 2508 กับ
ความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค." วิทยานิพนธ์ปริญา
มาหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.
- สถาบันภาษา. รายงานประจำปี พ.ศ. 2528. กทม: สถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- สถาบันภาษา. รายงานประจำปี พ.ศ. 2529. กทม: สถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- สถาบันภาษา. รายงานประจำปี พ.ศ. 2530. กทม: สถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สถาบันภาษา. รายงานประจำปี พ.ศ. 2531. กทม: สถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. "แนวคิดการผลิตบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาในอนาคต"
ใน การพัฒนาการผลิตบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" กทม: ฝ่ายวิจัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สายหยุด เขียวดอกน้อย. "การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยม-
ศึกษาปีที่ 5 และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2507 และ 2508
กับความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์". วิทยานิพนธ์
ปริญตมาหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2510.
- สัมพันธ์ พันธุ์ฤกษ์. "ความสัมพันธ์ระหว่างตัวประกอบกับลักษณะการสำเร็จการศึกษา
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยภูมิภาค: การเปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัยขอนแก่น
และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์ปริญตมาหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- สำนักนายก. ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ, (เล่มที่ 94 ตอน 106) 2520.

- สุวิทย์ สมานมิตร "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย:
ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาคณะ เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น." วิทยานิพนธ์ปริณิญา
มหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
- หรรษา สาหร่ายทอง. "การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2507 และ 2508 กับ
ความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์". วิทยานิพนธ์ปริณิญา
มหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.
- อัจฉรา วงศ์โสธร และคณะ. ความสำคัญและปัญหาของการทดสอบจัดระดับ กทม:
สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์, 2529.
- อัญญา กรคติพนันท์. "ความสัมพันธ์ระหว่างอันดับการเลือกและคะแนนสอบคัดเลือก
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษาของนิสิต สาขาสังคมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย". วิทยานิพนธ์ปริณิญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- Glaser, R. "Learning" in Encyclopedia of Educational Research,
Ebel, R.L. and Others (eds.), London: The MacMillan Company,
1969.
- Kotrajarus, Supanee. "The Prediction of Freshman Academic Success
at Chulalongkorn University." Dissertation Abstracts International.
36 (November 1975): 2715-A.
- McCall, R.B. Fundamental Statistics for Psychology. New York:
Harcourt, Brace & World, Inc., 1970.

ภาคผนวก



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก: ที่มาของโครงการสอบเพื่อจัดระดับและ/หรือยกเว้นการเรียน
(จากเอกสารประกอบการประชุมของฝ่ายวิชาการ พ.ศ. 2528)

การสอบ Placement Test ¹

1. หลักการและเหตุผล

โดยที่สถาบันภาษาได้เริ่มดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6 หน่วยกิต เพื่อให้สอดคล้องต่อเนื่องกับหลักสูตรใหม่ของกระทรวงศึกษาธิการ และความต้องการของคณะนั้น สถาบันภาษาตระหนักดีว่า ผู้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2527 เป็นต้นมา มีพื้นฐานภาษาอังกฤษแตกต่างกันมาก และในขบวนการเรียนการสอนนั้น ระดับความสามารถของผู้เรียน และลักษณะกลุ่มผู้เรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญมากที่จะก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใด ดังนั้น สถาบันภาษา จึงเห็นความจำเป็นที่จัดสอบ Placement Test ขึ้น

2. สรุปความเป็นมาในการจัดสอบ Placement Test

สถาบันภาษาได้นำเรื่องนี้เสนอต่อที่ประชุมร่วมระหว่างคณะดีกับกรรมการสถาบันภาษา ในวันพฤหัสบดีที่ 3 กุมภาพันธ์ และ 17 กุมภาพันธ์ 2526 ณ ห้องประชุมสารนิเทศ ที่ประชุมเห็นควรให้มี Placement Test ทุกคน เพื่อจำแนกนิสิตออกเป็นกลุ่มตามความสามารถ และหลังจากสอบ Placement Test แล้ว ที่ประชุมเห็นว่า นิสิตเก่งควรได้รับยกเว้นไม่เกิน 3 หน่วยกิต นิสิตที่ได้รับยกเว้นสามารถเลือกเรียนภาษาอังกฤษระดับที่สูงกว่าหรือเรียนวิชาอื่นได้ และที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการให้เกรด A ในรายวิชาที่ยกเว้น

3. วัตถุประสงค์ของการสอบ Placement Test

1. เพื่อยกเว้นให้นิสิตที่มีความรู้ความสามารถพื้นฐานทั่วไปทางภาษาอังกฤษในระดับสูงไม่ต้องเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (FOUNDATION ENGLISH I) จำนวน 3 หน่วยกิต
2. เพื่อจัดกลุ่มนิสิตของแต่ละคณะให้เป็นกลุ่มที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน (Homogenous Group) ด้านความรู้ทั่วไปทางภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
3. เพื่อให้สามารถจัดขบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนได้มากที่สุด

เพื่อให้การดำเนินการสอบ Placement Test บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว โดยเฉพาะในข้อ 2 นั้น สถาบันจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกคณะในการจัดตารางสอนให้มีช่วงเวลาตรงกัน เพื่อให้การจัดกลุ่มนิสิตที่มีความสามารถใกล้เคียงกันเป็นไปโดยง่ายและเหมาะสมที่สุด แต่ในปัจจุบัน เนื่องจากมีตารางสอนของบางคณะเท่านั้นที่เอื้อต่อการจัดกลุ่มดังกล่าว ดังนั้น ในปีการศึกษา 2528 สถาบันภาษาจะจัดสอบ Placement Test เพื่อยกเว้นนิสิตเก่งไม่ต้องเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (FOUNDATION ENGLISH I) เป็นประการสำคัญ และจะจัดกลุ่มนิสิตตามระดับความสามารถ (Ability Grouping) ในบางคณะตามที่ตารางสอบเอื้อเท่านั้น เมื่อคณะต่าง ๆ สามารถจัดตารางสอนตามที่สถาบันภาษาเสนอเพื่อพิจารณาให้แล้ว สถาบันภาษาก็จะสามารถจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกันทั้งมหาวิทยาลัย และบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ

4. การจัดสร้าง Placement Test

หลังจากการประชุมร่วมดังกล่าวนี้ สถาบันภาษาก็ได้เริ่มดำเนินการตามมติของที่ประชุม โดยปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานให้สอดคล้องกับหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และสอดคล้องกับการเรียนการสอนภาษาแนวใหม่ ซึ่งมุ่งใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พร้อมกันนั้น สถาบันภาษาก็ได้ดำเนินการจัดสร้าง Placement Test ตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาของรายวิชา Foundation English I (FE I) ของหลักสูตรใหม่ และนำไปทดลองใช้ (pre-test) 2 ครั้ง กับนิสิตปัจจุบันปีที่ 1 จำนวนประมาณ 540 คน และ 3,600 คน ตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อนำผลการสอบมาวิเคราะห์ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

อนึ่ง Placement Test นั้น จะประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 ส่วนคือ 2

1. แบบเลือกตอบและเติมคำ (Multiple-choice and Cloze tests) ประมาณ 100 ข้อ ใช้เวลาสอบ 2 ชั่วโมง 15 นาที คิดค่าน้ำหนักคะแนน 70%

2. แบบการเขียนเรียงความ ใช้เวลา 45 นาที คิดค่าน้ำหนักคะแนน 30%

ผู้ที่ได้รับการยกเว้นจะต้องผ่านเกณฑ์ของข้อสอบทั้ง 2 ส่วน ดังกล่าวแล้ว

ขณะนี้การดำเนินการสร้าง Placement Test กำลังอยู่ในระหว่างทำการวิเคราะห์ผลการสอบครั้งที่ 2 และคำนวณการหาจุดตัด (Cutting Score) ที่เหมาะสม และคาดว่าจะเสร็จสมบูรณ์ทันใช้ได้ในปีการศึกษา 2528 แน่نون

5. การสอบ Placement Test กับเกรดของรายวิชาที่ยกเว้น

สถาบันภาษาได้จัดการประชุมร่วมระหว่างคณบดีกับกรรมการสถาบันภาษาขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ในวันที่ 27 ธันวาคม 2527 ณ ห้องประชุมสารนิเทศ ที่ประชุมมีมติให้นิสิตเก่งที่สอบผ่าน Placement Test ได้รับเกรด A ในรายวิชาที่ยกเว้น (FE I)

6. ภาษาอังกฤษวิชาเลือกสำหรับนิสิตที่ได้รับการยกเว้น

สถาบันภาษาตระหนักดีว่า นิสิตเก่งที่ได้รับยกเว้นนี้ ควรจะมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมขึ้นอีก สถาบันฯ จึงได้สร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษวิชาเลือก (Elective English) อีก 2 รายวิชา คือ 092-191 Listening และ 092-192 Spoken Communication สำหรับนิสิตที่ได้รับการยกเว้นหรือผู้ที่สนใจเลือกเรียนในระดับชั้นปีที่ 1 หรือ 2 และวิชาเลือกระดับสูงอีก 1 รายวิชา คือ 092-491 English in Action สำหรับผู้ที่สนใจในระดับชั้นปีที่ 2-4 รายวิชาเลือกทั้ง 3 นี้ จะเปิดทุกภาคการศึกษาเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นิสิตเลือกเรียนได้ตามความสนใจของคน

7. การติดตามผลการสอบ Placement Test

เพื่อให้การติดตามผลของการสอบ Placement Test ของนิสิตว่าจะมีผลต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างไร สถาบันฯ จะทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการสอบ Placement Test ต่อนิสิตและหวังว่าการวิจัยติดตามผลครั้งนี้ จะให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการทดสอบประเมินผล วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

8. การดำเนินการต่อไปในอนาคต

สถาบันภาษา มีโครงการจะปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในอนาคต ดังนี้

1. ปีการศึกษา 2528 จัดสอบ Placement Test แล้ว แบ่งกลุ่มนิสิตระดับความสามารถบางคณะที่ตารางสอนเอื้อให้จัดได้
2. ปีการศึกษา 2529 จัดทำการแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับความสามารถให้ได้ครบทุกคณะ
3. ปีการศึกษา 2530 ระบุผลศึกษาผลกระทบของการสอบ Placement Test และการจัดการสอนตามระดับความสามารถ ระหว่างปี 2528-2530

หมายเหตุ

1. เดิมการจัดสอบนี้เรียกว่า Placement Test เพราะเน้นที่การจัดเพื่อวัดระดับ ต่อมาแนวคิดเปลี่ยนไปจึงเรียกว่า Exemption/Placement Test เพราะมีการยกเว้นการเรียนด้วย แต่เนื่องจากในภายหลังแนวคิดเปลี่ยนไปอีกว่าการยกเว้นการเรียนเป็นเพียงวัตถุประสงค์ย่อยอย่างหนึ่งของโครงการ แต่ที่สำคัญคือการจัดระดับผู้เรียน ดังนั้นชื่อโครงการจึงเปลี่ยนเป็น Placement/Exemption Test (ผู้วิจัย)

2. ต่อมาอัตราส่วนนี้เปลี่ยนไปเป็นแบบทดสอบปรนัย ใช้เวลา 2 ชั่วโมง 30 นาที และมีน้ำหนักคะแนน 80% ส่วนข้อสอบอัตนัย ใช้เวลา 30 นาที และมีน้ำหนักคะแนน 20% ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตรที่ระบุน้ำหนักของเนื้อหาไว้ (ผู้วิจัย)



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข: โครงการและผลการดำเนินงานโครงการในปี พ.ศ. 2528-2530
(จากรายงานประจำปี พ.ศ. 2528-2530)

โครงการสอบเพื่อยกเว้นและจัดระดับ (ระยะที่ 1)

(Exemption/Placement Test)

ปี พ.ศ. 2528

หลักการและ เหตุผล

ในขบวนการของการเรียนการสอนนั้น ระดับความสามารถของผู้เรียนและ ลักษณะของกลุ่มของผู้เรียนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากอย่างหนึ่งที่จะก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ตามความมุ่งหมายในการเรียน การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ใหม่ ทำให้ผู้เรียนมีระดับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันมาก จึงก่อให้เกิดปัญหาในด้านการเรียนการสอน

ดังนั้น เพื่อแสวงหาวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าว สถาบันภาษาจึงได้มีโครงการ ดังกล่าวนี้นี้ขึ้น

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อยกเว้นให้นักเรียนที่มีความรู้ความสามารถพื้นฐานทั่วไปทางภาษาอังกฤษ ในระดับสูงไม่ต้อง เรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1
2. เพื่อจัดกลุ่มนิสิตของแต่ละคณะให้เป็นกลุ่มเอกพันธ์ด้านความสามารถทาง ภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
3. เพื่อให้สามารถจัดขบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความ สามารถของผู้เรียนได้มากที่สุด

การดำเนินงาน

โครงการดังกล่าวนี้มี 3 ระยะ สำหรับปีการศึกษา 2528 นั้น มุ่งที่วัตถุประสงค์ ข้อที่ 1 เป็นสำคัญ และจะทำตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 บ้างเท่าที่จะทำได้ จากการจัดสอบ Exemption/Placement Test เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2528 โดยใช้เกณฑ์การตัดสิน คณะ 80% ของแบบทดสอบปรนัยและอัตรานัยของแบบสอบที่จัดสร้างขึ้นเป็นพิเศษตาม หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ

1. มีนิสิตเข้าสอบ 3,354 คน จาก 15 คณะ และได้รับการยกเว้นการเรียน 361 คน หรือ 10.76% ของนิสิตทั้งหมดที่เข้าสอบ นิสิตดังกล่าวมีคะแนนเฉลี่ย 85.75% ของคะแนนสอบ 100 คะแนน
2. สามารถจัดกลุ่มนิสิตให้เป็นกลุ่มเอกพันธ์ได้ 749 คน สำหรับนิสิต 7 คณะ คืออักษรศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ และศิลปศาสตร์ หรือประมาณ 25% ของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้น นิสิตที่เหลือยังไม่อาจจัดกลุ่มดังกล่าวได้ เพราะลักษณะตารางสอนของบางคณะไม่เอื้อให้จัดการดังกล่าวได้
3. การทดสอบครั้งนี้เสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 49,062.20 บาท (รวมค่าดำเนินการเพื่อพัฒนาแบบทดสอบและการจัดสอบจริง)
4. มีนิสิตที่ผ่านการสอบยกเว้น จำนวน 91 คนหรือประมาณ 25% ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้น เลือกเรียนวิชาเลือกเสรีที่สถาบันเพิ่งเปิดขึ้น เพื่อรองรับโครงการดังกล่าวนี้ นิสิตจำนวนที่เหลือจำนวนหนึ่งประสงค์จะเรียนวิชาเลือก แต่ตารางสอนไม่เอื้อให้เรียนได้

สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการสอบเพื่อยกเว้นและจัดระดับ (ระยะที่ 2)

(Exemption/Placement Test)

ปี พ.ศ. 2529

หลักการและเหตุผล

ในขบวนการของการเรียนการสอนนั้น ระดับความสามารถของผู้เรียนและลักษณะของกลุ่มของผู้เรียนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากอย่างหนึ่งที่จะก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายในการเรียน การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาใหม่ ทำให้ผู้เรียนมีระดับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันมาก จึงก่อให้เกิดปัญหาในด้านการเรียนการสอน

ดังนั้น เพื่อแสวงหาวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าว สถาบันภาษาจึงได้มีโครงการ
ขึ้น

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อยกเว้นให้นักเรียนที่มีความรู้ความสามารถพื้นฐานทั่วไปทางภาษาอังกฤษในระดับสูงไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1
2. เพื่อจัดกลุ่มนิสิตของแต่ละคณะ ให้เป็นกลุ่มเอกพันธ์ด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
3. เพื่อให้สามารถจัดขบวนการการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนได้มากที่สุด

การดำเนินงาน

โครงการดังกล่าวนี้มี 3 ระยะ สำหรับการดำเนินการ 3 ปี คือในปีการศึกษา 2528 มุ่งที่วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เป็นสำคัญ และจะทำตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 บ้างเท่าที่จะทำได้ ในปีการศึกษา 2529 จะพยายามดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ให้มากยิ่งขึ้นและจะดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เท่าที่จะสามารถทำได้ ส่วนในปีการศึกษา 2530 นั้น จะพยายามให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ทั้ง 3 ข้อดังกล่าวแล้ว

สำหรับปีการศึกษา 2529 นั้น สถาบันภาษาได้จัดสอบ เพื่อยกเว้นระดับเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2529 โดยใช้เกณฑ์การตัดสินคะแนนจริง 80% ของแบบทดสอบปรนัยและอัตนัยของแบบสอบที่จัดสร้างขึ้นเป็นพิเศษตามหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ผลการดำเนินงานสรุปได้ดังนี้

1. จากการศึกษาผลการสอบยกเว้นและจัดระดับ ปีการศึกษา 2528 ปรากฏว่ามีนิสิตที่ผ่านการสอบและได้รับยกเว้นการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน I นั้น มีระดับที่ใกล้เคียงกับจุดตัดที่คำนวณได้ และ เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดสอบ รวมทั้ง เพื่อแก้ปัญหาในการบริการการสอบด้วย สถาบันภาษาจึงมีนโยบายให้ลิสต์เข้าสอบยกเว้นและจัดระดับเฉพาะนิสิตที่สอบผ่านข้อเขียนเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีระดับคะแนนภาษาอังกฤษ ชุด ก.ข. และ/หรือ ชุด กขค. สูงกว่าหรือเท่ากับจุดตัดของคะแนนซึ่งได้จากการคำนวณจากผลการสอบเข้าในแต่ละปี
2. จากนิสิตที่สอบเข้าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 3,441 คน มีนิสิตมีสิทธิ์เข้าสอบ เพื่อยกเว้นการจัดระดับ จำนวน 1,366 คน จาก 15 คณะ หรือประมาณ 39.70% นิสิตดังกล่าวนี้ได้รับการยกเว้นการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 จำนวน 401 คน หรือ 29.36% ของนิสิตที่เข้าสอบ หรือ 11.65% ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ทั้งหมดของมหาวิทยาลัย นิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนนี้มีคะแนนสอบโดยเฉลี่ย 76 คะแนน จากคะแนนสอบ 100 คะแนน
3. สามารถจัดกลุ่มนิสิตให้เป็นกลุ่มเอกพันธ์ได้ 1,311 คน สำหรับนิสิต 10 คณะ และ เทคนิคการแพทย์ คือคณะอักษรศาสตร์ รัฐศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ และ เกษษศาสตร์ หรือประมาณ 43.13% ของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้น มีนิสิตอีก 5 คณะ ที่ยังไม่อาจจัดกลุ่มดังกล่าวได้ เพราะลักษณะรายวิชาหลากหลาย และลักษณะการจัดเวลาเรียนแตกต่างกันมากจนไม่อาจจัดกลุ่มเอกพันธ์ได้ จำนวนนิสิตที่จัดกลุ่มเอกพันธ์ได้เพิ่มขึ้น 562 คน หรือเพิ่มขึ้น 75.03 % จากของปี 2528 ซึ่งมีจำนวน 749 คน
4. การทดสอบครั้งนี้เมื่อรวมค่าดำเนินการเพื่อพัฒนาแบบทดสอบและการจัดสอบจึงเสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 19,923.20 บาท ลดลง 29,139 บาท หรือ 59.39% จากค่าาใช้จ่าย 49,062.20 บาท ในการดำเนินการสอบเพื่อยกเว้นและจัดระดับเมื่อปี 2528 ซึ่งกำหนดให้นิสิตที่สอบผ่านข้อเขียนได้สอบทุกคน
5. นิสิตที่ผ่านการสอบยกเว้นจำนวน 69 คน หรือประมาณ 17.20% ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้น เลือกเรียนวิชาเลือกเสรีที่สถาบันเปิดขึ้นเพื่อรับรองโครงการดังกล่าวนี้ ซึ่งลดลง 22 คน หรือ 24.18% จากเดิม 91 คนในปี 2528

โครงการสอบเพื่อยกเว้นและจัดระดับ (ระยะที่ 3)

(Exemption/Placement Test)

ปี พ.ศ. 2530

หลักการและเหตุผล

ในขบวนการของการเรียนการสอนนั้น ระดับความสามารถของผู้เรียนและลักษณะของกลุ่มของผู้เรียนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากอย่างหนึ่งที่จะก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายในการเรียน การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาใหม่ ทำให้ผู้เรียนมีระดับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันมาก จึงก่อให้เกิดปัญหาในด้านการเรียนการสอน

ดังนั้น เพื่อแสวงหาวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าว สถาบันภาษาจึงได้มีโครงการ
ขึ้น

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อยกเว้นนักเรียนที่มีความรู้ความสามารถพื้นฐานทั่วไปทางภาษาอังกฤษในระดับสูงไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1
2. เพื่อจัดกลุ่มนิสิตของแต่ละคณะให้เป็นกลุ่มเอกพันธ์ด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
3. เพื่อให้สามารถจัดขบวนการการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนได้มากที่สุด

การดำเนินการ

โครงการดังกล่าวนี้มี 3 ระยะ สำหรับการดำเนินการ 3 ปี คือในปีการศึกษา 2528 มุ่งที่วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เป็นสำคัญ และจะทำตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 บ้างเท่าที่จะทำได้ ในปีการศึกษา 2529 จะพยายามดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ให้มากยิ่งขึ้นและจะดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เท่าที่จะสามารถทำได้ ส่วนในปีการศึกษา 2530 นั้น จะพยายามให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ทั้ง 3 ข้อดังกล่าวแล้ว

สำหรับปีการศึกษา 2530 นั้น สถาบันภาษาได้จัดสอบ เพื่อยกเว้นระดับเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2529 โดยใช้เกณฑ์การตัดสินคะแนนจริง 80% ของทั้งคะแนนสอบปรนัยและอัตนัย ข้อสอบที่จัดสร้างขึ้นเป็นพิเศษตามหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ผลการดำเนินการสรุปได้ดังนี้

1. เนื่องจากการศึกษาผลการสอบยกเว้นและจัดระดับ ปีการศึกษา 2528 ปรากฏว่า มีนิสิตที่ผ่านการสอบและได้รับยกเว้นการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน I นั้น มีระดับพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษวัดได้โดยคะแนนทดสอบภาษาอังกฤษชุด กข. และ/หรือ ชุด กขค. ในระดับที่ใกล้เคียงกับจุดตัดที่คำนวณได้โดยวิธีการทางสถิติ และเพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดสอบ รวมทั้งเพื่อแก้ปัญหาในการบริการการสอบด้วย สถาบันภาษาจึงมีนโยบายให้สิทธิเข้าสอบยกเว้นและจัดระดับเฉพาะนิสิตที่สอบผ่านข้อเขียนเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีระดับคะแนนภาษาอังกฤษ ชุด ก.ข. และ/หรือ ชุด กขค. สูงกว่าหรือเท่ากับ จุดตัดของคะแนนซึ่งได้จากการคำนวณจากผลการสอบเข้าในแต่ละปีไป ซึ่งในปี 2530 นี้ การจัดสอบก็ยังคงยึดนโยบายเดิมที่ใช้ในปี 2529 เช่นเดียวกัน
2. จากนิสิตที่สอบเข้าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 3,462 คน มีนิสิตมีสิทธิ์เข้าสอบ เพื่อยกเว้นการจัดระดับ จำนวน 1,658 คน จาก 15 คณะ หรือประมาณ 42.87% นิสิตดังกล่าวนี้ได้รับการยกเว้นการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 จำนวน 365 คน หรือ 24.60% ของนิสิตที่เข้าสอบ หรือ 10.54% ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ทั้งหมดของมหาวิทยาลัย นิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนนี้ มีคะแนนสอบโดยเฉลี่ย 83 คะแนน จากคะแนนสอบ 100 คะแนน ภายหลังปรากฏว่ามีนิสิตที่สอบผ่านการยกเว้นการเรียนภาษาอังกฤษเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพียง 359 คนเท่านั้น
3. สามารถจัดกลุ่มนิสิตให้เป็นกลุ่มเอกพันธ์ได้ 1,375 คน สำหรับนิสิต 10 คณะ และเทคนิคการแพทย์ คือคณะอักษรศาสตร์ รัฐศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ และเภสัชศาสตร์ หรือประมาณ 45.83% ของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้น มีนิสิตอีก 5 คณะ ที่ยังไม่อาจจัดกลุ่มดังกล่าวได้ เพราะลักษณะรายวิชาหลากหลาย และลักษณะการจัดเวลาเรียนแตกต่างกันมากจนไม่อาจจัดกลุ่มเอกพันธ์ได้ จำนวนนิสิตที่จัดกลุ่มเอกพันธ์ได้นี้เพิ่มขึ้น 64 คน หรือเพิ่มขึ้น 4.88% จากของปี 2529 ซึ่งมีจำนวน 1,311 คน
4. การทดสอบครั้งนี้เมื่อรวมค่าดำเนินการเพื่อพัฒนาแบบทดสอบและการจัดสอบจึงเสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 12,117.97 บาท ลดลง 7,805.23 บาท หรือ 39.18% จากค่าฯ 19,923.20 บาท ในการดำเนินการสอบเพื่อยกเว้นและจัดระดับเมื่อปี 2529 ซึ่งกำหนดให้นิสิตที่สอบผ่านข้อเขียนได้สอบทุกคน

5. นิสิตที่ผ่านการสอบยกเว้นจำนวน 1 คน หรือประมาณ 0.003% ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้น เลือกเรียนวิชาเลือกเสรีที่สถาบันเปิดขึ้นเพื่อรับรองโครงการดังกล่าวนี้ ซึ่งลดลง 68 คน หรือ 98.55% จากเดิม 69 คนในปี 2528 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าตารางเรียนวิชาเลือกตรงกับของรายวิชานั้น



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค: สรุปผลการสอบเพื่อจัดระดับและ/หรือยกเว้นการเรียนในปี พ.ศ. 2528-2530
(จากเอกสารประกอบการประชุมของฝ่ายวิชาการ ปี พ.ศ. 2528-2530)

สรุปผลการสอบ Exemption/Placement Test

ปี พ.ศ. 2528

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันภาษา ได้จัดสอบ Exemption/Placement Test ขึ้นเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2528 ระหว่างเวลา 9.00-12.00 น. ณ ที่คณะต่าง ๆ ที่นิสิตชั้นปีที่ 1 สังกัด การสอบครั้งนี้ใช้แบบทดสอบ 2 ชุด ชุดที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัยวัดความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ด้านการอ่านตามหลักสูตรใหม่ รายวิชา Foundation English I แบบทดสอบนี้มีทั้งหมด 80 ข้อ ใช้เวลาทดสอบ 2 ชั่วโมง 30 นาที แบบทดสอบชุดที่ 2 เป็นแบบทดสอบอัตนัย เพื่อทดสอบความรู้ความสามารถด้านการเขียน แบบสอบนี้กำหนดให้นิสิตทำในเวลา 30 นาที

การตัดสินผลการสอบนั้นใช้เกณฑ์ 64 คะแนนหรือ 80% เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน การสอบแบบทดสอบส่วนที่ 1 ผู้ที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวจึงจะได้รับการพิจารณาผลการสอบส่วน ที่ 2 ซึ่งเกณฑ์ในการตัดสิน 16 คะแนน จาก 20 คะแนน หรือ 80% ผู้ที่จะได้รับการยกเว้น การเรียนรายวิชา FE I จะต้องมีคะแนนรวมส่วนที่ 1 และ 2 ไม่น้อยกว่า 80 คะแนน หรือ 80%

ผลการตัดสินสุดท้ายปรากฏว่า มีนิสิตผ่านเกณฑ์ดังกล่าวจำนวน 361 คน รายละเอียดของผลการสอบทั้งหมด มีดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแสดงผลการสอบ Exemption/Placement Test ปี 2528

ลำดับที่	คณะ	ผลการสอบแบบทดสอบส่วนที่ 1 (ข้อสอบปรนัย: k=80 ^M)					ผลการสอบแบบสอบส่วนที่ 1+2 และการยกเว้นการเรียน**					
		จำนวน ผู้เข้าสอบ	\bar{X}	S.D.	Min	Max	จำนวนผู้ได้รับ การยกเว้น	% จากจำนวน นิสิตคณะ	\bar{X}	S.D.	Min	Max
1.	แพทยศาสตร์	202	59.045	9.867	28	77	64	31.68	88.09	5.39	80	95
2.	อักษรศาสตร์	225	59.911	7.546	25	76	55	24.44	84.50	3.51	80	90
3.	ทันตแพทยศาสตร์	76	58.066	7.660	34	73	15	19.74	86.47	5.73	80	94
4.	วิศวกรรมศาสตร์	442	57.020	8.672	30	79	95	21.49	85.25	4.28	80	96
5.	พาณิชย์ศาสตร์	521	53.848	8.243	21	78	54	10.36	84.96	5.08	80	95
6.	นิเทศศาสตร์	122	53.066	7.930	29	75	8	6.56	88.63	4.69	82	93
7.	เภสัชศาสตร์	185	52.746	7.822	28	72	15	8.10	85.07	4.79	80	92
8.	สถาปัตยกรรมศาสตร์	98	51.929	9.475	18	69	8	8.16	86.50	3.50	82	88
9.	วิทยาศาสตร์	339	50.658	7.775	16	71	14	4.13	84.71	5.04	80	92
10.	เศรษฐศาสตร์	154	49.955	7.958	28	69	8	5.19	86.88	2.64	84	89
11.	รัฐศาสตร์	256	49.411	8.429	28	69	16	6.25	85.13	3.83	80	89
12.	สัตวแพทยศาสตร์	77	47.974	8.283	24	67	2	2.60	87.50	3.53	85	90
13.	นิติศาสตร์	177	47.915	7.240	23	66	3	1.70	84.67	1.53	83	85
14.	ครุศาสตร์	393	45.144	7.201	14	69	3	0.76	84.66	4.04	81	86
15.	ศิลปกรรมศาสตร์	87	39.161	6.953	23	66	1	1.15	85.00	-	85	85
	รวม	3354	52.165	9.409	14	79	361	10.76	85.75	5.12	80	96

* เกณฑ์ของข้อสอบส่วนที่ 1 = 64 คะแนน หรือ 80%

** เกณฑ์ของคะแนนรวม = 80 คะแนน หรือ 80%

สรุปผลการสอบ Exemption/Placement Test

ปี พ.ศ. 2529

สำหรับปีการศึกษา 2529 นั้น สถาบันภาษา ได้จัดสอบ Exemption/Placement Test เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2529 โดยใช้เกณฑ์ตัดสินคะแนน (จริง) 80% ของทั้งคะแนนสอบปรนัยและคะแนนสอบอัตนัย ซึ่งจัดสร้างขึ้นเป็นพิเศษตามหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ผลการดำเนินงานสรุปได้ดังนี้

1. จากนิสิตที่สอบเข้าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 3,441 คน มีนิสิตมีสิทธิ์เข้าสอบ Exemption/Placement Test จำนวน 1,366 คน จาก 15 คณะ หรือประมาณ 39.70% นิสิตดังกล่าวนี้ ได้รับการยกเว้นการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 จำนวน 401 คน หรือ 29.36% ของนิสิตที่เข้าสอบ หรือ 11.65% ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ทั้งหมดของมหาวิทยาลัย นิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนนี้ มีคะแนนสอบโดยเฉลี่ย 76 คะแนน จากคะแนนสอบ 100 คะแนน
2. สามารถจัดกลุ่มนิสิตให้เป็นกลุ่มเอกพันธ์ได้ 1,311 คน สำหรับนิสิต 10 คณะ และเทคนิคการแพทย์ คือคณะอักษรศาสตร์ รัฐศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ และ เกษษศาสตร์ หรือประมาณ 43.13% ของนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้น มีนิสิตอีก 5 คณะ ที่ยังไม่อาจจัดกลุ่มดังกล่าวได้ เพราะลักษณะรายวิชาหลากหลายและลักษณะการจัดเวลาเรียนแตกต่างกันมากจนไม่อาจจัดกลุ่มเอกพันธ์ได้ จำนวนนิสิตที่จัดกลุ่มเอกพันธ์ได้นี้ เพิ่มขึ้นจากของปี 2528 จำนวน $(1,311-749) = 562$ คน หรือ เพิ่มขึ้น 75.03%
3. การทดสอบครั้งนี้เสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 19,923.20 บาท (รวมค่าดำเนินการเพื่อพัฒนาแบบทดสอบและการจัดสอบจริง) ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่น้อยกว่าค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสอบ Exemption/Placement Test เมื่อปี 2528 (ซึ่งกำหนดให้นิสิตที่สอบผ่านข้อเขียนได้สอบทุกคน) จำนวน $(49,062.20 - 19,923.20) = 29,134$ บาท หรือลดลง 59.39%
4. มีนิสิตที่ผ่านการสอบยกเว้น จำนวน 69 คน หรือประมาณ 17.20% ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้น เลือกเรียนวิชาเลือกเสรีที่สถาบันเปิดขึ้น เพื่อรองรับโครงการดังกล่าวนี้ ซึ่งลดลงจากเดิม $(91-69) = 22$ คน หรือลดลง 24.18%

เกณฑ์การสอบ Exemption/Placement Test
ปี พ.ศ. 2529

1. การคัดเลือกผู้มีสิทธิ์เข้าสอบ

ใช้เกณฑ์ $C = \bar{X} - 2.84SE_m$ ตามที่ได้มีการตกลงกันไว้แล้วในกรรมการประจำ
ผลปรากฏว่า ทั้งภาษาอังกฤษ กข. และ กขค. นั้น จุดตัด (ประมาณ) = 60 คะแนน (ดูจาก
Listing ของ output)

2. การตัดสินคะแนนสอบปรนัย

ใช้เกณฑ์จุดตัด = 80%

โดยอนุโลมให้ 77 คะแนน (คะแนนสูงสุด) = 80 คะแนน (คะแนนเต็ม)

ดังนั้น จุดตัดแรก $77 \times 64 = 62$ คะแนน

แต่จุดตัดที่ควรเป็น = $62 - (1.96 \times 4.22) = 54$ คะแนน

(ค่า $KR_{21} = 0.79$ $SE_m = 4.22$ และความเชื่อ = 95%)

3. การตัดสินคะแนนสอบอัตนัย

ใช้เกณฑ์จุดตัด = 80%

โดยอนุโลมให้ 19 คะแนน (คะแนนสูงสุด) = 20 คะแนน (คะแนนเต็ม)

ดังนั้นจุดตัด $19 \times 16 = 15$ คะแนน

แต่การให้คะแนนอัตนัยมักมีความคลาดเคลื่อน ดังนั้นกรรมการประมวลผลมีความเห็น
ให้ลดเกณฑ์ลงเป็น 14 คะแนน

4. การตัดสินคะแนนรวมของปรนัยและอัตนัย

ใช้เกณฑ์จุดตัด = 80%

โดยอนุโลมให้ 95 คะแนน (คะแนนสูงสุด) = 100 คะแนน (คะแนนเต็ม)

ดังนั้นจุดตัด $95 \times 80 = 76$ คะแนน

แต่จุดตัดที่ควรเป็น = $76 - (1.96 \times 4.22)^*$

= 68 คะแนน

(* ใช้ค่า KR_{21} และ SE_m จากเกณฑ์ข้อ 2)

แต่เนื่องจาก

1. การคิดค่าความเที่ยง (Reliability) ครั้งนี้ใช้วิธี KR_{21} ซึ่งเป็นวิธี
ให้ค่าโดยประมาณเท่านั้น

2. ถ้าคิดคะแนนอัตนัยใช้เกณฑ์ 80% โดยไม่ได้คำนึงความคลาดเคลื่อนในการตรวจแล้ว เกณฑ์ควรจะเป็น 16 คะแนน ซึ่งเมื่อรวมกับจุดตัดต่ำสุดจากเกณฑ์ข้อ 2 แล้ว เกณฑ์คะแนนรวมควรเป็น $54+16 = 70$ คะแนน

3. แต่เกณฑ์ขั้นต่ำของข้อสอบอัตนัย = 14 คะแนน (จากเกณฑ์ของข้อ 3) ดังนั้น เกณฑ์คะแนนรวมจึงเป็น

1. คะแนนรวมของคะแนนปรนัยและอัตนัย = 70 คะแนน และ
2. คะแนนอัตนัย = 14 คะแนน

หมายเหตุ

การสอบเพื่อจัดระดับและ/หรือยกเว้นการเรียนในปี พ.ศ. 2530 ดำเนินการสอบและใช้เกณฑ์การประเมินผลเช่นเดียวกับที่ได้ดำเนินการปี พ.ศ. 2529 (ผู้วิจัย)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการสอบ Placement/Exemption Test
ปี พ.ศ. 2529 (* นิสิตที่ผ่านข้อเขียนและสัมภาษณ์แล้ว)

ร.ล.	คณะ	N* นิสิตที่ถูกต้อง	N ผู้ไม่มีสิทธิ์ สอบ	N ผู้มีสิทธิ์สอบ	N ผู้ได้รับยก เว้น	N ผู้ที่ต้องเรียน	N ผู้ที่จัดกลุ่มได้
1	อักษรศาสตร์	236	27	207	59 (25.0%)	177 (75.0%)	177
2	วิศวกรรมศาสตร์	462	220	249	91 (19.7%)	371 (81.3%)	371
3	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	496	295	242	60 (12.1%)	436 (97.9%)	-
4	วิทยาศาสตร์	406	294	85	11+5 (พิเศษ) (3.9%)	390 (96.1%)	390
5	รัฐศาสตร์	253	184	78	7 (2.8%)	246 (91.2%)	246
6	สถาปัตยกรรมศาสตร์	100	58	43	16 (16.0%)	84 (84.0%)	84
7	ครุศาสตร์	381	355	26	3 (0.8%)	378 (99.2%)	-
8	แพทยศาสตร์	212	114	104	66 (31.1%)	146 (69.9%)	-
9	นิเทศศาสตร์	127	70	60	9 (7.1%)	118 (92.9%)	118
10	สัตวแพทยศาสตร์	73	56	16	- (0.0%)	73 (100.0%)	73
11	เศรษฐศาสตร์	136	107	42	5 (3.7%)	131 (96.3%)	-
12	ทันตแพทยศาสตร์	103	26	77	36 (34.9%)	67 (65.1%)	67
13	นิติศาสตร์	181	162	36	5 (2.8%)	176 (97.2%)	176
14	เภสัชศาสตร์	185	89	99	28 (15.1%)	147 (84.9%)	147
15	ศิลปกรรมศาสตร์	90	88	2	- (0.0%)	90 (100.0%)	-
	รวม	3441	2145	1366	401 (11.65%)	3040 (88.35%)	1859 (61.15%)

ผลการสอบ Placement/Exemption Test 2530

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่	คณะ	N ^a	ภาษาอังกฤษ กข (100)			ภาษาอังกฤษ กขค (100)			PET-ปรนัย (80)			PET-อัตนัย (20)			ได้รับการ ยกเว้น**			ได้รับการ จัดระดับ			หมายเหตุ
			N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.	
1.	อักษรศาสตร์	234	11	60.64	14.58	233	75.25	8.56	194	58.37	7.24	90	11.50	2.68	55	82.52	4.14	179			
2.	วิศวกรรมศาสตร์	538	534	64.81	10.51	-	-	-	285	56.11	8.19	108	11.15	2.84	64	81.91	4.18	-			
3.	พาณิชยศาสตร์	474	474	65.50	8.53	106	73.83	10.68	184	54.68	8.20	74	11.75	3.03	51	82.49	4.22	-			* รวมโครงการ พสวท. 7 คน
4.	วิทยาศาสตร์	398	217	59.90	9.12	-	-	-	70	54.01	7.68	18	10.61	2.56	16 ^a	81.44	4.20	-			
5.	รัฐศาสตร์	243	86	57.48	9.01	240	64.99	10.84	95	51.72	9.68	22	11.95	2.76	16	82.08	5.25	227			
6.	สถาปัตยกรรมศาสตร์	101	101	64.21	9.48	2	75.00	4.24	48	54.25	9.97	18	13.66	2.35	17	83.71	4.27	84			
7.	ครุศาสตร์	361	205	47.32	9.94	151	55.07	10.14	212	53.33	6.77	2	13.00	0.00	2	83.50	4.95	-			
8.	แพทยศาสตร์	215	156	68.88	11.37	-	-	-	104	60.67	7.62	66	12.25	2.30	58 ^a	83.08	4.22	159			* รวมเทคนิคการแพทย์ 1 คน
9.	นิติศาสตร์	130	33	67.30	6.17	125	74.03	6.95	100	53.34	9.30	26	12.42	3.52	19	82.72	3.86	111			และโครงการอาจารย์ปริคคสีนิ
10.	สัตวแพทยศาสตร์	66	61	58.64	10.57	-	-	-	18	54.06	8.62	6	10.17	1.72	3	80.10	3.72	63			1 คน
11.	เศรษฐศาสตร์	131	130	61.14	8.64	44	63.09	10.45	47	54.98	8.46	14	11.35	3.17	11	82.34	5.37	120			** เป็นคะแนนที่ปรับความคลา
12.	ทันตแพทยศาสตร์	104	101	70.56	6.92	-	-	-	81	57.84	7.69	36	11.02	2.66	19	82.30	4.62	85			เคลื่อนมาตรฐานในการวัดแล้ว
13.	นิติศาสตร์	184	87	55.87	10.15	149	61.67	9.45	48	52.35	7.65	7	11.42	2.15	5	80.62	4.29	179			
14.	เภสัชศาสตร์	190	183	65.09	8.59	-	-	-	90	55.11	8.53	36	11.25	2.80	24	80.68	3.19	168			
15.	ศิลปกรรมศาสตร์	94	89	45.93	14.07	17	41.35	15.64	8	62.37	7.65	5	13.40	3.57	5	81.30	6.54	-			
	รวม	3462	2468	61.97	11.63	1067	66.87	12.48	1484	55.669	8.53	528	11.62	2.81	365	83.30	4.25	1375			

สรุปผลการสอบ PET ระหว่างปี 2528-2530

ฝ่ายวิชาการ สถาบันภาษา

2 กุมภาพันธ์ 2531

ครั้งที่	ปี พ.ศ.	ผู้เข้าสอบ		ผู้ได้รับการยกเว้น			การจัดกลุ่มเอกพันธ์			nb ที่เรียน EE		ค่าใช้จ่าย		หมายเหตุ
		na	% ของ N	nb	% ของ N	% ของ na	nc	% ของ N-nb	n คณะ	nd	% ของ nb	จ่าย	เพิ่ม + ลด -	
1	2528 (N=3354)	3354	100%	361	10.76%	10.76%	749	25.02%	7	91	25.21%	49,062.20	-	N = จำนวนนิสิตทั้งหมด na = จำนวนนิสิตที่เข้าสอบ nb = จำนวนนิสิตที่ได้รับการยกเว้น nc = จำนวนนิสิตในกลุ่มเอกพันธ์ nd = จำนวนนิสิตที่ได้รับยกเว้นและเรียน EE ได้ N-nb = จำนวนนิสิตที่ไม่ได้รับการยกเว้น * เดิม 365 แต่มาเรียนจริงเพียง 359 คน เท่านั้น
2	2529 (N=3441)	1366	39.70%	401	11.65%	29.36%	1311	43.13%	10	69	17.20%	19,923.20	-29,139	
3	2530 (N=3462)	1659	42.87%	359*	10.37%	21.64%	1375	44.31%	10	1	.003%	12,117.97	-7,805.23	
	รวม											81,103.37		
(แนวโน้ม)	X ของ 2 ปี หลังโดยประมาณ	1513	41.29%	380	11.01%	25.50%	1343	43.72%	10	?	?	16,020.59	+/-	



จากตารางสรุปข้างต้นนี้แสดงว่า

1. ในแต่ละปีจะมีนิสิตสอบผ่าน Placement/Exemption Test และได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I ประมาณ 360-400 คน หรือประมาณร้อยละ 10-12 ของจำนวนนิสิตทั้งหมดที่เข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแต่ละปี
2. ในแต่ละปีสถาบันภาษาจะสามารถจัดนิสิตเป็นกลุ่มเอกพันธ์ (homogeneous group) ตามระดับพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษได้ประมาณ 1,300-1,400 คน หรือประมาณร้อยละ 40-45 ของนิสิตทั้งหมดที่ไม่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I การจัดกลุ่มดังกล่าวนี้สามารถทำได้กับนิสิตเพียง 10 คณะเท่านั้น
3. ในแต่ละปีสถาบันภาษาซึ่งงบประมาณในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อจัดสอบ Placement/Exemption Test ประมาณ 16,00-20,000 บาท
4. ในแต่ละปีมีนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I แล้ว สมัครเรียนวิชาเลือกของสถาบันภาษาประมาณ 70-90 คน หรือประมาณร้อยละ 17-25 ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้นทั้งหมด แต่เป็นจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้มาก และมีแนวโน้มว่าจะมีจำนวนลดน้อยลงเรื่อย ๆ

ข้อสังเกตจากผลการสอบทั้ง 3 ปี

1. คาดว่าในปีต่อ ๆ ไปนั้น จำนวนนิสิตที่ได้รับการยกเว้น จำนวนนิสิตที่สามารถจัดกลุ่มเอกพันธ์ได้และงบประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดสอบแต่ละปีคงไม่แตกต่างจากจำนวนต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วมากนัก คณะที่มีจำนวนนิสิตมาก ๆ ใหญ่ เช่น วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ คงไม่อาจจัดกลุ่มเอกพันธ์ได้
2. คาดว่าปีต่อ ๆ ไป จำนวนนิสิตที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชา FE I แล้ว เลือกเรียนวิชาเลือกของสถาบัน คงมีจำนวนน้อยหรือจำนวนไม่แน่นอน เว้นเสียแต่ว่าตารางเรียนรายวิชาเลือกจะเอื้อให้นิสิตที่สอบยกเว้นได้เรียนได้สะดวกยิ่งขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้สรุป: สุทัศน์ สุกมลสันต์